

T.C.
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL İSLAM BİLİMLERİ (İSLAM HUKUKU)
ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İSLAM HUKUKUNDA ZİNA SUÇU DIŞINDAKİ CİNSEL SUÇLARIN
HUKUKİ SONUÇLARI

Chyngyz BAIMURZAEV

Ankara 2014

T.C.
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL İSLAM BİLİMLERİ (İSLAM HUKUKU)
ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İSLAM HUKUKUNDA ZİNA SUÇU DIŞINDAKİ CİNSEL SUÇLARIN
HUKUKİ SONUÇLARI

Chyngyz BAIMURZAEV

TEZ DANIŞMANI:

Doç. Dr. Ahmet ÜNSAL

Ankara 2014

T.C.
ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL İSLAM BİLİMLERİ (İSLAM HUKUKU)
ANABİLİM DALI

İSLAM HUKUKUNDA ZİNA SUÇU DIŞINDAKİ CİNSEL SUÇLARIN
HUKUKİ SONUÇLARI

Yüksek Lisans Tezi
Chyngyz BAIMURZAEV

Tez Danışmanı:
Doç. Dr. Ahmet ÜNSAL

Tez Jürisi Üyeleri

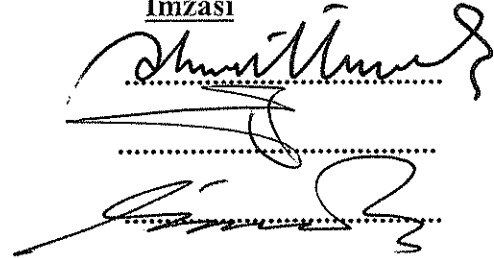
Adı ve Soyadı

Doç. Dr. Ahmet ÜNSAL

Doç. Dr. İbrahim MARAŞ

Yrd. Doç. Dr. Oğuzhan TAN

İmzası

Tez Sınav Tarihi: 31.07.2014

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Bu belge ile, bu tezdeki bütün bilgilerin akademik kurallara ve etik davranış ilkelerine uygun olarak toplanıp sunulduğunu beyan ederim. Bu kural ve ilkelerin gereği olarak, çalışmada bana ait olmayan tüm veri, düşünce ve sonuçları andığımı ve kaynağı gösterdiğimi ayrıca beyan ederim. (.3.11.07../2014)

Tezi Hazırlayan Öğrencinin

Adı ve Soyadı

Chyngyz BAIMURZAEV

İmzası

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER	I
ÖNSÖZ	III

GİRİŞ

I. ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ	1
II. ARAŞTIRMANIN SINIRLANDIRILMASI	4
III. ARAŞTIRMADA KULLANILAN YÖNTEMLER	4
VI. ARAŞTIRMANIN SUNULMASI	5

BİRİNCİ BÖLÜM

NİKAHLI EŞLER ARASINDA MEYDANA GELEN CİNSEL SUÇLAR

A. GENEL OLARAK	6
B. ÂDET GÜNLERİ VE LOHUSALIK DÖNEM İÇİNDE CİNSEL İLİŞKİ	6
C. ZIHAR'DAN SONRA CİNSEL İLİŞKİ	8
D. ORUÇLUYKEN CİNSÎ MUNASEBETTE BULUNMAK	10
E. İHRAMDA HANIMIYLA CİNSEL İLİŞKİDE BULUNMAK	11
F. TERS (ANÜSTEN) İLİŞKİ KURMAK	14
G. AZL YAPMAK.....	16

İKİNCİ BÖLÜM

ARALARINDA NİKAH BAĞI BULUNMAYAN KİMSELER İÇİN CİNSEL SUÇLAR

A. ZİNA SUÇU.....	20
B. EŞCİNSEL İLİŞKİ.....	23
1. Eşcinselliğin Hastalık Statüsü	25
2. Dünyada Eşcinsel İlişkinin Yasal Durumu	25
3. Âyet ve Hadislerde Eşcinsel İlişki.....	28
4. İslâm Hukuku Açısından Eşcinsel İlişkinin Değerlendirilmesi.....	31

a) <i>Hanefî Mezhebi</i>	32
b) <i>Şafîî Mezhebi</i>	33
c) <i>Mâliki Mezhebi</i>	34
d) <i>Hanbelî Mezhebi</i>	35
C. LEZBİYENLİK / SEVİCİLİK	39
D. KENDİSİYLE NİKAH BAĞI OLMAYAN KADINLA TERS (ANÜSTEN) İLİŞKİ	42
E. ÇOCUK VEYA ZİHİNSEL ENGELLİYLE CİNSEL İLİŞKİ (PEDOPHİLİA).....	43
F. ÖLÜSEVİCİLİK (NEKROPHİLİ)	46
a) <i>Hanefî Mezhebi</i>	47
b) <i>Şafîî Mezhebi</i>	47
c) <i>Mâliki Mezhebi</i>	48
d) <i>Hanbelî Mezhebi</i>	48
G. HAYVANSEVİCİLİK / ZOOFİLİ	49
a) <i>Hanefî Mezhebi</i>	50
b) <i>Şafîî Mezhebi</i>	51
c) <i>Mâliki Mezhebi</i>	52
d) <i>Hanbelî Mezhebi</i>	53
H. ARALARINDA NİKAH BAĞI OLMAYAN BİR KADINLA VAGİNASI DIŞINDA BAŞKA BİR YERİNDEN CİNSEL TEMASTA BULUNMAK	54
İ. İSTİMNA / MASTURBASYON	55
C. HÜNSA (İNERSEKSÜEL/ HERMOFRODİT)	58
<i>Cinsiyete Göre Cinsel Organların Gelişimi</i>	59
K. TRANSSEKSÜELLİK (CİNSİYET DEĞİŞTİRMEK).....	61
SONUÇ	66
KAYNAKÇA	67
ÖZET	77
ABSTRACT	78

ÖNSÖZ

İnsanoğlunun hayatını belli bir nizam içerisinde ve mesut bir biçimde sürdürmesini amaçlayan İslam, hayatın her alanıyla ilgili ahlaki veya hukuki kurallar içermektedir. Sahip olduğu bu zengin kurallar manzumesi, değişen zaman, şartlar ve problemlere her dönemde cevap verebilecek bir karakter taşımaktadır. Zira, söz konusu kurallar geneli itibarıyla nasslardan elde edilmiştir. Zaman ve şartların değişmesiyle değişen problemlere karşı değişmez olan nasların üretmiş olduğu çözümlerden bir kısmı da hiç kuşkusuz cinsel suçlarla ilgilidir.

Cinsel suçlar insanlık var olduğundan beri kültür, dini inanç, sosyo-ekonomik düzey, rejim farkı olmaksızın, bütün toplumlarda, bireyin mahremiyetine, kişiliğine, fiziksel ve ruhsal varlığına ve çevresine karşı işlenen, cinâyetten sonra en ağır suç olarak süregelmiştir. İnsanın dünya ve ahiret mutluluğunu gaye edinip, fitrat üzere yaşamasını sağlamak için, İslâm hukuku da bu konuda kural ve normlarını açık bir şekilde ortaya koymuştur.

Yüksek lisans tezi olarak seçtiğim ‘‘İslam Hukukunda Zina Suçu Dışındaki Cinsel Suçların Hukuki Sonuçları’’ konu başlıklı tezimde, her geçen gün niceliğinin arttığı niteliğinin de farklı boyutlara ulaştığı bu tür cinsel suçları İslâm hukuku zaviyesinden değerlendirmeye çalıştık.

İki senelik yüksek lisans eğitimim sürecinde İslâm hukuku hakkında ufuk açıcı bilgilerini, senelerin sermayesi olan tecrübelerini, üstadlarımız olarak her türlü manevi desteklerini esirgemeyen başta danışman hocam Doç. Dr. Ahmet ÜNSAL olmak üzere istifade ettiğim tüm değerli hocalarıma teşekkür ederim.

Chyngyz BAIMURZAEV

GİRİŞ

A. KONUNUN ÖNEMİ

Allah (c.c.), yeryüzüne halîfe olarak, birbiriyle anlaşıp, kaynaşır diye değişik kavimlere ayırarak yarattığı insanoğluna, yer yüzünde güvenli bir şekilde hayatını geçirmesi ve yaşadığı hayatın değişik serüvenlerinde karşılaşacağı seçenek yollarını doğru işaretleyip ona göre ahiret hayatını kazanması için, ta ilk insan topluluğundan yaşadığımız çağa kadar peygamberlerini göndermiştir. Sayıları bir rivayete göre¹ 124.000'i bulan bu elçiler aracılığıyla Allah (c.c.), insanoğluna doğru yolu göstermiş, yanlış yollara karşı uyarılmış, uymaları için bir takım kurallar koymuştur. Kuralları, yasakları yapmama, emirleri yerine getirme şeklinde özetleyebiliriz.² Yasaklar çiğnendiği zaman, onun uhrevî cezasının yanı sıra insanlara da dinin emrettiği şekilde kendi kendini kontrol edip, yeri geldiğinde cezalandırmaları için bir takım yetkiler verilmiştir.

Mâide sûresinin 3.âyetinde “Bugün sizin dîninizi kemâle erdirdim. Ve üzerinizdeki ni'metimi tamamladım. Sizin için dîn olarak İslâm'dan razı oldum.”³ şeklinde açıkça beyan olunduğu üzere Allah (c.c.) dîni kemale erdirmiştir ve insanlık için din olarak İslâm'ı seçmiştir. İslâm sadece inanç değil yaşamın her alanını kuşatan bir bütündür. İnanç, ibâdet, muamelât, ahlâk olmak üzere doğumdan ölünceye kadar olan her anı içine alır. Burada önemli bir nokta da, yukarıda bazılarını zikrettiğimiz alanların hepsinin birlikte bir bütünlük arzetmesidir. Dolayısıyla, müslüman olmayan ve müslüman olup da yeterince bilgiye sahip

¹ Ebü'l-Kâsım Süleyman b. Ahmed b. Eyyub el-Lahmî Taberânî, (ö. 360/971) **el-Mu'cemu'l-Kebîr**, Mektebetü İbn Teymiye, Kahire (t.y.), VIII, 217; Ebû Abdillâh İbnü'l-Beyyî' Muhammed Hakim en-Nîsâburî (ö.405/1014), **el-Müstedrek 'ale's-Sahihayn**, Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1990/1411, II, 652; Ebû Bekr Ahmed b. Hüseyin b. Ali Beyhakî (ö.458/1066), **es-Sünenü'l-Kübrâ**, Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 2003/1424, IX, 7.

² "Emri bi'l-ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker" kaidesi. Bkz. Âli İmran, 104, 110, 113-114; Mâide: 78-79; Tevbe, 67-71; Hac, 41.

³ Mâide, 5/3.

olmayan birisi bunlardan birini seçerek parçacı yaklaşımla araştırdığı zaman İslâm'ı bazı eleştirilere tabi tuttuğunu görmekteyiz. Örneğin; hırsızlık için el kesme cezası, evlilerin zina yapması hâlinde recmedilmesi dışarıdan bakıldığı zaman tutarlı görülmeyebilir. Ancak, İslâm inancı ve ahlâkı, bu dinin dünyaya olan bakış açısı, kutsal değerleri, ahiret düşüncesi, vizyonu, misyonu, insan ve toplum asayışı ve benzeri ana normlarıyla beraber düşünülürken son derece tutarlıdır.

İslam hukuku günümüz beşeri hukuk sistemlerine nazaran, cinsel suçlara hürriyeti tahdit cezasından çok daha farklı olarak şahıs-vücut bütünlüğüne yönelik olarak cezalandırma yolunu tercih etmiştir. Ve bu cezalandırma yolunda çok küçük şiddette darbelerden tutun zina suçuna öngörülen cezanın bile hafif kalacağı şiddetli cezalara kadar çok geniş yelpazede bir ceza manzumesi ortaya koymuştur. fakat suçla mücadelede İslam hukuku yönteminin beşeri sistemlere nazaran çok daha etkili olduğu elimizde yeteri kadar olmasa bile mevcut verilerden anlaşılmaktadır. İşte bütün bunlar, yani günümüz dünyasının bu tür suçlar için öngördüğü cezalar hiçbir zaman suç işleme oranını düşürmediği gibi artmasına sebep olmaktadır. Peki aynı suçlara İslam ne tür cezalar verebilmekte ve bunu tesbit edebildiğimiz kadarıyla bu cezalandırmalar suç işleme oranlarını ne kadar düşürmektedir?

İslâm hukukunun getirmiş olduğu bütün hükümlerde hukuki sahadaki yapmış olduğu tüm düzenlemelerde beş temel amacı gerçekleştirmeyi hedeflediği bilinmektedir. Bununla dinin, canın, aklın, ırzın ve malın korunmasıdır. Bunları sıralamamızın esas nedeni bu araştırmamızın da temeli bu değerleri koruma amacına yönelik olduğudur.

İslâm ceza hukukunda suçlara karşı uygulanan cezalar, had, kısas ve ta'zîr suçları olmak üzere üç ana başlık altında değerlendirilebilir. Bunlardan:

1. Had: Bazı fukaha tarafından hem Allah hakkını hem kul hakkını kapsayan ve şer'an miktarı tayin olunan suçlar olarak tarif edilmiştir.⁴ Başka bir ifadeyle şer'an tayin ve tahdid edilmiş olup, en az ve en yukarı gibi sınırları olmayan

⁴ Ömer Nasuhi Bilmen (ö. 1971), **Hukuk-ı İslamiyye ve İstilahat-ı Fıkhiyye Kamusu**, Bilmen Yayınevi, İstanbul 1985, I, 124.

cezalar demektir. Hadlerin Allah'ın hakkı oluşunun mânası, suçun cezasını ne şahıs ne de topluluk tarafından düşürülmesi veya miktarının azaltılmasının yada affin mümkün olmamasıdır.⁵ Burada prensip, suçlarda toplum hakkının zedelenmiş olması ve suçun topluma etkisinin şiddeti ve hafifliği yanında kişisel yön de gözönüne alınmalıdır. Eğer suçlarda toplum hakkının zedelenmiş olduğu ağır basıyorsa Allah hakkıdır.⁶ Hadlerin miktarı, şekli belirtilmiş olduğu için sayıları azdır. Bunlar:

- a) Zina
- b) Zina İftirası (Kazf)
- c) İçki İçmek (Şurb)
- d) Hırsızlık (Serîka/sirkat)
- e) Yağma ve yol kesme (Hrâbe/ Katû't- Tarık)
- f) Dinden dönme (İrtidat/ Ridde)
- g) Bağy (Haksız isyan)

2. Kisas ve diyet suçları: Kisas hem Allah hem kul hakkıdır. Allah hakkı olması, suçun cezasının Allah tarafından tayin edilmiş olması ve miktarının hiçbir şekilde değiştirilememesidir. Kul hakkı olması ise, suçun bizzat fertleri ilgilendirdiği için, cezayı uygulama veya affederek diyetle değiştirme alternatifine sahip olmasıdır. Mağdur veya öldürüldüğü takdirde mirasçıları, isterse fâil'e kisas uygulanmasını talep ederler, isterlerse affedebilirler.⁷ Affetmek de ya diyet ödeme şeklinde ya da karşılıksız olabilir.

⁵ Abdülkadir Üdeh (ö. 1954), *et-Teşrî'u'l-Cinâiyyü'l-İslâmî Mukâranen bi'l-Kânûni'l-Vadî*, (I-II), Dâru'l-Kitâbi'l-'Arabî, Beyrut (t.y.), I, 78.

⁶ Muhammed Ebû Zehra, *İslam Hukukunda Suç ve Cezalar*, (çev. İbrahim Tüfekçi) Kitabevi yay, İstanbul 1994, s. 102.

⁷ Udeh, I, 79.

3. Ta'zîr suçları: Ta'zîr, te'dip, uslandırma, terbiye edip yola getirmek, tahkir mânalarına gelmektedir.⁸ Bir hukuk terimi olarak ta'zîr: "Hakkında muayyen bir ceza, bir hadd-ı şerî mevcüt olmayan cürümlerden dolayı tertîp ve tatbîk edilecek te'dip ve cezadan ibarettir" olarak tarif edilmektedir.⁹ İslâm hukuku her ta'zîr suçuna ta'zîr cezası tayin etmemiştir ve tayin etmek de olanaksızdır. En hafif bir ceza ile başlayıp, en şiddetlisine doğru bir kısım cezaların tespitini yapmıştır.¹⁰

Konumuz açısından bakacak olursak, İslâm hukuku literatüründe cinsel suçlardan sadece zina suçu hadd cezası kapsamında değerlendirilmektedir. Ancak, zina suçu tarifinin kapsamına tam olarak girmeyen diğer cinsel suçlar da vardır ki, bunları tazir cezaları kapsamında ele almak mümkündür. Ancak bunlar gerek yurt içi gerek yurt dışında yürütülen İslâm hukuku araştırmalarında ayrıntılı bir şekilde henüz incelenmemiştir. İşte bu nedenden dolayı imkanlar elverdiğince bu tür bir araştırmada bulunmayı hedefledik.

B. KONUNUN SINIRLANDIRILMASI

Biz bu çalışmamızda hadd cezası kapsamına girmeyen cinsel suçları Ehli Sünnet'in dört mezhebinin klasik ve çağdaş fıkıh literatüründe nasıl ele aldığını inceleyeceğiz. Ancak yeri geldiğinde Zâhirîler'in de bazı önemli metinlerine başvuracağız.

C. ARAŞTIRMADA KULLANILAN YÖNTEMLER

Ön hazırlıklar aşamasını bitirdiğimizde, genel olarak konuyu hangi başlıklar altında ele alacağımızı netleştirmemizin akabinde, imkan nisbetinde Arapça, Türkçe, İngilizce ve Rusça ulaşabildiğimiz kaynakları taramanın yanında konunun uzmanları olarak düşündüğümüz bazı tıp doktorları ve psikiyatristlerle ve bunların aynı zamanda

⁸ Udeh, I, 79.

⁹ Bilmen, III, 24.

¹⁰ Udeh, I, 79-80.

hastalık halini aldığı bazı kişilerle de görüşmek suretiyle alanla ilgili bilgileri toplamayı da ihmal etmedik.

D. ARAŞTIRMANIN SUNULMASI

Çalışmamızı iki bölüm halinde tanzim ettik. Birinci bölümde, nikah bağı bulunan kimselerin yapmış olduğu suç mahiyetini taşıyan cinsel faaliyetleri ele almaya çalıştık. Bunları, hayız ve lohusalık halinde cinsel ilişkide bulunmak, zihar yaptıktan sonra temas etmek, oruçluyken veya ihramda iken cinsel temas, hanımıyla yasak yoldan ilişki kurmak ve azl yapmak şeklinde özetlemek mümkündür.

İkincisi bölümde ise, aralarında nikah bağı olmayan kimselerin ve tek şahıs tarafından meydana gelen suç mahiyeti taşıyan cinsel faaliyetlerini ele almaya gayret ettik.

BİRİNCİ BÖLÜM

NİKAHLI EŞLER ARASINDA MEYDANA GELEN CİNSEL SUÇLAR

A. GENEL OLARAK

İslam hukukunun en temel ilkelerinden bir tanesi canda ve kanda her şeyin haram, eşyada da herşeyin aslen mubah oluşudur. Dolayısıyla, aslında her bir erkek her bir kadına haramdır. İkinci bir temel ilke de insan vücudunun kendine değil de Yaraticısına ait bir mülkiyet olduğudur. İslama göre herkes Allah'ındır. Başka bir deyişle, insanın sahip olduğu vücut kendisine emanet edilmiş o vücut üzerinde istediği gibi tasarruf etme yetkisi insana verilmemiştir. Dolayısıyla, nikah ancak belli kayıt ve şartlar dahilinde erkek ve kadının cinsel ilişkide bulunmasına izin vermektedir.¹¹ Bu kayıt ve şartları da, kadının hayız (âdet) ve nifas (lohusalık) dönemleri, ihramda olmak, îlâ ve zihâr durumlarında keffareti ödeyinceye kadar ve oruçluken orucu açıncaya kadar olarak sıralayabiliriz. Şimdi bunları sırasıyla ele alalım.

B. ÂDET GÜNLERİ VE LOHUSALIK DÖNEM İÇİNDE CİNSEL İLİŞKİ

Bilindiği gibi çocuk doğurma yetisini henüz kaybetme dönemine gelmemiş kadınların ayın belli günlerinde regl safhasına geçmesi fıkıh dilinde hayız dönemi olarak ifade edilmektedir.¹² Doğum sonrası azami kırk gün olan,¹³ asgari olarak da belli bir süre belirtilmeyen rahmin temizlenme sürecine de nifas adı verilmektedir. Âdet günleri içindeki cinsel birleşmeler Kur'ân-ı Kerim'in doğrudan konu edindiği

¹¹ Ebu'l-Fazl Mevdüddin Abdullah b. Mahmûd b. Mevdud Mevsili (ö. 683/1284), el-İhtiyâr li-Ta'lîli'l-Muhtâr, Dâru'l-Hayr, Beyrut 1998/1419, III, 71.

¹² Mehmet Erdoğan, **Fıkıh ve Hukuk Terimleri Sözlüğü**, 3.bask, Ensar neşriyat, İstanbul 2010, s.188.

¹³ Ümmü Seleme'den şöyle rivayet edilmektedir: *"Resulullah (sav) devrinde, nifas olan kadınlar nifaslarından sonra kırk gün kırk gece otururlardı. Biz yüzlerimize vers - yani kelef olarak - sürerdik"* (vers - zaferan gibi kokulu yağ çeşidi) Ebû Dâvûd Süleyman b. el-Eş'as b. İshâk el-Ezdî es-Sicistânî (ö. 275/888), **es-Sunen**, Dâru'r-Risaleti'l-Âlemiyye, Beyrut 2009, I, 83 ("Taharet", 311); Ebû İsâ Muhammed b. İsâ b. Sûre b. Mûsâ et-Tirmizî (ö. 279/892), **es-Sunen**, Dâru'l-Garbi'l-İslâmî, Beyrut 1998, I, 256 ("Taharet", 139).

bir meseledir. Âyeti kerimede Cenabı Allah (c.c.): *"Sana kadınların ay halini sorarlar. De ki: O, bir ezâdır. Bu sebeple ay halinde olan kadınlardan uzak durun. Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri vakit, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın. Şunu iyi bilin ki, Allah tevbe edenleri de sever, temizlenenleri de sever."*¹⁴ buyurmaktadır. Bu âyet açık bir şekilde âdet halinde iken cinsel birleşmeyi yasaklamaktadır.¹⁵ Binaenaleyh, bu âyet İbn Abbas'tan (r.a.) rivayet edilen: "Hayızlı iken hanımına cinsel ilişki için yaklaşan kimse yarım dinar sadaka vermelidir." ve "Kan kırmızı ise bir dinar, sarımtırak ise yarım dinar sadaka vermelidir"¹⁶ şeklinde ki, hadislere binaen, kanama renginin daha yoğun olduğu âdetin ilk günlerindeki cinsel ilişki için bir dinar, rengin daha açığa dönüştüğü yani âdet günlerinin ikinci safhasındaki cinsel ilişki içinse yarım dinar sadaka verilmesinin müstehab olduğu, ancak tevbe ve istiğfar edilmesi gerektiği İslam hukukçuları tarafından kabul edilmiştir.¹⁷ Ancak, Ahmed bin Hanbel'in İbn Abbas'tan gelen rivayete binaen bir veya yarım dinarın mutlaka verilmesi gerektiği şeklindeki görüşününe karşılık Kurtubî, bu hadisin ahad haber olduğu dolayısıyla sadece tevbe etmesi gerekir şeklinde görüşünü beyan eder.¹⁸ Bunların haricinde herhangi bir dünyevi yaptırım, cezaî bir müeyyide ön görülmemiştir. Rahmin bir diğer temizlenme süreci olan lohusalık dönemi için de aynı ceza söz konusudur. Ancak, eşler âdet günleri içinde fiilen birleşmenin dışında avret mahallinin de bir örtü ile örtülmesi sûretiyle birbirlerinden faydalanabilirler.¹⁹ Nitekim Hz.Peygamber

¹⁴ Bakara 2/222.

¹⁵ Muhammed Ali es-Sabûnî, **Revaiü'l-Beyân Tefsîru Ayâti'l-Ahkâm**, Mektebetü'l-Gazzali, Dımaşk 1980, I, 292.

¹⁶ Ebu Dâvûd, I, 69, ("Taharet", 265); Tirmizî, I, 244, ("Tahâret", 136); Ebû Abdirrahmân Ahmed b. Şu'ayb b. Ali b. Sinân En-Neseî (ö. 303/915), **es-Sunen**, Mektebu'l-Matbuâtî'l-İslâmî, Halep 1406/1986, I, 188, ("Hayız", 370);

¹⁷ Mavsîlî, I, 28.

¹⁸ Ebû Abdillâh Muhammed b. Ahmed el-Ensârî El-Kurtubî (ö. 671/1273), **el-Câmi' li Ahkâmi'l-Kur'ân** (I-XX), Dâru'l-Kutubi'l-Mısriyye, Kâhire 1384/1964, III, 88.

¹⁹ Mavsîlî, I, 55-56.

(a.s): “Kişi âdet günleri içinde fiilen birleşmenin dışında diğer cinsel faaliyetlerde bulunabilir.”²⁰ buyurmuştur.

Tıp biliminin verilerine göre Kur’ân-ı Kerim’de de yer aldığı gibi, bu dönem kadın için bir eziyet dönemidir. Âdet kanı biyokimyasal açıdan normal insan kanından farklıdır. Öncelikle, rahim kasılmalarına yol açan ve bundan dolayı âdet kanınının dışarı çıkmasını sağlayan yağ asitlerini içerir. Diğer taraftan adet kanının kadının canlı dokularını etkileyebileceği bilinmektedir. Dikkat edilmediği takdirde aşağıdaki bozukluk ve hastalıklara yol açar, ya da açabilir:

- a) Yumurtalığın mikrop kaparak iltihaplanmasına ve erken müdahale edilmediğinde rahmin fonksiyonunu kaybetmesine neden olur.
- b) İfraz edilen kanın erkeğe bulaşması bir takım arızalara sebep olur. İdrar yollarında anormal durum meydana gelebilir. Bunun sonucu spermin azalması gibi kısırlığa yol açan arızalar zuhur edebilir.
- c) Dışarıdan bazı tehlikeli mikropların tenasül aletiyle dölyatağına geçmesine ve birtakım hastalıkların ortaya çıkmasına sebep olur.²¹

C. ZIHAR’DAN SONRA CİNSEL İLİŞKİ

Zihar bir kimsenin karısını kendi öz annesine ya da evliliği ebediyyen haram olan aynı statüdeki kız kardeşine, kızına halasına, teyzesine, anne cihetinden usul ve evlat cihetinden furûna benzetmek sûretiyle kendisine haram kılmasıdır. Bu benzetme bizatihi bütün beden üzerinden yapılabildiği gibi, bedeni ifade eden örneğin sırt, cinsel organ gibi bakılması haram olan yerler açısından da bir benzetme yapılabilir.

²⁰ Muslim b. Haccâc b. Muslim el-Kuşeyrî (ö. 261/874), **el-Câmi’us-Sâhîh**, Dar İhyâi’t-Turasi'l-Arabî, Beyrut (t.y.), I, 242, ("Hayız", 1-3); Neseî, I, 189, ("Hayız", 376); Ebû Abdillâh Muhammed b. Yezîd er-Rabî İbn Mâce (ö. 273/886), **es-Sunen**, Dâru İhyâi'l-Kutubi'l-Arabi, Mısır (t.y.), 208, ("Taharet", 635).

²¹ Ahmed Enis Münevver, **Cinsel Ahlak Ve Biyolojik Tehlike**, (çev. Kenan Dönmez), İz yay, İstanbul 1994, s.132.

İslâmiyetten önce zihâr boşama sayılıyordu.²² Ancak, Hz.Peygamber (a.s) döneminde meydana gelen Havle binti Salebe olayı üzerine şu âyeti keriminin indirilmesiyle zihâr için bir çıkış yolu gösterilmiştir: ‘Kadınlardan zihâr ile ayrılmak isteyip de sonra söylediklerinden dönenlerin karılarıyla temas etmeden önce bir köleyi hürriyete kavuşturmaları gerekir. Size öğütlenen budur. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. Buna imkan bulamayan kimse, hanımıyla temas etmeden önce art arda iki ay oruç tutar. Buna da gücü yetmeyen, altmış fakiri doyurur. Bu hafifletme, Allah'a ve Resulüne inanmanızdan dolayıdır. Bunlar Allah'ın hükümleridir. Kâfîrler için acı bir azap vardır.’²³ Zihâr'dan meydana gelen hüküm, zihâr keffareti yerine getirilinceye kadar her türlü cinsi münasebetin haram olmasıdır.

Zihâr yapan koca keffâret edâ etmeden karısıyla cinsî münasebette bulunursa, Hanefî ulemasına göre keffâret vermesi ve Allah'tan mağfîret dilemesi gerekir. Çünkü o haram bir iş yapmıştır. Haram bir işi yapmak tevbe etmeyi gerektirir.²⁴ Zira, İbn Abbas'dan rivâyet edildiğine göre, adamın biri karısına zihâr yaptıktan sonra ay ışığında karısının ayağındaki bileziklerin parıltısını görünce dayanamayıp, gidip onunla cinsî münasebette bulunmuş, sonra da Hz.Peygamber (a.s)'e giderek hâlini anlatınca, Hz.Peygamber (a.s) ona Allah'ın emrettiği keffâreti yerine getirmedikçe kadına yaklaşmamasını emretmiştir.²⁵ Konu ile ilgili diğer bir rivayet de Seleme b. Sahr el Beyâzî (r.a.)'den nakledilen, Rasûlullah'm (s.a.v.) zihar yapan kimsenin keffaretini ödemediği halde hanımıyla cinsel ilişkide bulunması halinde "Tek bir keffâret ödemesi yeterlidir" buyurduğu şeklindedir.²⁶ Bu rivayetlerden hareketle İmam Ebu Hanîfe, İmam Şafî, İmam Mâlik ve İmam Ahmed b. Hanbel'in ortak görüşü keffâreti

²² Ahmet Ünsal, **Arap Geleneğindeki Boşanmaların İslam Hukukundaki İzleri** (yayınlanmamış yüksek lisans tezi) Ankara Üniversitesi SBE, Ankara, 1997, s. 64-66.

²³ Mücâdele 58/3-4.

²⁴ Mavsîlî, III, 196-197.

²⁵ Tirmizî, III, 95, ("Talâk", 1199); Neseî, VI, 167, ("Talâk", 3457); Ebû Dâvûd, II, 268, ("Talâk", 2222); İbn Mâce, I, 666, ("Talâk", 2065).

²⁶ İbn Mâce, I, 666, ("Talâk", 2064); Beyhâkî, VII, 634, ("Zihâr", 15258); Ebü'l-Hasan Ali b. Ömer b. Ahmed Dârekutnî (ö.385/995), **Sünenü'd-Dârekutnî**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 1424/2004, IV, 493, ("Nikâh", 3860); Tirmizî, III, 494, ("Talâk", 1198).

edâ etmeden önce karısına temas eden kişinin sadece tek bir keffareti ödemesi gerekli olduğudur. Bununla beraber tercih edilen görüş olmasa da, kişiye biri zihar diğeri de cinsel temas olmak üzere iki keffaret eda etmesi gerektiğini savunanlar da vardır.²⁷ Eğer kişi keffaret oruç süresi olan iki ay bitmeden, gece veya unutarak gündüz, zihar ettiği karısı ile cinsel ilişkide bulunursa İmam Ebû Hanife ile İmam Muhammed'e göre orucunu yeni baştan tutması lâzım gelir. İmam Ebu Yûsufa göre unutarak yapılan cinsel ilişki orucu bozmadığı için keffaretin peşpeşeliğine de bir engel teşkil etmez. Dolayısıyla, orucu yeniden başlaması icab etmez²⁸

D. ORUÇLUYKEN CİNSÎ MUNASEBETTE BULUNMAK

Ramazanda oruçlu iken cinsî münasebette bulunma sebebiyle hem kaza ve hem de keffaretin vâcib olduğu hususunda ulemâ arasında ihtilaf yoktur. Çünkü bu hüküm üzerinde icmâ vardır.²⁹ Ayrıca, Ramazanda oruçlu iken eşiyile cinsî münasebette bulunduğunu söyleyen bir sahabîye Hz. Peygamber (a.s) bir köle azad etmesini emretmiştir. Sahabî buna imkanı elvermediğini ifade edince, kendisine iki ay aralıksız oruç tutması buyurulmuştur. Ancak, bunu da yerine getiremeyeceğini söyleyince kendisine altmış yoksulu doyurması emredilmiştir.³⁰ Keffareti gerektiren cinsel ilişki gusul abdestini gerektiren cinsel ilişki gibidir.

Ramazanda oruçlu iken kocasının kendisiyle cinsî münasebette bulunduğu kadına gelince; eğer bu işte gönüllü ise, o da keffaretle mükellef olur. Çünkü bu cinsî

²⁷ Ebû'l-Velid Muhammed b. Ahmed b. Muhammed Kurtubi İbn Rüşd, (ö.595/1198), **Bidâyetü'l-Müctehid ve Nihayetü'l-Muktesid**, Daru'l-Hadîs, Kâhire 1425/2004, III, 124.

²⁸ Ekmeleddin Muhammed b. Muhammed b. Mahmûd b. Ahmed Bâbertî (ö.786/1384), **el-'înâye Şerhu'l-Hidâye**, Daru'l-Fikr, Beyrut (t.y), IV, 266.

²⁹ Ebû Abdillâh Muhammed b. Hasen b. Ferka d Şeybânî (ö. 189/805), **el-Asl - el-Mebsût**, İdâratu'l-Kur'ân ve 'Ulûmi'l-İslâmî, Karaçi (t.y), II, 203; Muhammed b. İdrîs eş-Şafiî (204/819), **el-Umm** (I-XI), Daru'l-Ma'rife, Beyrut 1410/1990, II, 107-108; Sahnûn b. Abdisselâm Sa'd et-Tennûhî (ö. 240/854) Dış kapakta yazar adı: Malik b.Enes (ö. 179/795), **el-Mudevvenetu'l-Kubrâ**, Daru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 1997, I, 285; Ebu'l-Kâsım Amr b. el-Hüseyn b. Abdillâh el-Hırakî (ö.h.334), **Muhtasaru'l-Hırakî**, Daru's-Sahâbeti li't-Turasi, Tanta 1993, I, 50.

³⁰ Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl b. İbrâhîm b. El-Muğîra b. Berdizbe El-Buhârî (ö. 256/870), **el-Câmi'u's-Sahîh**, Dâru Tavkî'n-Necât, Dımaşk 1422, III, 32, ("Savm", 1936); Muslim, II, 782, ("Savm", 1111). Ebû'l-Hasan Alaeddin Ali b. Balaban b. Abdullâh İbn Balaban, 739/1339, **el-İhsan fî Takribi Sahihi İbn Hibbani**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 1988/1408, VIII, 293, ("Savm", 3524).

münasebet işi kendisinin bu işe katılmasıyla meydana gelmektedir. Ama kadın zorlanarak cinsî münasebete sokulmuşsa, unutarak yapılan cinsî münasebette olduğu gibi, keffaretle mükellef olmaz.³¹

Eğer bir kadın kocasını kendisiyle cinsî münasebete zorlar ve bu sebeple cinsî münasebet vâki olursa kadın mutlaka keffaretle mükellef olur. Ancak, erkeğe gelince cinsî münasebet lezzet ve şehvetle gerçekleştiği için erkeğe de keffaret gerektiği şeklinde görüşler mevcut ise de erkek zorlanmış olduğu için keffaretle mükellef olmaz.³² Eğer Ramazan orucundan başka bir orucu cinsel ilişki ile bozarlarsa keffaret vermesi gerekmez.³³

E. İHRAMDA HANIMIYLA CİNSEL İLİŞKİDE BULUNMAK

Hac veya umre niyetiyle ihrama giren eşlerin ihramlıyken cinsî münasebette bulunması haccı bozar. Çünkü Allah (c.c.) “Hac bilinen aylardadır. O aylarda hacca giren kimse bilmelidir ki, hacda kadına yaklaşmak, sövüşmek, dövüşmek yoktur. Ne iyilik yaparsanız Allah onu bilir. Kendinize azık edinin, şüphe yok ki azığın en iyisi Allah korkusudur. Ey akıl sahipleri! Benden korkun.”³⁴ buyurmuştur. Âyette geçen (رَفَثٌ) rafes kelimesi, cinsî münasebet ve onu çağrıştıran şeyler gibi, telaffuz edilmeleri çirkin olan şeyleri içeren bir sözcüktür. Dolayısıyla, bu kelime ile, hem cinsî münasebeti hem de o konuda konuşmayı - ki bu tür konuşmalar da cinsî münasebete sevkedebilir - yasaklamış olabilir. Ancak, sadece cinsî münasebeti yasaklamış olması daha doğrudur.³⁵ Bununla beraber, ihramda karı kocanın birbirine şehvetle dokunmaları, öpüşmeleri ve benzeri cinsî temaslardan da uzak durmaları gerekir. Çünkü, bu haller her ne kadar haccı bozmasa da, cinsel arzu kısmen de olsa

³¹ Şemseddin Hatib Muhammed b. Ahmed Kahiri Şafi Şirbini (ö.977/1570), **Mugnî'l-Muhtâc ila Ma'rifeti Meanî Elfazi'l-Minhâc**, Daru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 1994/1415, II, 178.

³² Abdurrahmân b. Muhammed b. Süleyman Şeyhizade (ö.1078/1667), **Mecmaü'l-Enhur fi Şerhi Mülteka'l-Ebhur**, Daru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 1998, I, 354 (Eser “Damad” adıyla da bilinmektedir); İbn Rüşd, II, 54.

³³ Şirbinî, II, 178.

³⁴ Bakara, 2/197.

³⁵ Ebü'l-Kâsım Hüseyin b. Muhammed b. Mufaddal Ragib el-İsfahani (ö.502/1108), **Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'ân**, Daru'l-Kalem, Dimaşk 2002, s.359.

tatmin olunduğu için ve bunlar ihram yasaklarından olması münasebetiyle bunları yapan kimseye kurban kesmesi lazım gelir.³⁶ Eğer ihramda olan kimse daha Arafat vakfesini yapmamışken cinsel ilişkide bulunursa, haccı bozulur ve bir koyun kurban etmesi gerekir. Ayrıca haccı bozulmamış gibi haccını sürdürmek zorunda olmakla beraber kendisine sonraki senelerde kaza da lâzım gelir.³⁷ Zira rivâyet olunmaktadır ki: Peygamber Efendimize (a.s), hem kendisi hem karısı ihramda iken karısı ile cinsel ilişkide bulunan kimsenin durumu sorulmuş ve Peygamber Efendimiz (a.s); “İkisi de kurban keserler ve haclarını sürdürmek zorundadırlar. Ayrıca ertesi yıl bir daha hac yapmaları gerekir.”³⁸ buyurmuştur. Arafat vakfesini yaptıktan sonra cinsel ilişkide bulunan kimsenin haccı bozulmaz. Fakat bir bedene (deve veya sığır) kesmesi gerekir. Zira Hz. Peygamber (a.s) şöyle buyurmuştur: “Hacc Arafat’tır. Arafat’da vakfe yapan kimse haccını tamamlamış olur.”³⁹ Bu kimsenin bir deve veya sığır kesmek zorunda olması ise İbn Abbas’ın rivâyetine dayanır. Çünkü, ihramda cinsel ilişkide bulunmak yasakların en büyüğü olduğu için, gerektirdiği keffâretin de büyük olması gerekir. Arafat vakfesinden evvel cinsî münasebette bulunma meselesi ise bundan farklıdır. Çünkü vakfe öncesinde cinsî münasebetle meydana gelen suç ancak kaza etmekle telafi edilmektedir. Ceza olarak bir hayvan kesmenin vâcib kılınması ise, zamanından önce ihramdan yüz çevirmesinden dolayıdır. Bundan dolayı, iki mes'ele arasında fark vardır.⁴⁰

Haccın ihram yasaklarından tıraş olduktan sonra cinsel ilişkide bulunan kimseye ise bir koyun kesmek gerekir. Çünkü ihramda olan kimse, tıraş olmakla dikilmiş elbise giymek gibi yasakları yapabilmek bakımından ihramdan çıkmış oluyorsa da,

³⁶ Ebû Bekr Alaeddin Ebû Bekr b. Mes'ud b. Ahmed el-Hanefi Kasani (ö.587/1191), *Bedai'ü's-Sanai' fi Tertibi'ş-Şerai'*, Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1997/1418, II, 195.

³⁷ Ebü'l-Hasan Burhaneddin Ali b. Ebî Bekr Mergînânî (ö.593/1197), **el-Hidâye Şerhu Bidâyeti'l-Bübtedi**, Dâru ihyâi't-Turâsi'l-Arabî, Beyrut (t.y) I, 160.

³⁸ Ebû Muhammed Cemaleddin Abdullah b. Yusuf b. Muhammed Zeylai (ö. 762/1360), **Nasbü'r-Raye li-Ehâdisi'l-Hidâye**, Daru'l-Kibleti li's-Sahâfeti'l-İslâmiyye, Cidde 1997/1418, III, 125.

³⁹ İbn Mâce, IV, 218, ("Menâsik", 3015); Neseî, V, 264 ("Menâsik", 3044); Tirmizî, III, 228 ("Hac"889); Ebü'l-Hasan Ali b. Ömer b. Ahmed Dârekutnî (ö.385/995), **Sünenü'd-Dârekutnî**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 2004/1424, III, 262, ("Hac", 2516).

⁴⁰ Bâbertî, III, 47.

haccın bütün vaciplerini bitirmedikçe zevcesine yaklaşmadığı için bu bakımdan daha ihramda sayılır. Bunun için bu kimseye kurban lâzım gelir. Fakat tam ihramda olmadığı için işlediği suç hafif olup bir koyun kesmek kendisi için kâfi gelir.⁴¹ Vajina dışında bir mahalle cinsî münasebette bulunsa veya bir hayvanla cinsî münasebette bulunsa ve meni gelse veya mastrübasyon (elle doyum) yaparak meni gelse zira bu, dokunma yoluyla şehvetin tatmin edilmesidir aynı hüküm söz konusu olur. Bir kadına bakmakla meni gelse de, bu cinsî münasebet mânasında olmadığından her hangi bir ceza gerekmez.⁴²

Umrede tavafin dört şavtından evvel cinsî münasebette bulunan kimsenin de umresi fâsid olur: Çünkü bu durumda umreye aykırılık vardır. Yine de bu umreyi tamamlar, sonra da kaza eder: Çünkü haccda olduğu gibi ihrama girmekle umre, artık yapılması ve tamamlanması mecburî bir ibadet hâline gelir. Ayrıca ceza olarak bir koyun keser. Çünkü ortada işlenen bir suç vardır; o da ihrama rağmen şehvî yönden tam bir yararlanmadır.⁴³

Umrede dört şavttan sonra cinsî münasebette bulunanın umresi fâsid olmaz. Çünkü tavafin çoğu yapılmıştır. Ama bir koyun kesmesi gerekir. Çünkü umre sünnettir. Dolayısıyla onda işlenen suç haccı nisbetle daha hafif olur. Aradaki fark, keffaretlerde ortaya çıkmaktadır. Söz gelimi, kıran haccı yapan bir kimse umre tavafindan evvel cinsî münasebette bulunursa, evvelki kısımlarda anlatılan sebepten dolayı umresi de haccı da fâsid olur. İki ihrama karşı cinâyet işlemiş olduğundan dolayı da, iki koyun kesmesi gerekir.⁴⁴

Umre tavafinin tamamını veya yarıdan çoğunu yaptıktan sonra cinsî münasebette bulunan kimsenin açıkladığımız sebepten dolayı umresi tamam, ama haccı fâsid olur. Arafat vakfesinden sonra, ama traşdan evvel cinsî münasebette bulunan kıran hacısının her birini ayrı edâ ediyormuş gibi hacc için bir bedene, umre

⁴¹ Kemâleddin Muhammed b. Abdülvahid b. Abdülhamid İbnü'l-Hümâm (ö.861/1457), Şerhu Fethu'l-Kadîr, Dâru'l-Fikr, Beyrut (t.y), II, 219.

⁴² Bâbertî, III, 46-47.

⁴³ Bâbertî, III, 48

⁴⁴ Bâbertî, III, 48-49; Ebû Muhammed Bedreddin Mahmûd b. Ahmed b. Musa Hanefi Ayni (ö. 855/1451), el-Binâye fî Şerhi'l-Hidâye, Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 2000/1420, IV, 353.

için de bir koyun kesmesi gerekir.⁴⁵

İmam Ebu Hanîfe, İmam Mâlik ve İmam Ahmed b. Hanbel'e göre cinsel ilişkiyi kasden yapan da, unutarak yapan da aynı hükme tâbidir: Çünkü ihram halleri de namaz halleri gibi kolayca unutulacak türden ibâdetler değildir. Şu halde ihramlı kimse unutmayı mazeret olarak gösteremez. Ancak İmam Şafî'ye göre unutarak cinsel ilişkiye giren kimsenin haccı bozulmaz.⁴⁶ Uyurken veya zorlanarak cinsî münasebette bulunulan ihramlı kadın da cinsî münasebet sebebiyle şehvî faydası olduğundan dolayı aynı hükme tâbidir.⁴⁷

F. TERS (ANÜSTEN) İLİŞKİ KURMAK

Cinsel ilişki doğal yollardan yapıldığı ve meşru çerçevede kaldığı sürece belli tarzlara bağlanmış değildir. Ancak ters ilişki yani anüs yoluyla birleşme ise yasaklanmıştır. Allah (c.c.), Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: "Ay hâlinde iken kadınlardan uzak durun; temizlenmelerine kadar onlara (cinsel temas için) yaklaşmayın. İyice temizlendikleri vakit Allah'ın size emrettiği yerden onlara varın. Şüphesiz ki Allah çokça tevbe edenleri ve iyice temizlenenleri sever..."⁴⁸ Âyette emredilen yer kadının cinsel organıdır. Ondan başkası kastedilseydi ay hâlinin beklenmesine de gerek kalmazdı. Bununla birlikte yerin emredilen yer olması, başka bir alternatifin yasak olması mânasına gelir. Dolayısıyla, yasağı çiğnemek hadi aşmış olur ve çok büyük günahdır. Bundan sonra gelen: "Kadınlarınız, (tohum ektiğiniz) tarlalarınızdır. Tarlanıza dilediğiniz gibi varın."⁴⁹ âyeti kerimesi ise yukarıdaki âyete bir açıklama getirmektedir.⁵⁰

Şer'an yasak olması hasebiyle ters ilişki aynı zamanda büyük bir günahdır. İnsan fitratına da aykırı olan bu davranış çoğunlukla kadınlar için aynı zamanda bir eziyet

⁴⁵ İbnü'l-Hümâm, III, 10.

⁴⁶ Şafî, II, 109. Bâbertî, III, 48; Aynî, IV, 354.

⁴⁷ Mavsîlî, I, 329-337.

⁴⁸ Bakara 2/222

⁴⁹ Bakara 2/223

⁵⁰ Muhammed Mahmud Hicazi, Furkân Tefsiri, (çev. Mehmet Keskin), İlim Yayınları, İstanbul (t.y), I, 171-172.

ve zulme dönüşmektedir. Bazı erkeklerin çoğu zaman karılarını zor kullanarak böyle yaptıkları ve kadınların da şiddete maruz kaldıklarından dolayı çaresiz duruma düştükleri bilinmektedir.

Anal bölgenin (anüs, makat) mikro organizma açısından kirli olduğundan buraya temas eden peniste örneğin üretrit gibi enfeksiyonların meydana geleceği, büyük abdestin tutulmasını sağlayan sifnkter dediğimiz büzük hasar görebileceği ve zamanla gaz ve hatta gaita kaçışına neden olabileceği; yırtılma, çatlak meydana gelerek kadında ağrı ve sıkıntıya yol açacağı uzmanlarca dile getirilmektedir.⁵¹

İbni Abbas'tan rivâyetle Rasulullah (a.s) şöyle buyurmuştur: "Allah Teâla bir kadınla ya da bir erkekle dübüründen temasta bulunan kimseye (kıyamet günü) rahmet nazarıyla bakmaz."⁵² Tahâvî, Tayâlisî ve Beyhakî'nin sahih bir isnadla tahrir ettikleri Amr b. Şuayb hadisinde Hz. Peygamber (a.s) "Karisına dübüründen temasta bulunan kimse küçük livata yapmış olur."⁵³ buyurmuştur. Diğer bir hadiste de Hz. Peygamber (a.s) "Kadına tersten yaklaşan (o yolla temasta bulunan) kimse mel'ûndur (lanetlenmiştir)" buyurmuştur.⁵⁴ Yine Ebû Hüreyre (r.a.) den yapılan rivâyete göre, Resûlullah (a.s) şöyle buyurmuştur: "Kim ayhâlinde olan kadına cinsel temasta bulunur veya bir kadına tersten (arka yoldan) yaklaşır temasta bulunursa veya bir kâhin (gaybden haber veren)e gidip onu tasdik ederse, gerçekten o, Muhammed'e (a.s) indirilene inkâr etmiş olur."⁵⁵

⁵¹ Üroloji uzman doktoru Zeki Bayraktar'la doğrudan yapmış olduğumuz mülakattan.

⁵² Tirmizî, III, 461 ("Rada", 1165); İbn Mâce, III, 108, ("Nikâh", 1922); Ebû Abdullah Ahmed b. Muhammed eş-Şeybani Ahmed b. Hanbel (ö. 241/855), **el-Müsned**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 2001/1421, XIV, 214 (8532); Neseî, VIII, 199 (8962);

⁵³ Ebû Ca'fer Ahmed b. Muhammed b. Selâme Ezdî Hacrî Mısırî Tahâvî (ö. 321/933), **Müşkilü'l-Âsar - Şerhu Müşkili'l-Âsar**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 1994/1415, XV, 432 (6134).

⁵⁴ Ahmed b. Hanbel, XVI, 157, (10206); Neseî, VIII, 200 (8966); Beyhâkî, **Ma'rifeti's-Süneni ve'l-Âsâr**, Câmiatu'd-Dirasâti'l-İslâmiyye, Karaçi 1991/1412, X, 164 ("Nikâh", 14069).

⁵⁵ Tirmizî I, 242 ("Taharet"135); İbn Mâce, I, 404 ("Teyemmüm", 638); Ebû Muhammed Abdullah b. Abdurrahman b. Fazl ed-Dârimî (ö.255/868), **Sünen-i Dârimî**, Dâru'l-Muğnî, Riyad 2000/1412, I, 732

Bu hadislerin tümü kadınlara ters ilişkiye girmenin yasak olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Ancak, bu suç için naslarda belirlenmiş bir ceza yoktur. Bu sebeple, suçlular taziren cezalandırılmaktadır. Uygun görülecek cezanın caydırıcı bir nitelikte ve şiddetli olması gerektiği kabul edilmektedir. Şu hususu da belirtmek gerekir ki, İslâm hukuku literatüründe ‘‘Livata’’ olarak geçen ve arkadan temas manasına gelen terim bazen kadınlara arkadan temas olarak kullanılsa da asıl olan livatanın erkeklerle erkeğin arkadan temasıdır. Dolayısıyla, kadınlara ve karısıyla arkadan teması verilen hüküm livataya verilen hükümden farklıdır. Eğer bir kimse zevcesine dübürden yakınlıkta bulunursa ittifakla had cezası uygulanmaz, fakat ta'zîr ile cezalandırılır. Ta'zîrde en caydırıcı olan metod ise celdedir.⁵⁶

G. AZL YAPMAK

Modern teknoloji ile birlikte gelişen nüfus planlaması bazı aşırı heterojen grupların – feministlerin, ırkçıların, sosyobiologların ve sanayicilerin – ittifak ettikleri ortak bir hareketin ürünü olduğunu söylemek abartılı olmaz. Bunların her biri kendi çıkarları doğrultusunda hareket etmektedir.⁵⁷ Gün geçtikçe yeni yeni kısırlaştırma metodlarının geliştirilmesi, özellikle bunun ekonomik açıdan geri kalmış bazı ülkeler üzerinde yardım niteliğinde uygulanması düşündürücüdür. Burada konuyu başka boyutlara taşımamak amacıyla, bütün bunlarla ilgili dünyada uygulanmakta olan veya planlanan teorilerde bahsetmeyeceğiz. Sözlükte "ayrılmak, izole etmek, uzaklaştırmak" anlamına gelen ve fıkıh literatüründe "azl" diye ifade edilen yöntem bir doğum kontrol aracı olarak cinsî münasebet esnasında meninin rahim dışına akıtılmasına denir. Azl hakkında rivâyet edilen hadislerden bazıları şunlardır:

Ebû Said el-Hudrî'den şöyle naklediliyor: Resulullah (a.s)'la birlikte Beni'l-Müstalik Gazvesi'ne çıktık. Arap esirlerinden çokça esir ele geçirdik. Kadınlara karşı

("Taharet", 1176); Ahmed b. Hanbel, XVI, 142 (10167). Ebû Davud Süleyman b. Davud b. Carud Farisi Tayâlisî (ö. 204/819), **Müsnedü Ebî Davud et-Tayâlisî**, Dâru'l-Hicr, Mısır 1999/1419, I, 300 (381).

⁵⁶ Aynî, VI, 308; İbnü'l-Hümâm, V, 262; Ebû Bekr b. Ali b. Muhammed ez-Zebidi Haddâd (ö. 800/1397), **el-Cevheretü'n-Neyyire 'ala Muhtasari'l-Kudurî, el-Matba'atu'l-Hayriyye**, Mısır 1322, II, 155.

⁵⁷ Ahmet Enis, s.138.

arzu duyduk. Çünkü üzerimizde bekarlık şiddet kesbetmişti. Hep azil yapmak istiyorduk ve: "Aramızda Resulullah (a.s) varken, ona sormadan azil yapmak olur mu?" dedik ve sorduk. "Hayır!" buyurdular. "Bunu yapmamanız gerekir. Kıyamete kadar geleceği takdir edilen her canlı mutlaka yaratılacaktır (siz tedbirinizle önüne geçemezsiniz).⁵⁸ Câbir (r.a.)'den de şöyle rivâyet olunmuştur: "Bizim cariyelerimiz vardı ve onlardan azl yapıyorduk. Yahudiler, işte küçük "mev'ûde" yani çocuğu diri diri toprağa gömme budur, dediler. Bunun üzerine mesele Resulullah (a.s)'a soruldu: "Yahudiler yalan söylemiş, eğer Allah onu yaratmak isterse onu sen reddedemezdin" buyurdu.⁵⁹ Başka bir rivâyette yine Câbir (r.a.): "Biz vahyin geldiği süreçte biz doğum kontrol vasıtası olarak azil yapmayı sürdürmekteydik ve Kur'ân-ı Kerîm tarafından da bu durum bizlere yasaklanmamıştı." demiştir.⁶⁰ Başka bir rivayet ise: "Hz. Peygamber (a.s) bize hür kadınlardan izin almaksızın azil yapmayı yasakladı" şeklinde nakledilmiştir.⁶¹ "Konumuz ile alakalı bu ve benzeri hadislerin değişik yorumları neticesinde İslâm hukukçuları farklı görüşler beyan etmişlerdir. Bu son hadisten hareketle, bir kimsenin karısından izin almak şartıyla azil yapmasını Hanefî,⁶² Şafî,⁶³ Malikî⁶⁴ ve Hanbelî⁶⁵ mezhebinin fâkihleri câiz görmüşlerdir. Şafî

⁵⁸ İbn Mace I, 620 ("Nikâh", 1926); Ebu Dâvûd, III, 499 ("Nikâh", 2172); Buhârî, III, 83 ("Buyu" 2229); Muslim, II, 1061 ("Nikâh", 1438); Neseî, VI, 107 ("Nikâh", 3327); İbn Mâce, I, 620 ("Nikâh", 1926); Dârimî, III, 1426-1427 ("Nikâh", 2269); Ahmed b. Hanbel, XVIII, 104 (11545).

⁵⁹ Ebû Dâvûd, III, 498, ("Nikâh", 2171); Ahmed b. Hanbel, XVII, 388 (11288).

⁶⁰ Buhârî, VII, 33 ("Nikâh", 5207); İbn Mace III, 113 ("Nikâh", 1928); Muslim, II, 1065 ("Nikâh", 1440); Tirmizî, III, 435 ("Nikâh", 1137); Tayâlisî, III, 272 (1803).

⁶¹ İbn Mâce I, 620, ("Nikâh", 1928).

⁶² Aynî, XII, 168; V, 219; Muhammed Emin b. Ömer b. Abdülazîz ed-Dimaşki İbn Abidin (ö.1252/1836), **Reddül-Muhtâr ale'd-Dürri'l-Muhtâr: şerh-i Tenviri'l-Ebsar - Hâşiyetu İbn Abidin**, Daru'l-Fikr, Beyrut 1992/1412, III, 175; Şeyhizâde, I, 366; İbnü'l-Hümâm, X, 39-40.

⁶³ Ebü'l-Hasan Ali b. Muhammed b. Habib Maverdi (ö.450/1058), **el-Havi'l-Kebîr hüve Şerhu Muhtasari'l-Müzenî**, Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1999/1419, IX, 320; Ebû Zekeriyâ Muhÿiddin Yahyâ b. Şeref b. Nuri Nevevi (ö.676/1277), **el-Mecmu' şerhi'l-Mühezzeb**, Dârü'l-Fikr, Beyrut (t.y.), XVI, 422; Şemseddin Muhammed b. Ahmed b. Abdülhak Minhâcî (ö.880/1475), **Cevâhirü'l-Ukûd ve Muînü'l-Kudât ve'l-muvakkîin ve's-Şühûd**, Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1996/1417, II, 41.

⁶⁴ Ebü'l-Kâsım Muhammed b. Ahmed b. Muhammed el-Kelbi İbn Cüzey, (ö.741/1340), **el-Kavanînü'l-Fikhiyye**, Dârü'l-Kalem, Beyrut (t.y.), I, 141; Ahmed b. Muhammed Savi Maliki Halveti es-Savi (ö.1241/1825), **Bulgatü's-salik li-Akrebi'l-mesalik ala Şerhi's-sagir**, Daru'l-Meârif, Kâhire (t.y.), II, 420.

ulemâsından İmam Nevevî zevce izin verse de vermese de her iki durumda da azlin çocuğun dünyaya gelmesini önlemesi nedeniyle mekruh olarak değerlendirmiştir. Ancak, İbn Hazm'a göre ise bir kimsenin hem cariyesine hem de hür zevcesine azil yapması haramdır. Buna delil olarak da Ubeydullah b. Said'in rivayet ettiği, Hz. Peygamber'in (a.s) kendisine azil hakkında sorulunca "O gizli ve'ddir (çocuk öldürmek)"⁶⁶ diye cevap verdiği şeklindeki hadisi göstermektedir.⁶⁷ Burada iki hadis arasında bir zıtlık söz konusudur. Çünkü, daha önce zikrettiğimiz bir hadiste Hz. Peygamber (a.s) yahudîler'in "gizli ved'dir" demesi üzerine "Onlar yalan söylemiştir" buyurmuştur. Ancak, her dört mezhep imamının delillerini İbn Hazm'ın tercih ettiği rivayetten farklı rivayetlere dayandırdığı da manidardır.

Konu ile ilgili İslam hukuku literatürüne baktığımızda azlin şu gerekçelere dayandırıldığını görmek mümkündür: Bunlardan ilki, cârîye gebe kalmaması için onun iznine tâbi olmaksızın yapılan azil. Çünkü, hâmile olan cârîye satılamaz. İkincisi, hür olan karısı gebe kalmasın veya memedeki çocuğa zarar vermesin diye yapılan azildir. Her ne kadar sonuç, azil yapmak için kocanın karısının rızasını alması gerektiği şeklinde ise de, niçin rızası alınmak gerekir sorusunun cevabı Hânefî mezhebinde iki farklı görüşe dayandırılmıştır. İmam Ebu Hanîfe izin alma konusunda zevcenin çocuk yapma hususundaki hakkını esas alırken, İmam Ebu Yûsuf ve İmam Muhammed kadının cinsel yönden tatmin olma hakkını göz önünde bulundurmuşlardır.⁶⁸

Sonuç itibariyle, konumuz ile ilgili İslam hukukunun genel mefhumuna baktığımızda ya tamamen yasaklayan yada tamamen cevaz veren bir hükmün yerine

⁶⁵ Ebû Muhammed Muvaffakuddîn Abdullah b. Ahmed b. Muhammed b. Kudâme Cemmâilî Makdisî İbn Kudâme (ö. 620/1223), **el-Kâfi fî fıkhi'l-İmâmî'l-mübeccel Ahmed b. Hanbel**, Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1994/1414, III, 84; İbn Kudâme, **el-Mugnî**, VII, 298-299; Ebü'l-Berekat Mecdüddin Abdüsselam b. Abdullah İbn Teymiyye, 652/1254, **el-Muharrer fi'l-fıkhi ala mezhebi'l-İmam Ahmed b. Hanbel**, Mektebetü'l-Meârif, Riyad 1984/1404, II, 41; Abdurrahman b. Muhammed b. Kâsım Asimî (ö.1392), **Hâşiyetü'r-Ravzü'l-mürbi şerhi Zadi'l-müstekni'**, (y.y. : y.y), 1397, VII, 348.

⁶⁶ Muslim, II, 1067 ("Nikâh",1442); İbn Mâce, III, 175, ("Nikâh", 2111).

⁶⁷ Ebû Muhammed b. Ali b. Ahmed b. Saîd Zahiri İbn Hazm (ö.456/1064), **el-Muhallâ**, Dâru'l-Fikr, Beyrut (t.y.) IX, 222.

⁶⁸ Annî, XII, 168; V, 219; İbn Âbidin, III, 175; Şeyhizâde, I, 366; İbnü'l-Hümâm, X,39-40.

esneklığe, karı koca istışaresine bırakıldığını söyleyebiliriz. Yukarıda zikredilen mezhep görüşleriyle beraber, eğer hr kadının doğuracağı çocukta kötülük zuhur edeceğinden korkulursa yada gayrimüslim bir çevrede çocuğun müslüman olarak yetiştirilememesi endişesi, salgın hastalık, açlık gibi durumların ortaya çıkması gibi farklı vaziyetlerde kocanın karısının rızası olmaksızın da azl yapabileceği de yine zikredilmektedir ki⁶⁹ buradan da kişinin özel şartlarını değerlendirilerek konuya yaklaşıldığı sonucuna varabiliriz.. Azlin kadınlar ve erkekler için ciddi bir biyolojik olumsuz sonucunun olmadığı bilinmektedir. Sonuç bakımından azl ve diğer modern doğum kontrolü yöntemleri arasında çok fark yoktur. Ancak, farklı yöntemlerin sağlık açısından, özellikle kadının kullandığı doğum kontrolu hapları, cinsel organa takılan şeylerin bazen ciddi sıkıntıları da meydana getirdiği bilinmektedir.

⁶⁹ İbn bidin, III, 175; Hüsrev Mehmed Efendi Molla Hüsrev (.885/1481), **Dürerü'İ- Hükkâm fi şerhi Gureri'İ- Ahkâm**, Dâru İhyâi'İ-Kutubi'İ-Arabiyye, Kâhire (t.y.) I, 315.

İKİNCİ BÖLÜM

ARALARINDA NİKAH BAĞI BULUNMAYAN KİMSELER İÇİN CİNSEL SUÇLAR

İslâm hukukunda evlilik dışı yasak ilişki olan zina suçu hakkında gerek İslâm hukukunun asıl kaynaklarında gerek başlangıçtan günümüze kadar gelen İslâm hukuku literatüründe ayrıntılarıyla genişçe bilgiye yer verilmiştir. Ancak, zina sayılmayan fakat yine de derecesine göre suç sayılan cinsel faaliyetler hakkında fıkıh literatürde geniş bilgi verilmemiştir veya alt başlıklar hâlinde değişik yerlerde bahsedilmiştir. Aralarında nikah bağı bulunmayan kimseler arasındaki cinsel suçların ayırt edilebilmesi açısından burada zina suçu hakkında kısaca bahsedeceğiz. Daha sonra erkeklerin ve kadınların kendi cinsleriyle, çocuklarla, ölüyle, hayvanlarla olan cinsel ilişkilerini ve istimmâ, hünsâlık gibi kişinin kendine özel eylem ve durumlarını İslam hukuku açısından ayrıntılı olarak ele alacağız.

A. ZİNA SUÇU

Evlilik dışı meşru olmayan yoldan cinsî munasebette bulunmak anlamına gelen zina, İslâm'da haramdır ve hadle cezalandırılan büyük bir suçtur. Kur'ân-ı Kerim'de Allah, *"Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun; Allah'a ve ahiret gününe inanyorsanız, Allah'ın dinini tatbik hususunda sizi sakın acıma duygusu kaplamasın! Müminlerden bir grup da onlara uygulanan cezaya şahit olsun."*⁷⁰, *"Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayasızlıktır ve çok kötü bir yoldur."*⁷¹ ve diğer âyetlerde⁷² zinanın çok çirkin bir şey olduğundan ve gerek dünya ve gerekse ahirette verilecek cezalardan söz edilmektedir. Hz.Peygamber de: "Allah'tan başka itaat edilecek kimse tanımayan benim de Allah'ın kulu ve elçisi olduğumu kabul ederek Müslüman olan kişinin kanı ancak şu üç şeyden biri ile helal olur; 1- Evli bir

⁷⁰ Nûr, 24/2.

⁷¹ İsrâ, 17/32.

⁷² Furkân, 25/68-69, Nisâ 4/25.

kimsenin zina etmesiyle 2- Kısas sebebiyle, 3- Dinini terk edip İslâm toplumundan ayrılması sebebiyle.⁷³ buyurmuştur. İslâm hukukuna göre hür ve bekâr kimsenin zina cezası yüz sopadır. Eğer zina eden sahih nikahla evli veya boşanmış ise (muhsan), cezası recmdir (taşlayarak öldürmektir).⁷⁴ İmâm Serahsî Hz. Peygamber'in (a.s): "Bekâr'ın bekârla zinası için yüz değnek ve bir yıl sürgün; Dulun dulla zinası için ise yüz değnek ve taşla recm vardır".⁷⁵ hadisini naklederek, bu hadiste cereyan eden uygulama Nûr sûresi inmeden öncesine ait olduğunu ve bu sûre inince bekârlar için yalnız yüz değnek, evli yani muhsan olanlar için recm cezası sünnetle sâbit olduğunu nakletmiştir.⁷⁶

Zina suçuna had uygulanabilmesi için bir takım şartlar gerekir. Bunlar:

- a) "İşlenen suçta dört âdil erkeğin şahitlik etmesi yada zina eden kimselerin suçlarını ikrar etmesi gerekir.
- b) Zina eden kimselerin bu suçu kendi hür iradeleriyle işlemiş olmaları gerekir.
- c) Zina eden kimselere zina cezası verilebilmesi için muhsan olma şartı aranmaktadır.*

⁷³ Ahmed b. Hanbel, I, 351 (437); Tayâlîsi, I, 75 (72); Dârimî, III, 1477 ("Hudûd", 2343); Tirmizi, IV, 19 ("Diyat", 1401); Nesai, VIII, 13 ("Kasame", 4721); Ebu Davûd, 4, 170, ("Diyat", 4502).

⁷⁴ Abdülganî b. Talib b. Hammade ed-Dimaşki el-Hanefi Meydânî (ö.1298/1881), **el-Lübab fî şerhi'l-Kitâb** (Kudurî'nin el-Muhtasar'ı ile birlikte), Dârü'l-Ma'rife, Beyrût 2010/1431, s.59; Ebû Bekr Şemsüleimme Muhammed b. Ahmed b. Sehl es-Serahsi, (ö.483/1090), **el-Mebsût**, Dârü'l-Ma'rife, Beyrût 1993/1414, IX, 36; Kâsânî, VII, 33-38; Sahnûn, IV, 503-509; İbn Rüşd, IV, 218-221; Şafiî, VI, 145; Ebû İshak Cemaleddin İbrâhim b. Ali b. Yusuf Şîrâzî (ö.476/1083), **el-Mühezzeb fî Fıkhî'l-İmâm eş-Şafiî**, Dârü'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut (t.y.), III, 334. İbn Hazm, XI, 230.

⁷⁵ İbn Mâce, III, 585 ("Hudûd", 2551); Müslim, III, 1316 ("Hudûd", 1690); Ebu Dâvûd, IV, 144 ("Hudûd", 4415); Dârimî, III, 1500 ("Hudûd", 2372); Nesai, VI, 405 (7104).

⁷⁶ Serahsî, IX, 36.

* Muhsan olmak İslam hukukunda ikiye ayrılır: 1) Zina suçunda muhsan olmak 2) Zina iftirasında muhsan olmak.

- d) Zina eden kimselerin müslüman olmaları gerekmektedir.
- e) Zina eden kimselerin mükellef olmaları gerekmektedir.
- f) Zina suçunun sabit olduğunda şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde cinsel organların tam olarak birleşmiş olmaları gerekmektedir.
- g) Had cezasının uygulanabilmesi için ilişkiye giren kadının fiziksel olarak cazibesinin bulunması gerekmektedir. Daha sonra bahsedeceğimiz üzere genel itibariyle cazibesi bulunmayan küçük kız veya ölü bir ilişki için had uygulanmaz, ta'zîrle cezalandırılır.
- h) Hakimin, olayı teyit etmek için kendilerine sorduğu "Zinâ nedir? Nasıl yapılır, Nerede ettin? Ne zaman ettin?" türünden sorulara gereken cevapları vermeleri gerekir"⁷⁷

Yukarıda zinâ suçu ve cezası hakkında anahatlarıyla bilgi verdikten sonra, şimdi diğer cinsel suçlar hakkında araştırmamıza geçebiliriz. Zinâ dışındaki cinsel suçlara had cezası uygulanmadığı için, büyük bir kısmı ta'zîr cezası kapsamına girmektedir. Yeri gelmişken, altı çizilmesi gereken önemli bir noktaya değinmemiz gerekir. Bilgisizlikten veya dikkatsizlikten kaynaklanan bir mesele halk tarafından yanlış algılanmaktadır. Şüpheyeye zinâ suçunun düşmesi veya had uygulanmayan diğer cinsel suçların, had uygulanmazsa sanki mubahmış gibi algılandığı, dolayısıyla o günahın ahiretteki cezasını ihmal edildiği durumlara rastladım. İslâm hukukunun başka hukuk sistemlerinden farkı, suçun dünyadaki cezasıyla beraber ahiret cezasının da söz konusu olmasıdır. Dolayısıyla, şüpheyeye had cezasının düşürülmesi, eğer suç gerçekten işlenmişse, onun ahiretteki cezasının da düşürülmesi anlamına gelmemektedir. Bu hususu, tanıdık bir şahsın bazı kimselere, "Hanefilere göre, eğer bir kadına parasını verip cinsel ilişkide bulunursa, had cezası uygulanmaz" dediği, ancak, bu sözün yanlış anlaşılmalara yol açtığını bizzat müşahade ettiğim için burada değinmeyi uygun gördüm. İslâm hukuku dinin baştan sonuna kadar her safhasıyla

⁷⁷ Molla Hüsrev, II, 62-64; Serahsi, IX, 40-48; Fahreddin Osman b. Ali b. Mihsen Zeylaî (ö. 743/1342) **Tebyinü'l-hakâik fî Şerhi Kenzi'd-Dekâik** (Hâşiyetü'ş-Şilbiyyi ile birlikte), Matbuatu'l-Kubrâ el-Amiriyye, Kâhire 1313, III, 165-174.

ilgilenir ancak, İslâm ceza hukuku ise, son aşamada yer alır. İslâm'ın ve İslâm hukukunun mantığını, değerlerini kavramadan direkt İslâm ceza hukukuna bakmak, bilgisizlikten kaynaklanan bazı karışıklıklara yol açabilir.

B. EŞCİNSEL İLİŞKİ

Eşcinsellik, kişinin cinsel, duygusal ilgi ve isteğinin (cinsel yöneliminin) kendisiyle aynı cinsten kişilere dönük olmasıdır. Sadece kendi cinsine yönelenlere eşcinsel ya da homoseksüel, hem karşı cins, hem kendi cinsine yönelenlere de biseksüel denir. Cinsel rolü her ne olursa olsun kendi isteği ile hemcinsi olan birisiyle cinsel ilişkiye giren kişi eşcinsel kabul edilir.

Eşcinselleri tanımlamak için çok çeşitli kavramlar kullanılır. Kadın eşcinselleri tanımlamak için 1800'lü yıllardan beri kullanılan lezbiyen sözcüğünü karşılamak için Fransızca kökenli gey (Fr: gai, İng: gay) sözcüğü, 1960'larda önceleri sadece erkek eşcinselleri tanımlamak için kullanılmaya başlanmıştır. Zamanla tüm eşcinseller için kullanılır hale gelmiştir.

Eşcinsel ilişki hakkındaki tartışmaların artması bu konu hakkında farklı kavramların ortaya çıkmasına da yol açmıştır. Bunlardan bir tanesi de cinsel eğilim hakkındadır. Öncelikle, cinsel eğilim ne ölçüde doğuştan gelmektedir ve ne ölçüde toplumsal olarak öğrenilmektedir sorusunu cevaplandırmak icab eder. Batı ülkelerinde son otuz yıl içinde insanların cinsel hayatı önemli ölçüde değişime uğramıştır. Geleneksel olarak cinsellik bir üreme sürecine bağlıyken, bu değişimle beraber üreme geri plana çekilmiştir ve cinsellik insanın kendi kendini biçimlendirme, keşfetme şeklini almıştır. Diğer taraftan insan cinselliği sadece biyolojik alışkanlıklara indirgenemeyecek kadar karmaşıktır.⁷⁸

Cinsel uygulamalar farklı kültürlerde farklı algılanmaktadır. Örneğin, eşcinsellik bazı toplumlarda kınanırken, bazılarında normal karşılanmıştır. Sözelimi Antik Yunan'da yetişkin erkeklerin oğlanlara duyduğu aşkı, cinsel aşkın en yüce biçimi olarak ülküleştirilmişlerdir.⁷⁹ Düşünce, devlet, hukuk ve diğer bir çok alanda batı

⁷⁸ Anthony Giddens, **Sosyoloji**, (yay haz.Cemal Güzel), Kırmızı yay, İstanbul 2012, s.483.

⁷⁹ Giddens, s.485.

toplumunun esinlendiği Antik Yunan'ın, günümüzde özellikle batı toplumunda öne çıkan cinsel çeşitliliklerinin de uzantısının yukarıda bahsettiğimiz uygulamalara dayandığını da varsaymak mümkündür.

Batı'da cinselliği ilgilendiren toplumsal araştırmaların genişçe araştırılması 1940-1950 senelerinde Alfred Kinsey'in ABD'de yaptığı araştırmadır. Başta dini örgütler olmak üzere gazetelerin, Kongrenin tepkisine rağmen kendi araştırma grubuyla devam ettirdiği araştırmada Amerikalı beyaz nüfusun makul bir temsili örneklemleri olarak 18.000 kişinin cinsel yaşamları hakkında bilgilere ulaşmıştır. Kinsey'in ulaştığı sonuçlar halkı şok etmişti. Zira, cinsellikle ilgili o zamanki yaygın olan beklentilerle fiili uygulamalar arasında çok büyük farklılıklar ortaya çıkmıştı. Araştırma, erkeklerin %70'inin en az bir kere kendi nikahında olmayan bir kadınla ilişkiye girdiğini, %84'ünün evlilik öncesi cinsel ilişki yaşadığını, %40'ının ise evlendiği kadının bakire olmasını istediğini ortaya koymuştur. Erkeklerin %90'ından fazlası masturbasyon yapmış, %60'ı oral seks ilişkisi yaşamıştır. Kadınların ise takriben %50'si cinsel deneyim yaşamış ve bunların çoğu mustakbel eşleriyle gerçekleştirmiştir ve %60'ı masturbasyon yapmıştır.⁸⁰

Britanya'da 1998 yılı itibarıyla cinsel ilişki biçimlerine yönelik tutumlar (%)*

	Daima Yanlış	Genelde Yanlış	Bazen Yanlış	Nadiren Yanlış	Hiç Yanlış Değil	Diğer	Toplam
Kadın ve erkeğin evlilik öncesi cinsel ilişki yaşaması	8	8	12	10	58	5	100
Evli birinin eşi dışında başka biriyle cinsel ilişki kurması	52	29	13	1	2	4	100
16 yaşının altındaki bir kız ve oğlanın cinsel ilişki kurması	56	24	11	3	3	3	100
Hemcins olan iki yetişkin insanın cinsel ilişkiye girmesi	39	12	11	8	23	8	100

⁸⁰ Giddens, s.492.

* 18 yaş ve üstü insanlara farklı cinsel ilişki tiplerini yanlış bulup bulmadıkları sorulmuş ve bu konudaki düşüncelerine göre

"Daima yanlış" ile "Hiç yanlış değil" arasındaki beş seçenektan birini işaretlemeleri istenmiştir.

**Soruları yanıtlamayanları. "bilmiyorum", "değişir" ve "koşullara bağlı" diye yanıtlayanları kapsamaktadır.⁸¹

1. Eşcinselliğin Hastalık Statüsü

Amerikan Psikiyatri Birliği (APA), 1973 yılında eşcinselliği, "Akıl Hastalıkları Teşhis ve İstatistikleri Klavuzu"ndan çıkarmıştır. Günümüzde APA'nın pozisyonu, objektif ve iyi planlanmış bilimsel çalışmalar ve klinik literatür doğrultusunda eşcinselliğin insanların cinselliğinin "pozitif ve normal" çeşitlerinden biri olduğudur. APA'ya göre eşcinselliğin geçmişte bir akıl hastalığı olarak görülmesinin nedeni, akıl sağlığı alanında çalışan profesyonellerin ve toplumun bu konuda taraflı şekilde bilgilendirilmiş olmasıdır.

1 Ocak 1993 tarihinde Dünya Sağlık Örgütü (WHO) eşcinselliği "Uluslararası Hastalıklar Sınıflandırması"ndan çıkarmıştır. ICD-10 maddesi "cinsel yönelim, tek başına, bir rahatsızlık/hastalık olarak kabul edilemez" şeklindedir.

2. Dünyada Eşcinsel İlişkinin Yasal Durumu

9. Milletlerarası hukuk kongresinde genel kurulun rapor hâlinde kararlaştırdığı temenniler dikkat çekicidir. Burada konumuzla ilgili olan bazılarına değineceğiz. Örneğin: 6. Ceza kanununa göre homoseksüel tavır ve hareketi ancak aşağıdaki hallerde menedilmelidir:

a) Münasebet cebir ve şiddetle gerçekleştirilmişse;

b) Bir küçük, reşit bir kimse tarafından homoseksüel münasebete sevk edilmişse;

⁸¹ Anthony Giddens, **Sosyoloji**, (yay haz.Cemal Güzel), Kırmızı yay, İstanbul 2012, s.41.

c) Bir nezaret ve itimat münasebeti icabı mevki işgal eden kişi bunu suistimal ederek idaresi altında bulunan küçüğü veya ihtimamına tevdi edilen kişiyi homoseksüel fiil icrasına sevk ederse;

d) Homoseksüel davranış açık bir şekilde yahut diğer kişileri kötülüğe tahrik edecek sûrette husule gelirse;

e) Homoseksüellik bakımından mutavassıtlığa tahrik veya teşvik bahis konusu ise;

Kadın veya erkekler tarafından yapılan ve yukarıda sayılan unsurlardan hiçbirini ihlâl etmeyip rızasıyla reşitler arasında cereyan eden homoseksüel fiil ve hareketler kanun tarafından cezalandırılmamalıdır.⁸²

Türk Ceza Kanunu erkekler arasındaki eşcinselliği reşitler arasında karşılıklı rızaya dayanarak yapıldığında cezalandırmamaktadır. Ancak, küçükleri zorlama ile yapılan suçlar ırza tasaddi, ve ırza tecavüz olarak cezalandırılmaktadır.⁸³ Dolayısıyla, seküler düzen gün geçtikçe zinayı ve eşcinsellik gibi cinsel bozuklukları meşrûlaştırmaya çalışmaktadırlar. Esas konumuz, eşcinselliğin İslâm Hukukuna göre değerlendirmesi ise de dünyadaki bugünkü hukuki durum hakkında biraz bilgi vermek, analiz yapmak açısından yararlı olacaktır.

Eşcinsel ilişkinin yasak olduğu ülkeler:

Cezayir, Angola, Benin, Burundi, Kamerun, Cape Verde, Cibuti, Etiyopya, Gine, Liberya, Libya, Malavi, Mauritius, Fas, Senegal, Sudan, Swaziland, Togo, Tunus, Bangladeş, Brunei, Solomon Adaları, Bahreyn, İran, Lübnan, Katar, Suriye, Barbados, Belize, Nikaragua, Puerto Riko, Trinidad.

Eşcinsel ilişkinin sadece erkeklere yasak olduğu, kadınların eşcinsel ilişkisinin yok sayıldığı ülkeler:

⁸² Sulhi Dönmezer, "IX. Milletlerarası Ceza Hukuku Kongresi ve Cinsiyet Ahlâkına Karşı Suçlar", **İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası**, XXX, İstanbul 1965, s. 454-455.

⁸³ Dönmezer, *a.g.m.* s. 464.

Botsvana, Gana, Gambiya, Kenya, Nijerya, Mozambik, Nabimya, Seyşel Adaları, Siera Leone, Tanzanya, Uganda, Zambiya, Zimbabve, Butan, Burma, Fiji, Hindistan, Malezya, Maldivler, Nepal, Singapur, Sri Lanka, Tonga, Özbekistan, Kuveyt, Kayman Adaları, Jamaika

Eşcinsel ilişkinin ölümle cezalandırıldığı ülkeler:

Moritanya, Afganistan, Sudan, Pakistan, Çeçenistan, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Yemen, İran.

Muebbet hapisle cezalandırdığı ülkeler:

Tanzaniya, Barbados, Gayana, Birma.

Eşcinsellerin aşagılanmasını suç sayan ülkeler:

Avustralya (Tasmanya), İzlanda, Danimarka, İrlanda, Lüksemburg, Norveç, İspanya, İsveç

Eşcinselleri ayrımcılığa karşı koruyan ülkeler:

Güney Afrika, Yeni Zelanda, Avustralya, Avusturya, Finlandiya, Danimarka, Fransa, İzlanda, Lüksemburg, Hollanda, Norveç, Slovenya, İspanya, İsveç, İsviçre, Arjantin, Brezilya, Ekvador, Kanada, Meksika

Eşcinselleri orduya kabul eden ülkeler :

Güney Afrika, Avustralya, Yeni Zelanda, Belçika, Avusturya, Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Estonya, Fransa, Finlandiya, İrlanda, İtalya, Litvanya, Hollanda, Norveç, Slovenya, İspanya, İsveç, İsviçre, İngiltere, İsrail, Bahamalar, Kanada.

Eşcinselleri orduya kabul etmeyen ülkeler: (eşcinselliğin tamamen yasak sayıldığı ülkeler eklenmemiştir)

Japonya, Belarus, Hırvatistan, Almanya, Yunanistan, Macaristan, Lüksemburg, Polonya, Portekiz, Türkiye, Arjantin, Brezilya, Peru, Venezüella

Eşcinsel çiftlerin evlat edinmesine izin veren ülkeler: Güney Afrika, Belçika, Hollanda, Kanada, İngiltere.

Katolik Kilisesi eşcinsel evliliği kabul etmemektedir. ABD'deki United Church of Christ (UCC) gibi, eşcinsel çiftlerin evliliğini kabul eden, nikah kıyan bazı Protestan kiliseleri vardır, ancak sayıları çok azdır.

Aynı cinsten insanların evliliğini resmen kabul eden üç ülke var: Hollanda, Belçika, İspanya. Ama birçok başka ülke 'evlilik' kelimesini kullanmaktan kaçınarak, eşcinsel çiftlere aynı hakları tanıyor. Eşcinsel evliliklere 'sivil birliktelik' veya 'partnerlik' gibi terimler icat ediliyor. İşte bu ülkelerin durumu:

Danimarka ve İzlanda sperm bankasını kullanmak ve evlat edinmek yasak. Ama eşcinsel çiftlerin 'sivil birliği' kabul ediliyor, bir çift olarak yaşayan tüm insanların faydalandığı özel haklardan yararlanmalarına izin verilmektedir. Fransa, Kasım 1999'da eşcinsel çiftlerin varlığını kabul eden ilk Katolik ülke oldu. ABD: Vermont, Oregon, Massachusetts, Connecticut, Maine, Hawaii, California gibi eyaletlerde eşcinsel çiftler evlenebilmekte, ama sadece Massachusetts'de buna resmen 'aynı cinsin evliliği' denilmektedir. ABD'nin kırk bir eyaletinde ise, evlilik Anayasa'ya dayandırılan bir yorumla sadece 'bir kadınla bir erkeğin birlikteliği' olarak kabul edilmektedir ve eşcinsellere evlilik hakkı verilmektedir.

3. Âyet ve Hadislerde Eşcinsel İlişki

Homoseksüelliğe İslâm Hukuk literatüründe "Livâta" veya "Lûtîlik" denilmektedir. Kur'ân-ı Kerim'de geçen Lût peygamberin kavminin daha önce kimsenin yapmadığı bir fuhuş türünü başlattıkları, yaygınlaştırdıkları için bu terim kullanılmıştır. Nitekim, bu kavim Allah tarafından peygamber aracılığıyla defalarca uyarılmalarına rağmen sapıklıklarında ısrar ettiklerinden dolayı hem kendilerine hem de kendilerinden sonraki nesillere ibret olsun diye şiddetle cezalandırılmışlardır. Kesin bir ayırım yapılması güç olmakla birlikte livâta fiilinde aktif olan taraf lûtî, lâit, mü'lâvit; pasif tarafa da me'bûn ve übne kelimeleri kullanılmaktadır. Türkçe'de livâtanın karşılığı olarak oğlancılık kelimesinin yanı sıra eşcinsellik (ve homoseksüellik) de kullanılmaktadır. Bununla birlikte aynı cinse mensup kişiler arasındaki cinsel ilişkileri ifâde etmesi sebebiyle eşcinsellik (İng. homosexuality), lezbiyenlik/sevicilik (sihâk) olarak adlandırılan kadınlar arası eşcinsel ilişkileri de

kapsamaktadır. Batı dillerinde livâta karşılığı olarak Lût kavminin yaşadığı Sodom şehrinde türetilen sodomy/sodomie kelimesi de kullanılır.

Tevrat'ta Lût'un yaşadığı yerler olarak Sodom ve Gomorra kentlerinin isimleri verilir. Sodom ve Gomore diye belirtilen yerler bugünkü Ürdün'ün sınırları içindedir. Lût kavmi, şimdiki Irak ile Filistin arasında yer alan topraklarda yaşamışlardır. Kitab-ı Mukaddes'e göre Lût kavmi Ölü Deniz'e yakın yerlerde ya da tamamıyla suyun altında kalmış olan Sodom şehrinde yaşamlarını sürdürmekteydi.⁸⁴ Yeni Ahid'de de eşcinsel ilişkide bulunanlar şiddetle kınanan kimseler arasında zikredilir.⁸⁵

Burada kullanılması sakıncalı olan “Lûtîlik” terimi yerine “eşcinsellik” terimini kullanmayı tercih ettik. Çünkü, eşcinsellik terimi daha kapsayıcı niteliktedir ve Lût (a.s.) bir peygamberdir. Hayâsızlığı başlatan o değil onun kavmidir. Dolayısıyla, Lûtîlik diyerek kötü fiili onun adıyla anmak yanlış olur. Dikkate alınması gereken diğer bir husus da İslâm Hukuku literatüründe geçen “livata” kavramının bazen eşcinselliği tanımlamak için kullanılması bazen de kadına arkadan yaklaşmak olarak kullanılmasıdır. Araştırmamızı zorlaştıran husus da budur. Çünkü, genelde bu terim ile neyin kastedildiği zikredilmeden doğrudan konuya girilmektedir. Bilimsel tutarlılığı yakalamak için, biz de araştırmamızda kavram ile asıl neyin kastedildiğini saptayarak değerlendirmeye çalıştık.

Eşcinsellik hakkında Kur'ân-ı Kerim'in “Sizden evvel alemde kimsenin yapmadığı hayâsızlığı yapıyorsunuz? Kadınları bırakıp da şehvetle erkeklere mi yanaşıyorsunuz?”;⁸⁶ "Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakı da, insanlardan erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Doğrusu siz sınırı aşmış (sapık) bir toplumsunuz"⁸⁷ ve "Siz ille de erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve toplantılarınızda

⁸⁴ Eski Ahit, Tekvin: 13.

⁸⁵ Romalılara Mektup, 1/27; Korintoslular'a Birinci Mektup, 6/9.

⁸⁶ Âraf 7/80-81.

⁸⁷ Şu'arâ 26/165-166.

edepsizlikler yapacak mısınız?"⁸⁸ âyetleri haber vermektedir ki, bu zaman söz konusu sapkınlığın başlangıç tarihi de olabilir. Hz. İbrahim'in M.Ö 2000'li yıllarda yaşadığını tahmin edersek, rivâyetlerde Hz. İbrahim'in yeğeni olarak da geçen Lût peygamber de eşit zamanlarda yaşamıştır. Nitekim Kur'ân-ı Kerim bunu haber vermektedir: "Elçilerimiz İbrahim'e (iki oğul ihsan edeceğimize dair) müjdeyi getirdiklerinde şöyle dediler: Biz bu memleket halkını helak edeceğiz. Çünkü oranın halkı zalim kimselerdir. (İbrahim) dedi ki: Ama orada Lut var! Şöyle cevap verdiler: Biz orada kimlerin bulunduğunu çok iyi biliyoruz. Onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Yalnız karısı müstesna; o, (azapta) kalacaktır." Dolayısıyla, eşcinselliğin ortaya çıkış tarihi tahminen M.Ö 2000-1500 seneleri arasındadır demek mümkündür.⁸⁹

Âyetlerden, Lût kavminin başlattığı hayâsızlığın/eşcinselliğin sadece erkekler arasında yaygınlaştığını, günümüzdeki tabiriyle "gayliğin" söz konusu olduğunu anlamak mümkündür. Nitekim Hûd sûresinin 78. âyetinde: "Lût'un kavmi, koşarak onun yanına geldiler. Daha önce de, o kötü işleri yapmaktaydılar. Lût: "Ey kavmim! İşte şunlar kızlarımdır. Sizin için onlar daha temizdir. Allah'tan korkunuz ve misafirlerimin önünde beni rezil etmeyiniz! İçinizde akli başında bir adam yok mu? " dedi" buyrulmaktadır.

Lût kavminin işlediği o iğrenç ve yüz kızartıcı fiil için verilen ceza şekli Kur'ân'da aynı anlama gelmekte, ama farklı şekilde anlatılmaktadır: "Üzerlerine (taş) yağmuru yağdırdık"⁹⁰; "Onların altını üstüne getirdik; ve üzerlerine pişirilip istif edilmiş taşlar yağdırdık"⁹¹; "Sonra diğerlerini helak ettik. Üzerlerine bir yağmur yağdırdık"⁹²; "Şüphesiz biz, bu memleket halkının üzerine, yoldan çıkmalarına kar-

⁸⁸ Ankebût 29/29.

⁸⁹ Ankebût 29/31-32.

⁹⁰ A'râf 7/84.

⁹¹ Hûd 11/82.

⁹² Şu'ara 26/172-173.

şılık, gökten korkunç bir azap indireceğiz"⁹³; "Hemen biz onların gözlerini silme kör ettik"⁹⁴ gibi.

Kur'ân-ı Kerim'de haddi aşmış, fâsık, fâhiş, musrif olarak nitelendirilen bu suç, Hz.Peygamber'in (s.a.v.) hadislerinde de ağır ifadesini bulmuştur. Câbir (r.a.) Rasûlullah (s.a.v.)'in: "Ümmetim için en çok korktuğum şey Lût Kavmi'nin işidir." buyurduğunu rivâyet etmiştir.⁹⁵ Başka bir rivâyette Hz.Peygamberin: "Lût kavminin (cinsi sapıklık) işini yapana Allah lânet etsin"⁹⁶ buyurduğu nakledilmiştir.

Câbir'den (r.a.) gelen bir diğer rivâyette ise Rasûlullah (s.a.v.)'in: "Zimmilere zulmedildiği zaman, devlet haksızlık yapmış olur ve düşman kazanır. Zina çoğalınca esir de çoğalır. Livata çoğaldığı zaman Allah, o toplumdaki yardımını keser ve güç durumlarda asla onlara asla yardım etmez." dediği nakledilmiştir.⁹⁷

4. İslâm Hukuku Açısından Eşcinsel İlişkinin Değerlendirilmesi

Eşcinsel ilişkide bulunanlara verilecek cezanın mahiyeti hakkında fukahâ ihtilâf etmiştir. Bazılarına göre bu cürüm bir nevi zinadır ve zina için verilen ceza ile cezalandırılır. Bir kısım ulemâya göre ise, eşcinsellik için özel bir ceza vardır ki o da öldürmektir. Ancak, nasıl infaz edileceği hususunda ihtilâf etmişlerdir. Bir kısmına göre ise bu cürüm için sadece ta'zir cezası vardır. Had gerektiren zina suçunda fiilin kadınlarla ve doğal olan ilişki şeklinde olmasını şart koşanlara göre eşcinsellik zina suçu gibi değildir. Dolayısıyla, verilecek ceza da ta'zir cezasıdır. Fukahâ arasındaki ihtilâf da bu noktada kendini göstermektedir. Ancak, bu şartı koşmayanlara göre bu

⁹³ Ankebût 29/34.

⁹⁴ Kamer 54/37.

⁹⁵ İbn Mâce, III, 596 ("Hudûd" 2563); Tirmizî, IV, 58 ("Hudûd", 1457); Ahmed b. Hanbel, XXIII, 317 (15093); Nisâbûrî, IV, 397 ("Hudûd", 8057).

⁹⁶ Ahmed b. Hanbel, III, 250 (2814); Nesaî, VI, 485 ("Recm", 7297); Nisâbûrî, IV, 396 ("Hudûd", 8052).

⁹⁷ Muhammed b. Ali İbn Senân, el-Canibû't-Ta'ziri fî Cerimetri'z-Zinâ, Dârü'l-Ma'had, Riyad 1982, s. 148.

bir zina'dır. ⁹⁸ Şimdi, bu hususu ayrıntılı bir şekilde mezheplere göre incelemeye çalışacağız.

a) Hanefî Mezhebi

Hanefilerde tercih edilen görüş, eşcinselliğin zinadan farklı olduğudur. Çünkü, zina suçu karşıt iki cins arasında işlenir Eşcinsel ilişki ise anüs yoluyla (ters) yapılmaktadır. Dolayısıyla, eşcinsel ilişki için ta'zir cezası vardır. Ancak, bu noktada Ebu Hanîfe'ye Ebû Yûsuf ve İmam Muhammed'in itirazı vardır. Onlara göre, eşcinsel ilişki de zina kapsamına dahildir ve onun cezasını alır.⁹⁹ Çünkü, eşcinsellikte de şehvet mahallinden cinsel dürtüler tatmin edilmektedir.¹⁰⁰ İbnü'l- Hümmam eserinde şunları nakleder: “..Kim eğer Lût kavminin işlediği suçu işlemişse Ebû Hanîfe'ye göre, had cezası gerekmez ancak, ta'zir ile cezalandırılır: ölünceye ya da tövbe edinceye kadar hapsedilir. Eğer, bunu alışkanlık hâline getirmiş ise ister muhsan olsun ister olmasın devlet tarafından siyaseten¹⁰¹ öldürülür. Ancak, şer'an had cezası ile cezalandırılmaz. Çünkü, zina haddi eşcinsellik için takdir olunmamıştır. Hadler kıyas ise sabit olmaz. Sahabe eşcinselliğe verilecek ceza hakkında ihtilâf etmiştir. Örneğin, onlardan bir kısmı yakılmasını, bir kısmı üzerine duvar yıkılmasını, bazıları da yüksek bir uçurumdan aşağıya fırlatılmasını gerektiğini söylemişlerdir. Eğer lisan ve mâna bakımından da ihtilâf etmemiş olsaydılar zina haddi üzerine ittifak edeceklerdi. Zina haddi ise hiç ihtilâfa yer bırakmadan bizzat Kur'ân-ı Kerim'de ve

⁹⁸ İbn Senân, s.150.

⁹⁹ Mavsîlî, IV, 91.

¹⁰⁰ Mavsîlî, IV, 91.

¹⁰¹ Siyaset-i Şeriyye: Beşerîyyetin salâh ve intizamı için İslâmiyyetin kabul ve iltizam ettiği hükümlerdir. Diğer bir itibar ile, siyaset-i şeriyye hikmet ve maslahata nazaran muamelât ve ukûbâtta şiddet iltizam etmekten ibarettir. Erbabı fesat hakkında ulu'l-emrin tatbikatına şer'an mezun olduğu katil ve şiddetli tâzirat bu kabildendir. (Türk Hukuku Lügatı s.301) Geniş bilgi için bkz: İbn Abidin, reddul muhtar.

mütevatir sünnette yer almaktadır. Ancak, bu gerçekleşmemiştir. Hem lisan hem mâna bakımından ihtilâfa düşmüşlerdir.¹⁰²

Diğer taraftan, insanın özü olan hayat suyunun (spermin) zayi edilmesi ve nesebin şüpheli olması durumu mevcuttur. Eşcinsellikte ise böyle bir durum söz konusu değildir ve bu da zina olmadığının bir delilidir. Bununla beraber, livâtanın haram olması, zinanın haram olmasından daha şiddetlidir, çünkü livâta hem aklen, hem şer'an hem de tab'an haramdır. Zina ise tab'an haram değildir. Çünkü zinanın haram olması evlenme ve milk-i rekabe ile (satın alma) zail olur. Eşcinselliğin haram olması ise ebedidir.¹⁰³ İmam Azam'a göre eşcinsellikte haddin olmaması hafif bir suç telakki edildiğinden değildir, aksine pek büyük günâh olduğu içindir. Çünkü bir kavle göre «had» günâhları temizleyicidir.¹⁰⁴ Bu durumda eşcinsellik, hadle bile temizlenecek değildir demektir.

a) Şafîî Mezhebi

Şafîî mezhebinde tercih edilen görüşe göre, eşcinsel ilişkide bulunmak zina gibi değerlendirilir.¹⁰⁵ Çünkü, bu mezhepte de zinanın tanımlamasında sadece ön taraftan ilişki kurma diye bir şartın olmadığından dolayıdır. Eğer fâil muhsan ise recmedilir. Eğer muhsan değil ise, önce celd ile cezalandırılır sonra beldeden kovulur. Mefûl olana ise, muhsan olsa da önce celd ile cezalandırılır sonra beldeden kovulur.¹⁰⁶ Diğer bir görüş ise, bu işi yapanlar ister muhsan olsun ister olmasın her iki durumda da öldürüleceği şeklindedir ve nasıl infaz edileceği hakkında farklı

¹⁰² İbnü'l-Hümâm, V, 262-265.

¹⁰³ Bâbertî, V, 263.

¹⁰⁴ Zeynüddin Zeyn b. İbrâhim b. Muhammed Mısırî Hanefî İbn Nuceym (ö.970/1563), el-Bahrü'r-Râik Şerhu Kenzi'd-Dekâik, Dâru'l-Kitâbi'l-İslâmî, Kâhire (t.y.), V, s.67.

¹⁰⁵ Ebü'l-Hasan Ahmed b. Muhammed b. Ahmed Mehamili (ö.h.415), el-Lübab fi'l-Fikhi's-Şafîî, Daru'l-Buhari, Medine 1416, I, 384.

¹⁰⁶ Mâverdî, XII, 217; İbn Senân, s.154; Ebü'l-Hüseyn İbn Ebi'l-Hayr Yahyâ b. Ebi'l-Hayr b. Salim b. Es'ad el-İmrani el-Yemânî (ö.558/1163), el-Beyân fi mezhebi'l-İmam eş-Şâfiî, Dâru'l-Minhac, Cidde 2000/1421, XII, 314.

görüşler beyan edilmiştir. Bunlardan birincisi, murted gibi kılıçla kesilmesi ise, ikincisi de fecî bir şekilde taşlamaktır. Diğerisi ise, ya üzerine duvar yukmak veya ölünceye kadar yüksekte aşağı atmak veya kılıçla vurmaktır.¹⁰⁷ Buna delil olarak da, Ebû Dâvûd, Tirmizî ve İbn Mâce'nin bize rivâyet ettikleri: ‘‘Kiminiz Lût kavminin işlediği suçu işleyenleri bulursanız, yapana da yaptırana da öldürünüz’’ şeklindeki hadisi göstermektedirler.¹⁰⁸ İmam Şafî'e göre eşcinsellik suçunun ispatı için dört erkeğin şahitlik etmeleri gerekir. Çünkü, eşcinsellik suçu da bir tür cinsel ilişkidir.¹⁰⁹

b) Mâlikî Mezhebi

Mâlikî mezhebinde cimânın mahalli hakkında yani, önden veya arkadan olduğuna ilişkin bir şart kaydedilmediği için eşcinsel ilişki de zinâ hükmünde değerlendirilir. Ceza olarak da recm uygulanır. Bu mezhebin tercih edilen görüşüdür. Bununla beraber farklı görüşler de ileri sürülmüştür. Örneğin, İbn Ferhûn Ebu Hureyre'den rivâyet olunan: ‘‘Kim Lût kavminin işlediğini yaparsa her ikisini de recmediniz’’¹¹⁰ hadisini esas alarak eşcinsellik için recm cezasını öngörmektedir.¹¹¹

İmam Mâlik İbn Şehâb'dan (İmam Zührî) duyduğu: ‘‘Lût kavminin yaptığı suçu işleyenleri görürsenin ister muhsan olsun ister olmasın onları recmediniz’’ kavlini ve Allah'ın bu fecî ameli yapanları nasıl da topyekün cezalandırdığını değerlendirerek eşcinsellik cezasını recm olarak bildirmiştir. Bununla beraber, Kurtubî tefsirinde yukarıdaki rivâyetle beraber İmam Mâlik'ten Atâ bin Ebi Rebâh, İbrahim en-Nehâf ve Said ibn el-Müseyyib'e isnâd edilen başka bir rivâyeti de zikreder. Şöyle ki:

¹⁰⁷ Yemânî, XI, 416.

¹⁰⁸ Mâverdi, XIII, 237; Şirâzî, III, 340; İbn Senân, s.156.

¹⁰⁹ Şafî, VII, 59. Şirâzî, III, 451.

¹¹⁰ İbn Mâce, II, 856 ("Hudûd" 2562); Ebû Ca'fer Ahmed b. Muhammed b. Selâme Ezdî Hacrî Mısırî Tahâvî (ö.321/933), **Şerhu Müşkili'l-Âsar**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 1994/1415, IX, 445 (3833).

¹¹¹ Ebü'l-Vefa Burhaneddin İbrâhim b. Ali b. Muhammed İbn Ferhûn (ö.799/1397), **Tebziratü'l-Hükkâm fî Usulî'l-Akziye ve Menahici'l-Ahkâm**, Mektebetü'l-Külliyati'l-Ezheriyye, Kâhire 1986/1406, II, 254; Ebû Muhammed Abdülvehhâb b. Alî b. Nasr es-Sa'lebî Bağdâdî (ö.422/1031), **Kitâbü't-Telkîn fi'l-fikhi'l-Maliki**, Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 2004/1424, II, 199.

“Eğer muhsan ise recmedilir. Ancak, muhsan değilse, hapsolunur ve te'dip edilir.”¹¹²

Hanbelî Mezhebi

Hanbelî mezhebinde de genel kabul edilen görüşe göre zinada ön veya arkadan ilişki gibi bir şart zikredilmediği için eşcinsel ilişki de zina hükmündedir. Bahauddîn el-Makdisî'nin el-Udde adlı kitabında zikredildiği üzere, eşcinsel ilişkide bulunanların zânîler hükmünde olduğu ve ister bâkir ister evlenmiş olsun recm ile öldürüleceği zikredilmektedir. Çünkü, Lût kavmi için "...ve üzerlerine pışirilip istif edilmiş taşlar yağdırdık.." ¹¹³ âyetinden hareketle eşcinsel ilişkide bulunanları recm etmek ile Allah'ın Lût kavmini cezalandırması ile arasında benzerlik olduğu ileri sürülmektedir. ¹¹⁴

Diğer taraftan aralarında Ebû Müslim el-İsfahânî'nin de içinde bulunduğu bazı âlimler, Kur'an'da kadınların açık hayâsızlıkta bulunmasıyla ilgili olarak yapılan açıklamanın ardından, "İçinizden iki kişi açık bir hayâsızlıkta bulunursa onlara cezâ verin" meâlinde bir ifâdenin yer almasını (4/N isâ, 16) erkekler hakkında bir açıklama olarak yorumlamakta ve bu hükmün livâta yapan kişilerle ilgili olduğunu, bu sebeple âyetin hükmü gereğince onlara ta'zîr cezâsı uygulanacağını ileri sürerler. ¹¹⁵ Yine, Muslim'in Sahih'inde geçen Hz. Peygamberin (a.s) şu hadisini de delil olarak göstermektedirler: “Bir Müslümanın kanı ancak şu üç durumda helal olur: İmandan

¹¹² Kurtubî, VII, s.243.

¹¹³ Hüd 11/82.

¹¹⁴ Abdurrahman b. İbrahim b. Ahmed Bahâuddîn el-Makdisî (ö.624/1227), **el-Udde şerhu'l-Umde**, Daru'l-Hadîs, Kâhire 2003/1424, s.556-557.

¹¹⁵ Muhammed b. Hamza Ayıntâbî Mehmed Efendi (ö.1111/1699), **Kuran-ı Kerim Meali ve Tefsiri**, (sadeleştiren Süleyman Fahir, yeniden hazırlayan Ahmed Davudoğlu. Hıdır b. Abdurrahman el-Ezdi ed-Dımaşki'nin et-Tibyan fi tefsiri'l-Kur'an adlı arapça tefsirine dayanılarak yapılan bir çalışmadır). Sağlam Kitabevi, İstanbul 1980, I, 302; Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır (ö.1361/1942), **Hak Dîni Kur'ân Dili: Yeni Mealli Türkçe Tefsir**, Diyanet İşleri Reisliği, İstanbul 1935, IV, 1315.

sonra küfre dönerse, muhsan olarak zina ederse ve kısasta’’¹¹⁶ Ömer Nasuhi Bilmen de bu âyeti iki şekilde izah etmektedir. İlki, mufessirlerin çoğunluğunun da görüşü olan âyetin zina hakkında olduğudur, ikincisi de âyetin eşcinsellik suçu hakkında olduğudur. Ancak, bu âyetin mensuh olduğu görüşünü ileri sürer.¹¹⁷ Nisa sûresinin 16. âyetinin eşcinsel erkekler hakkında olduğu gibi 15. âyetinin de eşcinsel kadınlara (lezbiyenler) ceza olarak öngörüldüğü görüşü mevcuttur. Bu hakkında lezbiyenler konusunu ele alırken ayrıntılı inceleyeceğiz.

Görüldüğü üzere, eşcinselliğin Islâm hukukundaki cezası, bazı fakihlere göre zina cezası ile aynıdır. Öte yandan, hakimin, bu kötü durumdan insanları alıkoymak için toplumun yararına göre ceza verebileceği görüşünü savunanların yanı sıra, livâta suçunda fail ile mefulun öldürülmesi gerektiği görüşünde olan Islâm hukukçuları da vardır. Eşcinsel ilişkide bulunanların öldürülmesi gerektiğini söyleyenlerin delillerinden bir tanesi de daha önce zikrettiğimiz İbn Abbâs’tan rivâyet edilen, "Rasûlullah’ın (s.a.s.) "Kimin Lût kavminin işini yaptığını görürseniz, fâili de mefûlü de öldürün."¹¹⁸ hadisidir. Cessas kitabında bu hadisi rivâyet eden Âsım b. Ömer ve Ömer b. Ebî Ömer’in rivâyetlerinin zayıf olduğunu ve hüccet olamayacağını, had için yeterli bir delil teşkil etmediğini zikreder.¹¹⁹ Bu hadisi İbn Hacer el- Askalânî de çok zayıf olarak nitelendirir.¹²⁰

¹¹⁶ Ahmed b. Hanbel, I, 351 (437); Tayâlîsi, I, 75 (72); Dârimî, III, 1477 ("Hudûd", 2343); Tirmizi, IV, 19 ("Diyat", 1401); Nesai, VIII, 13 ("Kasame", 4721); Ebu Davûd, 4, 170, ("Diyat", 4502).

¹¹⁷ Ömer Nasuhi Bilmen (ö. 1391/1971), **Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri**, Bilmen yay, İstanbul 1964, II, 567.

¹¹⁸ Tirmizî, III, 109 ("Hudûd", 1456); Ebû Dâvûd, IV, 158 ("Hudûd", 4462); İbn Mâce, II, 856 ("Hudûd", 2561); Ahmed bin Hanbel, IV, 464 ("Müsned", 2732); Dârekutnî, IV, 139 ("Hudûd", 3234).

¹¹⁹ Ebû Bekr Ahmed b. Alî Râzî Cessâs (ö.370/981), **Ahkâmü'l-Kur'ân**, Dâru İhyai't-Türâsi'l-Arabi, Beyrut 1985, V, 104.

¹²⁰ Ebü'l-Fazl Şehabeddin Ahmed İbn Hâcer el-Askalani (ö. 852/1449), **İthafü'l-Mehere bi'l-Fevaidi'l-Mübtekire min Etrafi'l-Aşere**, Mücemma'ül-Melik Fehd li-Tibaati'l-Mushafi'ş-Şerif, Medine 1994/1415, XIV, 618.

Diğer bir rivâyet ise, Beyhaki es-Sünen el-Kübrâ'sında mürsel olarak nitelendirdiği, Münkedir b. Muhammed'den rivâyet olunan şu haberdir: Hâlid b. Velid, Hz. Ebu Bekir (r.a.)'e, bazı Arap mahallelerinde kadınların nikahlandığı gibi erkeklerin de birbirleriyle nikahlandıklarını bir mektupla bildirdi. Bunun üzerine Hz. Ebû Bekir (r.a.) Rasulullah (s.a.v.)'in ashabını (bu meseleyi görüşmek üzere) topladı. İçlerinde Hz. Ali (r.a.) de vardı. Hz. Ali (r.a.): “Bir tek toplum (Lut Kavmi) dışında hiçbir toplum bu suçu işlemedi. Allah da onlara bildiğiniz cezayı verdi, onların ateşte yakılması görüşündeyim” dedi. Rasulullah (s.a.v.)'in ashabı da bu görüşte birleştiler. Hz. Ebû Bekir (r.a.) de onların yakılmasını emretti.¹²¹ Bu hadisi İbn Hâcer el-Askalânî çok zayıf olarak nitelendirmektedir. Bu hadisin delil olamayacağını, birkaç kişiden rivâyet edilmesine rağmen hepsinin münkat'ı olduğunu söyler.¹²²

İmam Ahmed'in Hz. Ali'nin eşcinsel ilişkide bulunan birisinin recmedildiğini gördüğüne ilişkin rivâyeti, başka bir yerde, fâilin yakıldığını gördüğüne ilişkin farklı rivâyetlerle çeliştiği için sahih kabul edilmediği de zikredilmiştir. Allah'ın Lût kavmini muhsan ve gayri muhsan olarak ayırmadan, hepsine yukarıdan taş yağdırarak recmettiğini ve dolayısıyla, aynı şekilde cezalandırılması gerektiğini delil gösterenlere ise şöyle cevap verilebilir: Lût kavmine verilen ceza sadece bu çirkinliği yaptıkları için değil, aynı zamanda Hakkı inkarlarından da dolayıdır.¹²³ Nitekim, Allahü Teâla, ‘Lût'un kavmi de uyarıcı peygamberleri yalanladı. Biz de üstlerine taş (yağdıran bir fırtına) gönderdik. Ancak Lût ailesini seher vakti kurtardık. Katımızdan bir nimet olarak. Biz şükredenleri işte böyle mükâfatlandırırız. Andolsun ki, Lût onları bizim şiddetli azabımızla uyardı. Fakat onlar bu tehditleri kuşkuyla karşıladılar. Onlar Lût'un misafirlerine karşı kötülük yapmayı planlamışlardı. Hemen biz onların gözlerini silme kör ettik. "Haydi azabımı ve

¹²¹ Beyhâki, VIII, 402.

¹²² Ebü'l-Fazl Şehabeddin Ahmed İbn Hacer el-Askalani (ö.852/1449), **ed-Diraye fi Tahrici'l-Ehâdisi'l-Hidâye**, Dârü'l-Ma'rife, Beyrut (t.y.), II, 103.

¹²³ İbn Senân, 162-163.

uyarılarımı tadın!" (dedik). Bir sabah kendilerine, yakalarını bir daha bırakmayacak olan bir azap gelip çattı."¹²⁴ buyurmaktadır.

Eşcinselliği zina hükmünde değerlendirenlere gelince, ilk delili Kur'ân-ı Kerim'in beyân ettiği, 'Zina'ya yaklaşmayın, Çünkü o, son derece çirkin bir iştir (فاحشة) ve çok kötü bir yoldur.'¹²⁵ ve 'Lût'u da Peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: "Sizden önce âlemlerden hiçbir kimsenin yapmadığı çirkin işi (أَتَتُونَ الْفَاحِشَةَ) mi yapıyorsunuz?"¹²⁶ âyetlerinde Allah'ın her iki fiile de 'fuhuş' kelimesini kullandığından yola çıkarak her ikisinin de zina olduğunu ifade etmekte. ¹²⁷ Ancak, 'fuhuş' kelimesi 'çok çirkin iş' anlamına geldiği için kıyas edilerek had cezası uygulamak lazım gelmez. Nitekim, bu kelime Kur'an'ın farklı âyetlerinde de yer almaktadır ki, bu durumda her birine had uygulamak lazım gelecekti. Örneğin, A'râf sûresi 33.âyetinde de aynı kelime geçmektedir: "De ki: "Rabbim sadece, açık ve gizli fenalıkları (fêvâhiş), günahı, haksız yere tecavüzü, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koşmanızı, Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." Ancak, fahiş kelimesi kebâir'e yani büyük günahlar için kullanılmaktadır. ¹²⁸

Başka bir rivâyet ise, Ebû Mûsa el-Eşarî'den gelen Hz. Peygamber'in (a.s) "Erkeklerle erkek ilişkide bulunduğunda ikisi de zinâkârdır. Kadınlara kadın ilişkide bulunursa ikisi de zinâkârdır"¹²⁹ hadisidir. Hadiste faile de mefûle de zinâkar dediği için her ikisine de had cezası gerektiğini öne sürüyorlar. Ancak, bu hadis iki yoldan rivâyet edilmiştir. Birincisinde, isnadında muttehem bi'l-keziib olan Muhammed b. Abdurrahmân var ve Beyhâki onu tanımadığını ve bu isnadla hadisin munker

¹²⁴ Kamer, 54/33-38.

¹²⁵ İsrâ 17/32.

¹²⁶ A'râf 7/80.

¹²⁷ İbn Senân, 163.

¹²⁸ İbn Senân, 164.

¹²⁹ Ebû Abdullah Muhammed b. Ali b. Muhammed el-Havlânî Şevkânî (ö.1250/1834), **Neylü'l-Evtâr Şerhu Münteka'l-Ahbâr**, Dâru'l-Hadîs, Mısır 1993/1413, VII, 139.

olacağını ifade etmiştir. İkincisinde ise, isnadında meçhûl olanlar var ve dolayısıyla zayıf olarak nitelendirilmiştir.¹³⁰

Osmanlı Şeriyye sicil defterlerinde sadece Eyüp İstanbul mahkemesine ait olan defterde, konu ile ilgili olarak iki kişinin bir gence eşcinsel fiili teşebbüsü ve yaralama suçları işledikleri ifade edilmektedir. Burada bu fiile teşebbüsten dolayı her iki suçluya şiddetli ta'zîr cezası verilmiştir.¹³¹

C. LEZBİYENLİK / SEVİCİLİK

Kadının hemcinsiyle cinsel temas kurmasını veya hemcinsine cinsel eğilimli olmasını tanımlamak için kullanılan lezbiyenlik sözcüğü şiirlerinde kadınlara duyduğu tutkulu sevgiyi dile getiren ünlü kadın şair Sappho'nun (m.ö 610-580) yaşadığı Ege denizindeki Lesbos (Midilli) adasından türetilmiştir.¹³² İslâm Hukuku literatüründe "sihâk" olarak adlandırılmaktadır. İslâm alimleri erkek eşcinselliğiyle beraber bu konuya da değinmişler ve konu ile ilgili İslâm'ın hükmünü açıklamışlardır.

İslâm Hukukunun konu ile ilgili hükmüne gelince bunu iki kategoride değerlendirmek icab eder. Bunlardan ilki "Kadınlarınızdan çirkin fiilde bulunanlara karşı aranızdan dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye yahut Allah onlara bir yol açmıyaya kadar evlerde tutun. İçinizden bu çirkin fiili işleyen ikilinin (erkek) canlarını yakın. Eğer tövbe eder, durumlarını düzeltirlerse artık onlara eziyet etmekten vazgeçin; çünkü Allah tövbeleri çok kabul eden, çok esirgeyendir."¹³³ âyeti kerimesini mensuh olarak kabul etmeyip, bunu eşcinselliğin cezası olarak gören ulemanın değerlendirmeleridir. Bu bağlamda, fuhşun

¹³⁰ Şevkânî, VII, 139.

¹³¹ Yaşar Tekin, **Şeriyye Sicilleri Işığında Osmanlı Devletinde Ta'zir Suç Ve Cezaları**, (MÜİF SBE Temel İslam Bilimleri Anabilim Dalı İslam Hukuku Bölümü yayınlanmamış yük.lis tezi), İstanbul 1995, s.96.

¹³² **Ana Britannica Ansklopedisi**, Ana yay, İstanbul 1988, VIII, 322.

¹³³ Nisâ 4/15-16.

çeşitlerine göre cezalarını belirleyen bu ve Nûr sûresinin çeşitli âyetleri birbirini tamamlamıştır. Âyetlerin mücmel kısımlarını da hadisler açıklamış, böylece başlıca cinsel suçlarla ilgili cezaların kaynağını sünnet ve buna dayalı sahâbe icmâi teşkil etmiştir.¹³⁴ Bu âyet, Hasan Basriye göre mensûh, fakat Mücâhid'e göre mensûh değildir. Ebû Müslim İsfahâni'ye göre, âyet-i kerîmede bahsolunan fuhuş zina değil, (sevicilik) denilen ahlâksızlıktır. Bu çeşit sapıklığa düşen kadınların cezası evlerinde habsolunmaktır. Hallerini islâh etmedikleri takdirde, ölünceye kadar evlerinden çıkmazlar.¹³⁵

"Çirkin fiil" diye tercüme edilen fâhişe kelimesi Kur'an'da, hemcinsler arasındaki cinsel ilişki için de kullanılmıştır. Buradan hareketle âyetler lafızlarına uygun olarak yorumlandığında 15. âyette kadınların kendi aralarında yaptıkları fuhuştan (sevicilik, lezbiyenlik), 16. âyette de erkeklerin kendi aralarında yaptıkları fuhuştan (livâta, homoseksüellik) bahsedildiği anlaşılmaktadır. Nûr sûresinin 2. âyetinde ise kadınlarla erkekler arasında yapılan fuhuş (zina) suçunun hükmü açıklanmıştır; şu halde suçların cezalarıyla ilgili hükümlerde bir değiştirme (nesih) söz konusu değildir. Buna göre: Livata suçunun cezası, bunu yapanlara söz ve fiille eziyet çektirmek, onlara maddî ve mânevî olarak acı vermek, böylece bu iğrenç fiili işlemekten vazgeçmelerini sağlamaktır. Ceza olarak ne söyleneceği, ne yapılacağı âyette açıklanmamış, ictihad ve uygulamaya bırakılmıştır.¹³⁶ Suçun dört erkek şahit ile ispatlanması halinde suçlu bulunan kadınları ölünceye; tövbe edip ıslahı hâl edinceye ya da bir erkekle evleninceye kadar evlerde hapsedilmeleri gerektiği ifade edilmektedir.¹³⁷ Ancak, klasik fıkıh literatürüne baktığımızda fukahânın konu ile ilgili yukarıda zikrettiğimiz âyetleri muhtemelen mensuh olarak kabul ettiklerinden dolayıdır ki, delillerine itibar etmedikleri dikkati çeker. Mezhepler bazında sevicilik konusunda fukahânın görüşü şu şekildedir:

¹³⁴ Hayrettin Karaman, İbrahim Kâfi Dönmez ve diğerleri, **Kur'ân Yolu : Türkçe Meal ve Tefsir**, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 2003, II, 20-24.

¹³⁵ Davudoğlu, I, 302; Bilmen, **Kur'ân-ı Kerim'in..** II, 567; Yazır, IV, 1315; Mâverdî, XIII, 185.

¹³⁶ Mâverdî, XIII, 185; Karaman, II, 20-24.

¹³⁷ Seyyid Sâbık, **Fıkhu's-Sunne**, Dârü'l-Kitâbi'l-Arab, Beyrut 1985, II, 258.

Hanefi mezhebinde, İmam Ebu Hanife'ye göre eğer kadınlı kadın cinsel temasta bulunurlarsa, bu fiil zina değildir ve zina haddi uygulanmayacaktır. Ancak, ta'zîr ile cezalandırılır. Öngörülen tazir cezası da onları tevbe edinceye kadar hapsedmek şeklinde olabilir. İmam Meyn'e göre ise, bu suç zina gibi değerlendirilir ve eğer bu suç işleyenler muhsan ise recm, bekar ise celd ile cezalandırılır.¹³⁸

Şafî mezhebine göre, sevicilik zina olarak değerlendirilir. Ancak, iki kadının arasında cereyan eden fuhuşta, cinsel temas tam olarak gerçekleşmediği için, seviciliğin cezası had değil tazir şeklinde tezahür eder.¹³⁹

Mâlîki mezhebinde de tercih edilen görüş, seviciliğin cezasının had cezası olmadığı ve onları te'dib etmenin hakimin içtihadına bağlı olduğu şeklindedir. Bununla beraber, sevicilik suçunun haddinin elli sopa olduğu görüşü de zikredilmektedir.¹⁴⁰

Hanbeli mezhebinde de sevicilik suçu "Eğer kadınlı kadın cinsel temasta bulunurlarsa, her ikisi de zinâkârdır" hadisine dayanarak zina kabilinden sayılır. Ancak, zina olarak nitelendirilmesine rağmen ceza olarak had değil ta'zîr cezası uygulanacağını dile getirmektedir. Çünkü, kadının kadınlı ilişkisinde birbirinin cinsel organlarına direkt müdahale edemedikleri için bunun kadın ile erkeğin cinsel ilişkisine benzemeyeceği ifade edilmektedir.¹⁴¹

Suçun ispatı:

Ebu Hanife'ye göre ise sevicilik suçu için had gerektirmediğinden dolayı iki şahit yeterlidir. Şafî ve Hanbeli mezhebine göre, sevicilik de zina gibi değerlendirildiği

¹³⁸ İbnü'l-Hümâm, V, 262; Zeylaî, III, 180; Abdülazîz Musa Âmir, **et-Ta'zir fi's-Şeriatî'l-İslâmiyye**, Dârü'l-Fikri'l-Arabi, Kahire 1969, 184.

¹³⁹ Mâverdi, XIII, 217; Şirâzî, III, 339.

¹⁴⁰ Ebû Abdullah el-Mevvâk Muhammed b. Yusuf b. Ebi'l-Kâsım el-Abderî el Gırnatî, **et-Tâc ve'l-İklîl li Muhtasari'l-Halil**, Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1416/1994, VIII, 392; Ebû Abdullah Muhammed b. Abdullah el-Maliki Haraşi (ö.1101/1689), **Şerhu Muhtasari Halil**, Dârü'l-Fikr, Beyrut (t.y.), VIII, 78; Ebû Abdullah Şemseddin Muhammed b. Ahmed b. Arafe Desuki (ö.1230/1815), **Hâşiyetü'd-Desuki ala Şerhi'l-Kebîr**, Dârü'l-Fikr, (y.y; t.y.), IV, 316.

¹⁴¹ Ebû Muhammed Muvaffakuddîn Abdullah b. Ahmed b. Muhammed b. Kudâme Cemmâîlî Makdisî İbn Kudâme (ö.620/1223), **el-Mugnî**, Mektebetü'l-Kâhire, Kâhire 1968/1988, IX, 78.

için suçun ispatı için dört erkek şahit gereklidir.¹⁴² Maliki mezhebinde de söz konusu suçun ispatı için iki erkek şahit yeterlidir.¹⁴³

Sonuç itibariyle sevicilik âlimlerin ittifakıyla haramdır. Ancak öngörülen ceza hakkında farklı görüşler olmasına rağmen cezası yine de ağırlığını korumuştur. Tarihi eskilere dayanan bu cinsel sapmanın günümüzde özellikle radikal feministler tarafından teşvik edildiği, batıda bunların ilişkilerini konu alan dizilerin her gün arttığı, küresel medyanın etkisiyle müslümanların yaşadığı coğrafyalarda da bu tür fuhuşların meydana gelmeye başladığı artık acı gerçektir.

D. KENDİSİYLE NİKAH BAĞI OLMAYAN KADINLA TERS (ANÜSTEN) İLİŞKİ

Ebû Hanifeye göre, eğer bir erkek yabancı bir kadınla ters ilişkiye girerse had cezası lazım gelmez ancak, suç livâta gibi değerlendirilir ve suçlular ölünceye yada tövbe edinceye kadar hapsedilerek ta'zîr ile cezalandırılırlar. Eğer bu suçu alışkanlık hâline getirirse fail ister muhsan ister gayri muhsan olsun öldürülebilir.¹⁴⁴ İmameyn'e göre ise, suç bir zina suçu gibi değerlendirilir ve had cezası uygulanır.¹⁴⁵

Maliki'lere göre yabancı kadınla arkadan ilişkiye girmek livata değil zina gibi değerlendirilir ve had cezası uygulanır.¹⁴⁶

Konu hakkında Şafî mezhebindeki tercih edilen görüş ise, erkek için livata olarak değerlendirilir ve had cezası uygulanır. Kadına gelince, ona sadece celd cezası verilir ve beldeden kovulur.¹⁴⁷

¹⁴² İbn Kudâme, **e-Mugnî**, IX, 78.

¹⁴³ Haraşî, VIII, 78.

¹⁴⁴ İbnü'l Hümâm, V, s.262; Aynî, VI, 308.

¹⁴⁵ İbn Nuceym, V, 68.

¹⁴⁶ el-Haraşî, VIII, s.78.

Hanbelî mezhebinde de tercih edilen görüş, yabancı kadınla arkadan temasın livata olarak değerlendirilmesi ve her ikisine de zina hadinin uygulanması şeklindedir.¹⁴⁸

E. ÇOCUK VEYA ZİHİNSEL ENGELLİYLE CİNSEL İLİŞKİ (PEDOPHİLİA)

İslâm hukukuna göre bir kimsenin işlemiş olduğu suç sebebiyle cezaen sorumlu tutulabilmesi buluşa ermiş¹⁴⁹ olma şartına mukayeddır. Çocuk ve deli kendisine helal olmayan bir kadınla temas ederse cezai sorumlu olmadığı için çocuk veya zihinsel engelliye had cezası gerekmez. Fakat çocuk mümeyyiz durumda ise işlediği fiile mukabil ta'zir cezası verilir. İslâm hukukçuları çocuğun veya zihinsel engellinin cinsel ilişkide bulunduğu kadının hükmü konusunda farklı görüşler ileri sürmüşlerdir:

Hanefilere göre, eğer bir kadın bir zihinsel engelliye ve çocuğu ayartıp cinsel ilişkiye davet eder de onunla zina etse kadına had cezası gerekmez. Fakat yapılan iş günah olduğundan dolayı ta'zir uygulanır. Ancak, İmam Şafî ve Hanefilerden İmam Züfer, İmam Ebu Yusuf'a göre kadına had cezası gerekir. Bunların gerekçesi şu şekildedir: Zina demek nikah akdi veya mülk (cariye sahibi) olmaksızın yapılan cinsel ilişkidir. Söz konusu ilişki de bundan farksızdır. Ancak, failerin birinin bazı nedenlerden dolayı ceza ehliyeti olmadığı için had cezası düşmüştür. Dolayısıyla, bu durum diğerrinin de cezası düşecek anlamına gelmez. Bu nedenle gereken ceza konusunda her birinin durumu tek tek ele alınır. Buna karşılık, Tarafeyn'e göre bu eylemi işleyen erkek olup kadın ise ona tabidir. Burada kadın sadece erkeğin işini kolaylaştırmıştır. Eylemi yapan zihinsel engelli veya çocuk erkek olmalarına rağmen bazı nedenlerden dolayı burada yükümlü değildir. Dolayısıyla, eylemin kendisi zina olmadığına göre eyleme tabi olan kadın da zina etmiş olmaz. Çünkü tabiliğin

¹⁴⁷ Ebû Zekeriyâ Muhyiddin Yahyâ b. Şeref en-Nevevî (ö.676/1277), **Ravzatu't-Tâlibîn**, el-Mektebetü'l-İslâmî, Beyrut 1991/1412, X, 91.

¹⁴⁸ Makdisî, s. 556-557.

¹⁴⁹ "Hadd-i bulûğ ihtilâm ve ihbâl, hayız ve habil ile sâbit olur" (Mecelle md. 985).

kesinleşmesi eylemin kendisinin kesinleşmesine bağlıdır. Çocuğun ve akıl hastasının eylemi sözlük anlamı bakımından zina olmakla birlikte hukuki anlamda zina değildir. Çünkü hukuki anlamda zina, yükümlülükten dolayı kaçınılması gereken eylem olup, günahtan ayrılmaz. Çocuk ve akıl hastasının eylemi ise günah olarak nitelendirilemez. Onlar açısından zina olmadığına göre kadın açısından da olmaz.¹⁵⁰

Eğer bir zihinsel engelli, akli yerinde olan bir kadını cinsel ilişkiye girmeye zorlarsa ve cinsel ilişki gerçekleşirse her ikisine de had cezası gerekmez. Kadına had gerekmemesinin nedeni kendisine zor kullanıldığı içindir. Deli ise zaten ceza ehliyetine sahip değildir.¹⁵¹

Eğer bir erkek küçük bir kızla veya deli bir kadınla cinsel ilişkiye girerse o kimseye had cezası uygulanacağı hususunda alimler ittifak içindeler.¹⁵² Ancak, eğer bir erkek, cinsel ilişkiye girilemeyecek yaştaki bir kız çocuk ile cinsel ilişkiye girerse had cezası gerekmez ve tazir ile cezalandırılır. Çünkü, haddin gerçekleşmesi için zinanın tüm unsurlarının oluşması gerekir. Burada erkek küçük kızın zarını yırtarak iki deliğini birleştirmesi, küçük kızın bu eyleme uygun bir konu olmadığını ortaya koyar. Ancak, zarı yırtılıp ama iki deliği birleşmemişse küçük kızın bu eyleme uygun bir konu olduğu anlaşılır ve had cezası uygulanır. Ayrıca had cezası caydırmak için konur. Caydırmak da ancak insan doğasının ilgi duyduğu şeylerde söz konusu olabilir. Halbuki akli başında bir kimsenin doğası, cinsel istek duymayan ve böyle bir ilişkiye dayanamayan küçük bir kızla cinsel ilişkiye girmeye yanaşmaz. Bu nedenle ona had cezası verilmez. Ancak, helal olmayan bir iş yaptığı için tazir ile cezalandırılır. Tazir eğer kız idrarını tutabiliyorsa erkek onun diyetin üçte birini ve ilişki bedelini (mehir) öder. Eğer kız idrarını tutamıyorsa erkeğin tam diyet ödemesi gerekir. Bu durumda tam diyet bunun dışındaki her şeyi kapsadığı için İmam Ebu Hanife ve İmam Ebu Yusûfa (Şeyhayn) göre ayrıca ilişki bedeli ödemesi gerekmez. İmam Muhammed'e göre ilişki bedelini de ödemesi gerekir.¹⁵³

¹⁵⁰ Serahsî, IX, 54-55.

¹⁵¹ Serahsî, IX, 54.

¹⁵² Kâsânî, VII, 34; Mavsîlî, IV, 92; Serahsî, IX, 54.

¹⁵³ Serahsî, IX, 58-59; Kâsânî, VII, 34.

Eğer erkek çocuk bir kız çocuğu ile cinsel ilişkiye girerse onlara had cezası uygulanmaz. Ancak, erkek çocuğun malından kıza ilişki mehir ödenmesi gerekir. Çünkü, çocuk kul haklarında yaptığı işten kaynaklanan zararı ödemekle yükümlülük konusunda ergen kişi gibidir. Yalnız sözlü işlemlerinde bir beis yoktur.¹⁵⁴

Eğer bir erkek çocuğu ergen bir kızla cinsel ilişkiye girer ve onun kızlık zarını bozarsa, tanıklar da buna tanıklık etseler, kız zorlanmışsa çocuğun mehir ödemesi gerekir. Eğer kız onu ayartmışsa çocuğun ona mehir ödemesi gerekmez.¹⁵⁵

Eğer ilişkiye girilen, kız çocuğu veya akıl hastası kadın olup bu ilişkiyi kendisi istemişse yine de mehir vermesi gerekir. Çünkü, bunların kendi rızalarıyla haklarını düşürme yetkileri yoktur.¹⁵⁶

Şafî mezhebine göre, eğer bir erkek bir akıl hastası olan bayanla veya küçük kız çocukla cinsel ilişkiye girerse, erkek için had cezası uygulanır, diğerlerinden ise ehliyet sahibi olmadıklarından dolayı had cezası düşer.¹⁵⁷ Eğer akıl hastası olmayan bir kadın bir zihinsel engelli veya küçük çocukla cinsel ilişkiye girerse, bu durumda da kadın had cezası ile cezalandırılır. Ancak, eğer çocuk temyiz derecesinde ise, bu işe bir daha bulaşmaması için ted'ip edilebilir.¹⁵⁸

Mâlikilere göre zina suçuna had cezası verebilmenin şartı ilişkide bulunan tarafların baliğ olmalarıdır. Sadece kadının bulûğa ermesi had için yeterli değildir. Eğer kadın henüz ihtilam olmamış bir çocukla cinsel ilişkiye girerse kadına had değil tazir cezası uygulanır. Eğer bir kadın bir deliyle cinsel ilişkiye girerse kadına had

¹⁵⁴ Burhanüddin (Burhanü's-şeria) Mahmûd b. Ahmed b. Abdilaziz Buhari, (ö.616/1219), **el-Muhitü'l-Burhânî fî'l-fıkhî'n-Nu'manî**, Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1424/2004, III, 119; İbnü'l Hümâm, III, 366.

¹⁵⁵ Abdulaziz Buhârî, III, 119; İbnü'l Hümâm, III, 366.

¹⁵⁶ Abdulaziz Buhârî, III, 119;

¹⁵⁷ Nevevî, **el-Mecmu'**, XVIII, 6; XX, 15; İmâmü'l-Haremeyn Ebü'l-Meâlî Rûknüddîn Abdülmelik b. Abdullâh b. Yûsuf Cüveynî (ö.478/1085), **Nihayetü'l-Matlab fi Dirayeti'l-Mezheb**, Darü'l-Minhac, Beyrut 2007/1428, XVII, 208.

¹⁵⁸ Mâverdü, XIII, 200.

cezası gerekir. Eğer bir erkek henüz bulûğa ermemiş veya deli bir kızla cinsel ilikiye girerse erkeğe had cezası uygulanır.¹⁵⁹

Hanbelî mezhebinde kadının deli veya küçük çocukla cinsel ilişkisinde iki görüş mevcuttur. İlki, her halükarda kadına had cezası uydulanacağı şeklinde olup, bu konuda Şafî mezhebi ile aynı görüştedir. İkincisi ise, kadının zihinsel engelli ile cinsel ilişkisinde kadına had cezası uygulanmayıp, kadın eğer on yaşındaki çocukla cinsel ilişkide bulunursa ona had cezası gerektiği şeklindedir. Tercih edilmeyen bu görüşe göre çocuğun yaşının tespit edilmesi gerekir.¹⁶⁰

Akıl sahibi bir erkeğin küçük veya deli bir kadınla cinsel teması babında da iki görüş mevcuttur. İlki, Şafî mezhebinin görüşü ile aynıdır. İkincisi ise, küçük kızın cinsel ilişkiye girebilme durumu ile alakalı olarak farklı değerlendirilir. Eğer, küçük kız kendisiyle cinsel temas mümkün olan birisi ise, tecavüz eden erkeğe had cezası uygulanır. Çünkü, bu durumda küçük kız yetişkin bir bayan gibi değerlendirilir. Eğer kız çocuk kendisine cinsel temas mümkün olmayacak derecede küçük birisi ise, bu durumda tecavüz eden erkeğe had değil tazir cezası uygulanır. Kendileriyle cinsel temas mümkün olmayan küçükleri dokuz yaş sınırı ile sınırlamışlardır.¹⁶¹

F. ÖLÜSEVICİLİK (NEKROPHİLİ)

Canlı birisinin ölü birisiyle cinsel ilişkiye girmesi olarak tarif edilen “ölüvecilik” İslâm Hukuku literatüründe ayrıntılı bir şekilde tartışılmıştır. Fukahâdan bazıları had cezası uygulanabilmesi için, faillerin ikisinin de diri olması, dolayısıyla cinsel organın da kendisinden iştah duyulabilecek bir durumda olması gerektiğini, ölü kadının fercinden iştah duyulmadığı için buna had cezası

¹⁵⁹ Sahnûn, II, 208; IV, 508; Ebû Saîd Halef b. Ebû'l-Kâsım b. Süleyman Berâzî (ö. 430/1039), **et-Tehzib fi İhtisari'l-Müdevvene**, Dârü'l-Buhûs lî'd-Dirasati'l-İslâmiyye ve İhya'it-Tûras, Dubai 2002/1423, IV, 408; Âmir, ss.187-188.

¹⁶⁰ Üdeh, II, 356-257.

¹⁶¹ İbn Hazm, VII, 259; Üdeh, II, 357-358; Osman Şekerci, **İslam Ceza Hukukunda Ta'zir Suçları ve Cezaları**, Yeni Ufuklar Neşriyat, İstanbul 1996, ss.45-46.

uygulanamayacağını ve sadece ta'zîr cezası ile cezalandırılacağını öne sürmüşlerse de bunun aksini söyleyenler de olmuştur. Bunları aşağıda ayrıntılı ele alacağız.

1. Hanefî Mezhebinin Görüşü

Ölüsevicilik için had cezası gerekmez ancak ta'zîr ile cezalandırılır.¹⁶² Çünkü, ölüsevicilik çirkin ve âkiler ve sefihler tarafından da rağbet görülmeyen bir davranıştır. Bazı azgınlar tarafından çok nadir meydana gelir. Faileri için had cezası gerekmez. Çünkü hadler tedbir içindir. Burada ise tedbir alınmasının fonksiyonel olmadığı bir durum söz konusudur.¹⁶³

2. Şafîî Mezhebinin Görüşü

Şafîî mezhebinde genel kabul edilen görüşe göre, ölü ile cinsel ilişkiye giren kimse için had cezası uygulanmaz, ancak, ta'zîr ile cezalandırılır. Çünkü, ölüsevicilik için de tedbir almaya gerek yoktur. Şafilere göre ölüseviciliğin tiksindirici bir şey olduğunu algılamak için akli selimlik şart değildir. Bunun kötü birşey olduğunu cinsel ilişkiye akli erecek kadar bile birazcık akli olan rahatlıkla kavrayabilir Başka bir rivâyete göre ise ölüsevicilik için had cezası uygulanır. Çünkü, yapılan çirkin fiil her halükarda helal olmayan birisi ile yapılmış demektir. Ancak, mezhepte tercih edilen görüş birincisidir.¹⁶⁴

Şafîî mezhebine göre ölüsevicilik suçunun ispatı için dört erkek şahit şahitlik etmesi gerekir.¹⁶⁵

¹⁶² Kâsânî, IX, 214; İbn Âbidin, IV, 5.

¹⁶³ İbnü'l Hümmâm, V, 265.

¹⁶⁴ Ebû Hafs Sıraceddin Ömer b. Ali b. Ahmed İbnü'l-Mülakkın (ö. 804/1401) **Tuhfetü'l-Muhtac ila Edilleti'l-Minhâc**, Dâru Hira, Mekke 1986/1406, IV, 106; Şirbinî, V, 445; Şemsüddin Muhammed b. Ebî Abbâs Ahmed b. Hamza Şehabeddin er-Remlî (ö.h.1004), **Gayetü'l-Beyân Şerhi Zübed İbn Reslan**, Dâru'l-Ma'rife, Beyrut (t.y.), I, 299; Muhammed ez-Zührî Gamravî (ö.h. 1337), **es-Siracü'l-Vehhac Şerhi ala Metni'l-Minhâc**, Dâru'l-Ma'rife, Beyrut (t.y.), I, 522; Nevevî, **Ravzatü't-Tâlibin**, X, 92.

¹⁶⁵ Ebu Yahya Zeynüddin Zekerıyya b. Muhammed b. Ahmed Zekerıyyâ Ensârî, (ö. 926/1520), **Fethü'l-Vehhab bi-Şerhi Menhaci't-Tullab**, Dâru'l-Fıkr, Beyrut 1994/1414, II, 275.

3. Mâlikî Mezhebinin Görüşü

Mâlikî mezhebinde, erkeğin ölü kadınıla cinsel ilişkinin hükmü konusu, ilişkiye girdiği kadının yabancı veya kendi karısı olması durumuna göre farklı değerlendirilmektedir. Eğer ilişkiye girdiği ölü kadın kendisinin nikah altında bulunmadığı birisi ise, ilişki ister ön taraftan ister anüsten yapılsın, bu suç bir zina olarak değerlendirilir. Bu fiilden haz duyması sebebiyledir ki kendisine had cezası uygulanır. Eğer erkek henüz evlenmemiş ise celde ile, muhsan birisi ise recm ile cezalandırılır. İlişkiye girdiği kadın kendi zevcesi ise, erkeğe had cezası uygulanmaz.¹⁶⁶

Eğer bir kadın kendisiyle nikah bağı bulunmayan bir ölü erkeğin erkeklik organını kendi kadınlık organına girdirirse, kadının bu fiili için had cezası değil tazir cezası uygulanır. Çünkü, kadının ölü olan erkeğin cinsel organından herhangi bir lezzet duyması mümkün değildir.¹⁶⁷

4. Hanbelî Mezhebinin Görüşü

Hanbelî mezhebinde de diğer mezheplerde olan gerekçelere benzer iki türlü görüş mevcuttur: Bunlardan birincisi: Ölüsevicilik suçu için had lâzım gelir çünkü, ölü kadınıla cinsel temas diri kadınıla cinsel temas gibidir. Hatta, daha ağır suç, daha büyük günahdır. Çünkü bu hayâsızlığa bir de ölüye gösterilmesi gereken hürmetin yerine ahlaksızca saldırı eklenmiştir.¹⁶⁸

İkincisi görüşe göre ölüsevicilik suçu için had cezası lâzım gelmez ancak tazir ile cezalandırılır. Çünkü, cinsel uzuv cansız, ölmüş olduğu için iştah duyulmaz. , Hanbelî mezhebindeki tercih edilen görüş de bu ikinci görüştür.¹⁶⁹

¹⁶⁶ Haraşî, , VIII, 76; Ebû Abdullah Muhammed b. Abdülbaki b. Yûsuf Zûrkani (ö.1122/1710), **Şerhü'z-Zûrkânî alâ Muhtasari Seyyid Hafîl**, Dârü'l-Kütübî'l-İlmiyye, Beyrut 2002/1422, VIII, 129.

¹⁶⁷ Zûrkânî, VIII, 129; Desukî, IV, 314; İbn Senân, s.143.

¹⁶⁸ İbn Kudâme, IX, 55; Şeyh Mansur b. Yunus b. Selahiddin el-Hanbeli Buhutî (ö.1051/1641), **Keşşafü'l-Kına' an Metni'l-İkna'**, Dârü'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut (t.y.), VI, 98.

¹⁶⁹ İbn Kudâme, IX, 55; Ebü'l-Hasan Alaeddin Ali b. Süleyman b. Ahmed el-Merdâvî, **El-İnsâf Fî Ma'rifeti'r-Râcih Mine'l-Hilâf alâ Mezhebi'l-İmami'l-Mübeccel Ahmed B. Hanbel**, Dâru İhyai't-Türasi'l-Arabi, Beyrût 1986, I, 183; Buhûtî, VI, 98; Ebü'n-Neca Şerefeddin Musa b. Ahmed b. Musa

Sonuç itibariyle, insan tabiatı arzularına ters gelen ama nadir de olsa yapılagelen bu hayâsızlık için cezanın mezheplerde had değil ta'zîr cezasının ağır bastığı görülmektedir. Çünkü ölüsevicilikte neslin bozulması, nesebin karışması gibi durumlar söz konusu değildir.

G. HAYVANSEVİCİLİK / ZOOFİLİ

Tıbbî olarak, hayvanlarla cinsel ilişki kurma eğilimini ifade eden zoofili, bir cinsel davranış bozukluğudur.¹⁷⁰ Karşı cinsle ilişki kurma imkanı olduğu halde hayvanlarla cinsel ilişki kuran sapkınlar çoğunluğu oluştursa da, bunlara nispeten az sayıda psikocinsel hastalığa yakalananlar da mevcuttur.¹⁷¹ Bizim konumuzla alakalı olanı da ilk kategoriye dahil olanlardır.

İslâm hukukunun konu ile ilgili hükmüne gelince, hayvanla cinsel ilişkiyi konu alan şu hadisler rivâyet edilmektedir: İbn Abbâs (r.a.)'dan gelen rivâyete göre, Rasûlullah (a.s) şöyle buyurmuştur: "Her kimi bir hayvanla ilişki kurduğunu görürseniz onu da hayvanı da öldürünüz." İbn Abbâs'a: Hayvanın suçu nedir? Diye soruldu. O'da cevaben şöyle dedi: Bu konuda Rasûlullah (a.s)'dan bir şey işitmedim fakat Rasûlullah (a.s)'ın bu tür bir hayvanın etinden yenmesini ve ondan istifade edilmesini hoş karşılamadığı kanaatindeyim. Bu güne kadar uygulamalar da hep böyle olmuştur."¹⁷² Sadece Amr b. ebî Amr'ın, İkrime'den ve İbn Abbâs'tan yaptığı bu rivayet muhaddislerin ve fukahanın bazıları tarafından zayıf olarak değerlendirilmiştir. Çünkü, İbn Abbâs (r.a.)dan söz konusu konu ile alakalı iki farklı rivayet gelmektedir ki, ikincisinin senedi daha sahihtir. Ayrıca, ileride ele alacağımız gibi Hz. Ömer'in uygulaması da hadisteki hükme muhaliftir. Dahası, Hz. Peygamber'in: (a.s) "Müslüman kişinin kanı ancak üç şey haricinde helal olmaz: Zina

Haccavi (ö.968/1560), **el-İkna' fi Fikhi'l-İmami Ahmed .b Hanbel**, Dâru'l-Ma'rife, Beyrut (t.y.), IV, 253-254.

¹⁷⁰ **Taber's Cyclopedic Medical Dictionary**, ed. Donald Venes, F. A. Davis Company, Philadelphia 2009, ss. 1707, 2516.

¹⁷¹ **Bestiality and Zoophilia Sexual Relation with Animals**, ed: Andrea M. Beetz and Anthony L Podbersce, Purdue University Press, İndiana 2005, s.82.

¹⁷² Ebû Dâvûd, IV, 159 ("Hudud", 4464).

eden evli, nefse karşı nefis, dinini terk edip, cemaattan ayrılan kimse"¹⁷³ hadisinde katlinin mümkün olduğu zümre bellidir.¹⁷⁴ İbn Abbâs (r.a.)'dan gelen diğer bir rivayet ise: "Hayvanla cinsel ilişkide bulunan kimseye had lazım gelmez."¹⁷⁵ şeklindedir. Bir kısım İslâm hukukçuları hayvanla ilişki kuranın öldürülmesini emreden hadise dayanmıştır. Bazıları ise, ikinci hadise göre amel ederek hayvanla ilişkinin cezasının ta'zîr cezası olduğunu öne sürmüşlerdir.. Şimdi bu konuyu mezheplere göre daha ayrıntılı bir biçimde ele alacağız.

1. Hanefî Mezhebi

Eğer bir erkek veya kadın bir hayvanla cinsel ilişkide bulunursa, Ebu Hanifeye göre, hayvan ile cinsel ilişkide bulunana had cezası gerekmez. Ancak, yine de suç işlediğinden dolayı ta'zîr ile cezalandırılır. Had cezasının uygulanabilmesi için, fiilin kötülüklerle kapı açıcı, herkesin faydalanmaya teşebbüs imkanı verici bir yolda olması lazım. Oysa, hayvanla cinsel temas bu kabilden değildir. Birazcık aklını kullanan birisi bu fiile rağbet etmez.¹⁷⁶ Rivayet edildiği üzere, bir gün Hz.Ömer'in karşısına hayvanla ilişkiye giren bir kişiyi getirmişler. Bunun üzerine Hz.Ömer, adamı ta'zir ile cezalandırmış, hayvanın da önce boğazlanmasını sonra ateşle yakılmasını emretmiştir.¹⁷⁷

İmam Azam'a göre eğer hayvan etinin yenmesi helal olan hayvan ise boğazlanıp, eti yenir. İmameyne göre ise, her iki durumda da eti yenmez. Eğer hayvan ilişkiye girenin ise yakılır ama başka birisinin ise önce parası ödenir sonra boğazlanıp yakılır. Hayvanın yakılıp kesilmesi, hadisenin kapanması bu hayvan yüzünden hayvan

¹⁷³ İbn Mâce, III, 573 ("Hudud", 2533); Ahmed b. Hanbel, I, 353 (437); Ebû Dâvûd, VI, 553 ("Hudûd", 4502); Buhârî, IX, 5 ("Hudud", 6878); Muslim, III, 1302, ("Hudud", 1676).

¹⁷⁴ Ebû Davud, IV, 159 ("Hudud", 4464); Yusûf b. Musa b. Muhammed Ebû'l-Mehasin Cemaleddin el-Meletî (ö.h.803), **el-Mu'tasar mine'l-Muhtasar min Müşkilil-Âsar**, Âlemül-Kütüb, Beyrut (t.y.), II, 141; İbn Kudâme, IX, 63; İbnü'l-Hümâm, V, 265.

¹⁷⁵ Ebû Davud, IV, 159, ("Hudud", 4465); Tirmizî, IV, 56-57 ("Hudûd", 1455); İbn Mâce, II, 856 ("Hudud", 2564).

¹⁷⁶ Meydânî, III, 192; Kâsânî, VII, 34; İbnü'l-Hümâm, V, 264-265; Serahsî, IX, 102; Mevsilî, IV, 92.

¹⁷⁷ Zeylaî, III, 181; Serahsî, IX, 102.

sahibinin ayıplanmaması içindir. Yoksa bu hayvanın mutlaka kesilmesi vâcib değildir.¹⁷⁸

Bir kadın bir maymun cinsel ilişkide bulunursa, bu kadının hükmü hayvana cinsel yakınlıkta bulunan erkeğin hükmü gibidir. Yani kadına zina haddi uygulanmaz, fakat ta'zîrle cezalandırılır. Dedikodunun kesilip hadisenin kapanması için maymun kesilir. Ayrıca, zina suçu hayvanla ilişki suçundan farklı olduğu için hayvanla ilişki zinaya kıyas edilmez. Hayvan için ırz ve namustan söz etmek mümkün değildir. Zinanın doğurduğu nesep karışması, gayri meşru çocukların meydana gelmesi gibi durumlar hayvanla ilişkide söz konusu değildir. Ayrıca, had cezasının amacı insanları suç işlemekten caydırmaktır. Caydırmak ise insan tabiatının arzuladığı işler için gereklidir. Sağlıklı bir insan tabiatının hayvanla ilişkiden tiksindiği bir gerçektir. Bu nedenle insanların genellikle zaten doğal olarak nefret ettikleri davranışları had cezası ile cezalandırmak gereksizdir. Bu tür suçların cezalandırılmasını ta'zîr dairesine bırakmak daha uygundur.¹⁷⁹

2. Şafî Mezhebi

Şafî mezhebinde bu konuda üç tür görüş vardır. Bunlardan birincisine göre bu suçu işleyen zina etmiş sayılır ve kendisine had cezası vâcib olur. İkinci görüşe göre suçlu bekâr da olsa evlenmiş de olsa öldürülür. Buna dayanak olarak da İbn Abbas'ın rivayet ettiği: "Hayvanla cinsel temasta bulunan kimseyi ve o hayvanı öldürün."¹⁸⁰ hadisini göstermektedirler. Üçüncü görüşe göre, hayvanlarla cinsel temasta bulunan kimse ta'zîrle cezalandırılır.¹⁸¹

¹⁷⁸ İbnü'l-Hümâm, V, 264-265; Serahsî, IX, 102; Kâsânî, VII, 34; Mergînânî, II, 347; Zeylaî, III, 182; Bilmen, **Kamus.**, III, 219.

¹⁷⁹ Serahsî, IX, 102; Kâsânî, VII, 34; İbnü'l-Hümâm, V, 314; İbn Hazm, XII, 397; Zebidî, II, 155.

¹⁸⁰ Ebû Dâvûd, IV, 159 ("Hudud", 4464).

¹⁸¹ Mâverdî, XII, 224-225; Şirazi, III, 340; Ebü'l-Hüseyn İbn Ebi'l-Hayr Yahyâ b. Ebi'l-Hayr b. Salim b. Es'ad el-İmrani el-Yemanî (ö.558/1163), **el-Beyân fi Mezhebi'l-İmam eş-Şafî**, Dâru'l-Minhac, Cidde 2000/1421, I, 235; XII, 370-371; Nevevî, **el-Mecmu'**, XX, 30; Nevevî, **Ravzatu't-Tâlibîn.**, X, 92; Ebû Bekr Takıyyüddin b. Muhammed b. Abdülmü'min Hısânî (ö.829/1426), **Kifâyetü'l-Ahyâr fi Halli Gâyeti'l-İhtisâr**, Dâru'l-Hayr, Dimeşk 1994, I, 477; Ensârî, II, 190; Şirbinî, V, 422.

Bu son görüş, Hanefî ve Mâlikî mezhebinin görüşüne uymaktadır. Şafîî literatüründe genel kabul edilen görüşün de hayvansevicilik suçu için ta'zir cezasının uygulanacağı şeklinde olduğunu söylemek mümkündür.¹⁸²

Kendisiyle cinsel ilişkide bulunulan hayvana gelince, bu konuda da farklı görüşler öne sürülmüştür. Bazılarına göre, hayvanlara had uygulanmadığı için öldürülmeyeceğini öne sürerken, bazıları eğer hayvan kendisine ait ise öldürüleceği, başkasına ait ise öldürülmeyeceğini zikretmişlerdir. Mezhepte daha tercih edilen görüş hayvanın öldürülmeyeceği şeklindedir.¹⁸³

3. Maliki Mezhebi

Mâlikî mezhebinin görüşü de Hanefî mezhebinin görüşüyle benzerlik arzeder. İmam Mâlik'e göre, hayvanla cinsel ilişkiye girmek fiili zina sayılmadığı için, bunun fâline de had cezası uygulanmaz. Ancak, zina sayılmasa da bu fiili işlemek bir suç teşkil ettiğinden dolayı ta'zir ile cezalandırılır. Kadının hayvanla cinsel ilişkiye girmesinde de aynı hüküm söz konusudur.¹⁸⁴

Kendisiyle ilişkiye girilen hayvana gelince, hayvan öldürülmez. Ancak, boğazlayıp, etinin yenmesinde de bir sakınca yoktur.¹⁸⁵

Suçun ispatı için iki âdil şahidin şahitlik etmeleri gerekir.¹⁸⁶

¹⁸² Ebu Yahya Zeynüddin Zekeriyya b. Muhammed b. Ahmed Zekeriyyâ Ensârî (ö.926/1520), **Esna'l-Metalib Şerhu Ravzi't-Talib**, Dâru'l-Kitâbi'l-İslâmî, Kâhire (t.y.), IV, 125-126; Şirbinî, V, 445; Abdurrahman b. Muhammed b. İyaz Cezirî (ö.1360/1941), **Fıkh ale'l-Mezahibi'l-Erbaa**, Dârü'l-Kütübî'l-İlmiyye, Beyrut 2003/1424, V, 134; Yemanî, XII, 370-371.

¹⁸³ Mâverdi, XII, 225; Şirbinî, V, 445; Nevevî, **el-Mecmu'**, XX, 31.

¹⁸⁴ Sahnûn, IV, 486; Desûkî, IV, 316; Behrâm b. Abdillâh b. Abdilaziz ed-Demirî (h.805), **eş-Şâmil fi Fıkhî İmam Mâlik**, Merkezu Necibeveyh li'l-Mahtutat ve Hıdmeti't-Türas, Kâhire 2008/1429, II, 922; Ebü'l-Hasan Ali b. Said Recrâcî, **Menâhicü't-Tahsil ve Netâicu Letaifi't-Te'vil fi Şerhi'l-Müdevvene ve Halli Müşkilatiha**, Dâru İbn Hazm, Beyrut 2007/1428, X, 85; Sa'lebî, II, 199; Kurtubî, **el-Kâfi**, II, 1075; Ebü'l-Velid Muhammed b. Ahmed b. Ahmed el-Kurtubi İbn Rüşd (ö.520/1126), **el-Mukaddimâtü'l-Mümeħhedât**, Dârü'l-Garbi'l-İslâmî, Beyrut 1988/1408, III, 253; Ebü'l-Abbas Şehabeddin Ahmed b. İdrîs b. Abdürrahim Karâfi (ö.684/1285), **ez-Zehîre**, Dârü'l-Garbi'l-İslâmî, Beyrut 1994, XII, 53; Haraşî, VIII, 78.

¹⁸⁵ Desûkî, IV, 316; Ebû Muhammed Abdullâh b. (Ebî Zeyd) Abdurrahman el-Kayrevânî (ö.386/996) **er-Risâle**, Dâru'l-Fıkr, Beyrut (t.y.), I, 130; İbn Kudâme, **el-Kâfi**, II, 1075; İbn Ferhûn, II, 254.

4. Hanbelî Mezhebi

Hanbelîler de konu ile ilgili iki tür görüş mevcuttur. Bunlardan ilki, hayvanla cinsel ilikiye giren kimseye ta'zir cezası uygulanacağı, hayvanın ise öldürüleceği şeklindedir. İkincisi ise, bu suçun eşcinsel ilişki gibi değerlendirilerek ve İbn Abbas'ın rivayet ettiği hadisi de dikkate alarak ilişkiye giren kişinin de hayvanın da öldürülmesi gerektiği şeklindedir. Ancak, hayvanın cinsel organı ile insanın cinsel organının birbirine kıyaslanamayacağını ve rivayet edilen hadisin de zayıf olarak değerlendirildiğini dikkate alarak, mezhepte tercih edilen görüş birinci görüştür.¹⁸⁷

Kendisiyle cinsel temasta bulunan hayvan konusunda da iki görüş öne sürülmüştür. İlkine göre, ister temasta bulunanın mülkü olsun ister başkasının mülkü olsun; ister eti ister yenilen hayvan olsun ister yenilmesin öldürülmesi gerekir. Hayvan başkasının mülküyse; temasta bulunan kimse onun değerini tazmin etmekle yükümlü olur. Çünkü hayvanın telef olmasına sebebiyet vermiştir. İkincisi ise, eti yenir hayvan cinsinden olduğu durumda, boğazlanan hayvanın etinin yenilebildiği ancak bunun mekruh olduğu şeklindedir.¹⁸⁸

Suçun ispatı konusu da suçun nasıl tanımlandığına göre değişmektedir. Eğer suç zina gibi değerlendirilirse dört şahit; eğer ta'zir ise cezalandırılacaksa iki şahit gerekir.¹⁸⁹

¹⁸⁶ Desûkî, IV, 316.

¹⁸⁷ İbn Kudâme, **el-Muğnî**, IX, 62; **el-Kâfi**, IV, 93; İshak b. Mansur Ebû Yakub Mervzi el-Kevsec (ö. 251), **Mesailü'l-İmam Ahmed ve İshak b. Raheveyh**, İmâdetü'l-Bahsi'l-İlmi, Medine 2002/1425, VII, 3468; Hirakî, I, 133; İbn Teymiyye II, 153; Ebû Abdullah Şemseddin Muhammed b. Müflih b. Muhammed el-Makdisî, (ö.763/1362), **Kitâbü'l-Furu'** (Tashîhu'l-Furu' ile birlikte), Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 2003/1424, X, 56; Ebû Abdullah Şemseddin Muhammed b. Abdullah Zerkeşî (ö.772/1370), **Şerhu'z-Zerkeşi alâ Muhtasari'l-Hiraki**, Mektebetü'l-Ubeykan, Riyad 1993/1413, VI, 289; Mer'i b. Yusuf b. Ebi Bekr Ahmed el-Kermî el-Makdisî, **Delilü't-Tâlib li-Neyli'l-Metâlib**, Dâru Tayba, Riyad 2004/1425, I, 312; Ebü'l-Hattab Mahfuz b. Ahmed b. Hasan el-Hanbeli Kelvezanî (ö.510/1116), **el-Hidâye alâ Mezhebi İmam Ahmed**, Müessesetü Giras, Cidde 2004/1425, I, 531.

¹⁸⁸ İbn Kudâme, **el-Muğnî**, IX, 63; İbn Kudâme, **el-Kâfi**, IV, 93; İbn Müflih el-Makdisî, X, 57.

¹⁸⁹ İbn Kudâme, **el-Kâfi**, IV, 281.

Zahirîlere göre, hayvana cinsî temasta bulunan kişi zinâkâr değildir. Çünkü, bu fiil bir zina suçu mahiyetinde değildir. Zina kapsamına dahil olduğunu gösteren bir nass da yoktur. Ancak, asıl itibariyle hayvana yaklaşmak, onunla cinsel temas haram olunca, bunun faili de bir suç işlemiş demektir. Bu suçun cezası da ta'zîr'dir. Onun bu fiili hayvanın öldürülmesini yahut kesilmesini serbest hale getirmez.¹⁹⁰

Kişileri bu sapkınlığa sürükleyen önemli etkenlerin biri de bilgisizlikten kaynaklanır. Özellikle hayvanlarla temasın daha kolay sağlanabildiği kırsal kesimde, bu eylem daha yaygındır. Ayrıca, bu tür davranış bozukluklarını bireylerin "özgür" seçimi olarak da karşılamak mümkün değildir. Herşeyde olduğu gibi cinsellik konusunda da ta'lim'in tesadüflere, ahlaksız filmlere bırakılmaması için irşad görevini üstlenecek olan din görevlilerine, ailelere, bu noktada ciddi görevler düşer.

H. ARALARINDA NİKAH BAĞI OLMAYAN BİR KADINLA VAJİNASI DIŞINDA BAŞKA BİR YERİNDEN CİNSEL TEMASTA BULUNMAK

Bir kimse vagina ve anüsüne yaklaşmaksızın yabancı bir kadınla cinsel temasta bulunması halinde Hanefî mezhebine göre kendisine had tatbik edilmeyecek ve ta'zîr ile cezalandırılır. Çünkü, haram olan bir suçu işlemiştir. Aynı şekilde kadınla kadın böyle bir ilişkide bulunursa her ikisine de ta'zîr cezası uygulanır.¹⁹¹

Malikî mezhebine göre ise, ferce dokunmadan kadının iki bacağı arasına sokulmada ve kadının kadınla temasında had cezası yoktur ve cezası hakim in içtihadına bırakılmıştır.¹⁹² Aralarında nikah bağı olmayan bir erkek ve kadının cinsel bir dürtü sebebiyle birbirlerine şehvetle bakmaları ve aynı saik ile gülümsemeleri, kaş göz işareti yapmaları halinde kendilerine 20 sopa, öpüşmeleri halinde ise 50 sopa ile cezalandırılmaları öngörülmüştür.¹⁹³

Şafî mezhebine göre ise, zina ile sonuçlanmayan her cinsel ilişki için verilecek

¹⁹⁰ İbn Hazm, **el-Muhallâ**, XI, 368.

¹⁹¹ İbnü'l-Hümâm, V, s.262; İbn Senân, s.241.

¹⁹² İbn Ferhûn, II, s. 257.

¹⁹³ İbn Ferhun, II, s. 308.

cezanın üst sınırı 75 sopadır. Aralarında ince bir örtü bulunduğu halde zina dışı bir münasebet sebebiyle 60 sopa ceza öngörülmüştür. Yabancı bir kadın ile bir erkek aynı evde üzerlerinde elbiseleri olduğu halde yalnız başlarına bulunurlarsa 30 değnek; sokakta konuşurlarsa 20 değnek vurulur. Bir erkeğin yabancı bir kadının sokakta peşine düşüp taciz etmeden takip etmesi halinde bir ceza öngörülmemiştir. Kadın erkeğe, erkek kadına konuşmadan bir takım işaretler yaparlarsa 10 değnek vurulması gerektiği ifade edilmiştir.¹⁹⁴

Hanbelîlere göre de kadının cinsel organı dışında yapılan öpüşme ve benzeri cinsel temaslar için, had cezası gerekmez ancak, ta'zîr ile cezalandırılır.¹⁹⁵

Zahiri mezhebinden İbn Hazm'a göre de, doğal cinsel organın dışında kalan her türlü ilişki zina dışı sayılmaktadır. Ancak, haram fiili işlediğinden dolayı ta'zîr ile cezalandırılır. Şeriat ayrıca bir ceza takdir etmemiştir.¹⁹⁶

Sonuç olarak, ecnebiler arasındaki sahih nikah dışındaki her türlü dokunuş dinen caiz değildir. Gizli olarak yapıldığı takdirde günah olur. Alenen yapılıncı da suçun mertebesine göre hakim tarafından ta'zîr ile cezalandırılır.

I. İSTİMNA / MASTURBASYON

Sözlükte "meniyi dışarı çıkarmayı istemek" manasına gelen "istimnâ" (mastürbasyon), insanın kendi kendini eliyle veya herhangi bir şeyle uyarması yoluyla orgazm olmasına denir.¹⁹⁷

İslam hukukçuları, masturbasyon yapmanın hükmü hakkında farklı durumlar için farklı görüşler ileri sürülmüştür:

¹⁹⁴ Ebü'l-Hasan Ali b. Muhammed b. Habib el Mâverdî, **Ahkamu's-Sultânîyye ve'l-Vilayatü'd-Diniyye**, Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1985, s.237.

¹⁹⁵ İbn Senân, s. 243

¹⁹⁶ İbn Hazm, **Muhallâ**, XIII, s.464

¹⁹⁷ Ebü't-Tahir Mecdüddin Muhammed b. Yakub b. Muhammed Firuzabadî, (ö. 817/1415), **eL-Kamusü'l-Muhîr**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 2005/1426, s. 1336; Sa'di Ebû Ceyb, **eL-Kamusü'l-Fıkh Lugaten ve Istilahen**. Dârü'l-Fıkr, Dimaşk 1988, s. 341.

İstimna şâyet şehvet kastıyla yapılırsa Hanefilere göre bu helal değildir. Ama bir kimsede aşırı şehvet duygusu uyanır da bu duyguyu meşru bir şekilde tatmin edemez ise şehvetini yenmek için istimnada bulunması halinde bir sorumluluk ya da vebalin olmaması muhtemeldir.¹⁹⁸ Ancak, tahammülü imkansız ruh halini tespit etmek oldukça zor olup, bu durum kişilere göre farklılık gösterir. Yine, Hanefilere göre bir kimse istimnada bulunmadığında zina suçu işlemesinden korkulursa o zaman istimnada bulunması farzdır. Çünkü, istimna yapmanın günahı zina işlemekten daha hafiftir.¹⁹⁹ Burada, "Zarar-ı eşedd, zarar-ı ehaff ile izale olunur."²⁰⁰ kaidesinin bir uygulaması olduğunu görmek mümkündür.

Şafîiler ve Mâlikiler "Onlar, eşleri ve cariyeleri dışında, mahrem yerlerini herkesten korurlar. Doğrusu bunlar yerilemezler. Bu sınırları aşmak isteyenler, işte bunlar aşırı gidenlerdir."²⁰¹ ve "Evlenmeye güçleri yetmeyenler de, Allah kendilerini lütfuyla zengin edinceye kadar iffetlerini korusunlar."²⁰² âyetlerini ve "Eli ile cinsel ilişki kuran melundur"²⁰³ hadisini delil olarak göstererek bu fiili haram sayarlar. Buna göre, ayette geçen iki zümre dışında cereyan eden her türlü cinsel eylem haramdır ve bunu yapanlar da haddi aşanlardır. Ayrıca, Allah evlenmeye gücü yetmeyenlere de evlenebilecek duruma gelinceye kadar her türlü iffetsizlikten

¹⁹⁸ İbn Âbidin, II, 399; Zebidî, II, 155; İbn Nüceym, II, 293; İbnü'l-Hümâm, II, 330.

¹⁹⁹ İbn Âbidin, III, 6.

²⁰⁰ Abdüssettar, **Mecelle şerhi teşrih**, Mihran Matbaası, İstanbul h.1296,s.21. (Zarar,kendinden daha hafif bir zararla telafi edilir.)

²⁰¹ Müminûn 23/5-7.

²⁰² Nûr 24/33.

²⁰³ Ebü'l-Hasan Nureddin Ali b. Sultan Muhammed Ali el-Kârî (ö.1014/1606), **el-Esrarü'l-Merfua fi'l-Ahbari'l-Mevzua**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut (t.y.), s.376; Ebü'l-Fida İsmail b. Muhammed Aclûnî (ö. 1162/1749), **Keşfü'l-Hafa Ve Müzilü'l-İlbas : Amma İstehere mine'l-Ehâdîs ala Elsineti'n-Nas**, Mektebetü'l-Kudsî, Kâhire h.1351, II, 393. Bu iki kaynakta yer alan söz konusu rivayet, diğer hadis literatüründe geçmemektedir.

sakınmayı emretmiştir.²⁰⁴ Kadının istimnasının hükmü da erkeğin istimnası gibidir.²⁰⁵

Bir erkeğin kendisine helal olmayan bir kadının eliyle cinsel tatmin olması hukukî anlamda zina olarak sayılmaz. Ancak, bu bir suç teşkil ettiğinden dolayı her ikisi de tazir ile cezalandırılırlar.²⁰⁶

Hanbeli mezhebinin görüşü de hemen hemen Hanefi mezhebinin görüşü ile aynıdır. Zinaya düşme korkusu, meşru yollarla cinsel tatmin bulunmaması ve bu sebeple sağlığın bozulma riskinin var olması durumunda Hanbelilere göre istimna caizdir. Şayet belirtilen şartlar yoksa, bu durumda istimna da caiz değildir.²⁰⁷

İbn Hazm'a göre, istimna mekruh olmakla birlikte bir cezai müeyyidesi yoktur. Çünkü erkeğin sol eli ile erkeklik uzvunu tutmasının mübahlığı konusunda icma-ı ümmet vardır. Bu durumda istimna da mübahdır, orada mubah işe yapılan fazla bir muamele yoktur. Allah Teâla âyette: "...O, size neleri haram kıldığını ayrı ayrı bildirmişken..."²⁰⁸ buyurmaktadır. Burada istimnanın haramlığı konusunda bizim için bir delil yoktur, öyle olunca da hareket asıl itibariyle helâldir. Çünkü bir başka

²⁰⁴ Şafiî, V, 101; Mâverdî, IX, 320; XVII, 233; Şîrâzî, III, 341; Yemanî, IX, 506; Nevevî, **el-Hâvî.**, XX, 31; Ensârî, **E.Metâlib.**, III, 186; Ebû Abdullah Şemseddin Muhammed b. Muhammed b. Abdurrahman Hattab er-Ruaynî, (ö.954/1547), **Mevahibü'l-Celil li-Şerhi Muhtasarı Hafîl**, Dâru'l-Fikr, Beyrut 1992/1412, III, 166; Salih b. Abdüssemi' Abi el-Ezherî (h.1335), **es-Semerü'd-Dâni alâ Risaleti'l-Kayrevanî**, el-Mektebetü's-Sakafîyye, Beyrut (t.y.) I, 663.

²⁰⁵ Âmir, s.170; Üdeh, II, 370.

²⁰⁶ Üdeh, II, 369; İsmâil b. Yahya b. İsmâil Ebû İbrahim el-Mezenî (h.264), **Muhtasarü'l-Mezenî**, Dâru'l-Ma'rife, Beyrût 1990/1410, VIII, 421; Mâverdî, XVII, 235; Ruaynî, VI, 320.

²⁰⁷ İbrâhim b. Muhammed b. Müflih Ebû İshak Burhaneddin (ö.844/1479), el-Mübdi' fî şerhi'l-Mukni', Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1997/1418, VII, 427; Merdâvî, X, 252; Şeyh Mansur b. Yunus b. Selahiddin Hanbeli Buhûtî (ö.1051/1641), **Şerhu Müntehe'l-İrâdât - Dekaiku üli'n-Nühâ li-şerhi'l-Müntehâ**, Âlemü'l-Kütüb, Beyrut 1993/1414, III, 366; İbn Teymiyye, el-Fetavâü'l-Kubrâ, Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 1987/1408, III, 439; Yûsuf el-Karadâvî, **el-Halâl ve'l-Harâm**, el-Mektebetü'l-İslâmî, Kahire 1978, s. 166.

²⁰⁸ En'âm 119.

âyette; "Yerde ne varsa hepsini sizin fâideniz için yaratan O'dur."²⁰⁹ buyurulmaktadır. Mekruh olduğunu ise, bu hareketin güzel ahlâk sahibi kişilerin yapacağı bir iş, güzel bir davranış ve bir fazilet olmadığıyla açıklar.²¹⁰

Sonuç itibariyle fukahânın konu ile ilgili görüşleri istamnânın hükmünün duruma göre değiştiği, cevaz verdiği durumlarda da suistimale gidilmemesi yönündedir. İstimmânın dünyevî bir cezasının olmaması onun istisnâlar dışında da günah olmadığı anlamına gelmez.

J. HÜNSA (İNTERSEKSÜEL/ HERMOFRODİT)

Hünsa, organ olarak çift cinsiyetli şekilde dünyaya gelen kimselere hünsa denmektedir. Eğer idrarını erkeklik organıyla yaparsa erkek, dişilik organıyla yaparsa dişi kabul edilmektedir.. Her organıyla da yapabilmesi durumunda, hangi organından daha önce idrar gelirse ona göre cinsiyet tespit edilmiş olur. İmam Ebû Yûsuf ve İmam Muhammed'e göre bu durumda hangi aletten daha fazla geliyorsa ona nispet edilir. Ne zaman ki hünsa buluşa erdiğinde yüzünde sakal biter ya da kadınlarla temas ederse erkek, eğer kadın göğüsü gibi göğüsleri görünmeye başlarsa veya bu göğüslerden süt gelirse, âdet kanı görürse, gebe kalırsa veya fercinden kendisiyle temas mümkün olursa kadın hükmünü alır. Eğer yukarıdaki alametlerin hiçbiri mevcut değilse o zaman durumu meçhul bir hünsadır (hünsai müşkil).²¹¹ Aslında, bu meçhuliyet durum zamanla gelişen bilime göre çözümlenebilecek bir durumdur. Yoksa, hiçbir cinsiyete mensup olmayan bir insandan söz edemeyiz. Çünkü Kur'ân-ı Kerim'de Allah (c.c.) şöyle buyurulmaktadır: "Ey İnsanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan, ondan eşini var eden ve ikisinden pek çok erkek ve kadın meydana getiren Rabb'inize hürmetsizlikten sakının."²¹² ve diğer âyetlerde de "Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır; dilediğine kız çocukları, dilediğine de erkek çocukları bahşeder. Yahut onları, hem erkek hem de kız çocukları olmak üzere çift

²⁰⁹ Bakara 2/29.

²¹⁰ İbn Hazm, *el-Muhalâ*, XII, 407.

²¹¹ *Meydânî*, s.389.

²¹² Nîsa 4/1.

verir. Dilediğini de kısır kılar. O, her şeyi bilendir, her şeye gücü yetendir."²¹³ buyurmaktadır ki burada erkek ve kadın olmak üzere sadece iki tür cinsiyetten söz edilmektedir. Demek ki meçhul durumun iki taraftan birine nispet edilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Fıkıh dilinde "hünsa", Tıp dilinde ise "hermafrodizm/intersex" denilen çift cinsiyetlilik, genetik –kromozomal- cinsiyet ile uyumsuz cinsel gelişim hâlidir. Bu durumdaki insanlarda iç ve dış cinsel organlar ya tam gelişemez ya da farklı yönde gelişir (erkek olan dişi gibi, dişi olan erkek gibi veya karışık). Neticede bu durum, doğumsal bir gelişim bozukluğudur. Tıpkı el, ayak, ağız, burun vs gibi organlarda görülen doğumsal gelişim bozukluğu gibi.

El, ayak, ağız-burun vs gibi organlarında doğuştan anormallik bulunan bir bebeğin erkek mi kız mı olduğu, normal olan cinsel organlarına bakılarak anlaşılabilir. Ama cinsel organlarında anomali bulunan bir bebeğin cinsiyetine sadece dış cinsel organlara bakarak karar verilemez. Bunun için kromozom analizleri gerekir. Tıbbi bilgilerimize göre, cinsiyetin döllenme ile birlikte (zigot aşamasında) belli olduğunu biliyoruz (kromozom yapısı 46XY ise erkek, 46XX ise kızdır). Nitekim bu durumu yani cinsiyetin daha döllenme ile belli olduğu şu âyette bildirilmektedir: “Şüphesiz ki, (döl yatağına) atılan bir damla meniden, çiftleri; erkek ve dişi (olarak), O yarattı.”²¹⁴

1. Cinsiyete Göre Cinsel Organların Gelişimi

Cinsiyet, döllenme anında belli olduğu halde gebeliğin ilk 7 haftasına kadar embriyoda erkek veya dişi yönde bir gelişim olmaz. Cinsel organların gelişim süreci 8. haftadan itibaren başlar (fetal dönemde). Genetik cinsiyet erkek - 46XY- ise gonadlardan (yumurta) erkeklik hormonu (Testesteron) salgılanır ve bu hormon iç ve dış cinsel organların erkek yönde gelişmesini sağlar (testis, epididim, vaz deferens,

²¹³ Şûarâ 42/49-50.

²¹⁴ Necm 53/ 45-46.

vezikula seminalis, prostat, penis ve skrotum gelişir). Genetik cinsiyet dişi -46XX- ise testesteron salgılanmaz ve böylece dişi yönde gelişim sağlanır (overler, uterus, tuba uterina, vagina, klitoris, labia major gelişir). Dişi yönde gelişim sürecine yumurtalardan salgılanan östrojen hormonu katkı yapar.

Anne karnında, erkek veya dişi yönde gelişen bu sürecin her hangi bir aşamasında meydana gelen aksaklık, örneğin eksik veya fazla hormon üretimi veya erkeğin östrojene, dişinin testesterona maruziyeti gibi, muhtelif cinsel gelişim bozukluklarına (hünsaliğe) neden olabilir. Cinsel organları erkek gibi görünen dişi, dişi gibi görünen erkek veya ara formlar olabilir.

Görünürde çift cinsiyetli (hünsa) zannedilen bu kişilerin önemli bir bölümü aslında erkek veya dişidir. Ancak dış cinsel organlarına bakılarak cinsiyetleri anlaşılabilir. Bunun için bazı tıbbi tetkikler ve özellikle de kromozom analizi gerekir. Kromozom yapısı 46XY ise erkek, 46XX ise dişi olduğuna karar verilir. Kromozom analizi ile cinsiyet tayini yapıldıktan sonra ihtiyaç duyulan tedaviler ilaçla ve/veya ameliyatla yapılabilir. Ancak, bunun için mutlaka ilgili uzmanlardan oluşan bir heyetin (ürolog, endokrinolog, jinekolog, psikolog vs) karar vermesi gerekir.

Hünsaların büyük bir bölümünde, kromozom analizi yapılarak cinsiyet tayini yapılabilir. Ancak çok kısıtlı da olsa karışık kromozom yapıları olabilir (mozaik tip veya kimerizm olguları). Bunlarda 46XY (erkek) veya 46XX (dişi) şeklinde saf değil, 45X/46XY veya 46XX/46XY gibi karışık (mix) kromozom yapıları vardır. Bu tür hastalarda hem testis (erkek yumurta organı) hem de over (kadın yumurtalığı) bulunabilir (ovotestis). Bu grup hastaların cinsiyetine karar verilirken sıkıntı yaşanabilir. Ama bu karışık tiplerde dahi yüzde 50'den fazla olan kromozom yapısına göre karar verilebilir Tabi ki, bu kararı mutlaka ilgili uzman heyet vermelidir.

Sonuç itibariyle, doğan her insan cinsel organlarında bazı gelişim bozukluğu olsa bile gerçekte ya erkek ya da dişi olduğunu Kur'ân-ı Kerim'den öğrenmekteyiz. Tıbbi araştırmalar da bunu desteklemektedir. O halde yaratılan her insan ya erkektir ya da dişi. Üçüncü bir ara kategori yoktur. Hünsa olarak görülen kimseler (çift

cinsiyetliler) ilgili uzmanlar tarafından tetkik ve tedavi edilebilir. Böyle bir kimse başvurduğunda, doktorların vereceği rapor doğrultusunda, hangi cinsiyetinin organları baskın ise ameliyat ile onun ortaya çıkarılması ve diğerinin yok edilmesi gerekir. Doğuştan böyle bir problemi olmadığı halde ameliyatla cinsiyet değiştirenler (transeksüeller) ise tamamen farklı bir kategoridir ve müstakil bir başlık altında ele alınacaktır.

Tıbbi araştırmalar günümüzdeki gibi gelişmediği dönemlerde de İslâm alimleri bu konuyu ayrıntılarıyla araştırmışlardır. Eğer hünsa olan kendi cinsiyetini kendisi söylerse o kabul edilir, çünkü kendisini başkalarına nisbeten daha iyi bilir. Eğer hünsa olan birisinin henüz cinsiyeti belli olmadan vefat ederse cenazesi yıkanmaz, yerine teyemmum edilir.²¹⁵ Çünkü, yıkayan kimsenin ölüden farklı bir cinsten olma riski vardır. Burada esas konumuz cinsiyetle ilgili olduğu için, hünsayla ilgili muamelatta ve ibadetteki ayrıntılara girmeyeceğiz.²¹⁶ Zaten, bütün bunlar cinsiyetin belli olmasına ilişkindir. Hünsalık durumu doğuştan gelen bir biyolojik durumdur. Dolayısıyla, bu durumda olanlar hakkında insanların son derece anlayışlı olmaları, hoşgörüyü muamele etmeleri, dışlamamaları, aksine her türlü maddi manevi yardımda bulunmaları gerekir. Çünkü, bu bir suç değildir. Şu hususun da altını çizmek gerekir ki, hünsa, transseksüellik ve homoseksüellik bambaşka şeylerdir. Genelde bu tür kavramlar karıştırılmaktadır. Oysa, transeksüellik ve homoseksüellik doğuştan değil sonradan edinilen cinsel eğilimlerdir.

K. TRANSSEKSÜELLİK (CINSİYET DEĞİŞTİRMEK)

Transeksualizm (Transsexualisme) terimi “Cinsiyeti belli bir kişinin, diğer cinsten olma isteği ve bu isteğin gerçekleşmesi için, gerekli davranışta bulunması,

²¹⁵ İbn Âbidin, II. 67.

²¹⁶ Bkz. Hünsa hakkında İslâm Hukukunun farklı branşları açısından ayrıntılı incelenmesi için: Hilâl Duman, *İslâm Hukukunda Hünsâ (Çift Cinsiyetliler)*, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, VI, sayı: 1, Sivas 2002, s. 295-318.

eyleme geçmesi” şeklinde tarif edilmiştir.²¹⁷ Bu kısa tariftten sonra konunun İslâm Hukuku açısından değerlendirilmesine geçelim.

"Her şeyden de çift çift yarattık ki, düşünüp öğüt alalım."²¹⁸ ve "Sizi çiftler çift yarattık." emirleri kapsamında insanoğlu da erkek ve dişi olarak iki karşı çift olarak yaratılmıştır. Erkeklik ve dişilik Allahın takdiri gereği olması nedeniyle, insanın buna mudahalesi hem doğru olmaz hem de tamamen mümkün olamaz. Nitekim, Kur'ân-ı Kerim'de Allah, "Allah o şeytana lanet etti. Ve o da: "Elbette senin kullarından belirli bir pay alacağım, onları mutlaka saptıracağım, onları boş kuruntulara sokacağım, ve onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar, onlara emredeceğim de Allah'ın yaratışını değiştirecekler" dedi. Kim Allah'ı bırakıp da şeytani dost edinirse, şüphesiz o, apaçık bir ziyana uğramış olur."²¹⁹ buyurmaktadır ki, Allahın yarattıklarını değiştirmenin şeytanî bir vesvese olduğunu anlamaktayız. Bu noktadan hareketle, her iki cins için cinsiyet değiştirme konusuna gelince bunu iki kısımda açıklamak icab eder. İlki, yaratılıştan çift cinsiyetli (hünsâ, hermofodit) olarak doğanlar için ki bunların iki cins de ait organları bulunmakla beraber biyolojik ve kişilik olarak belli bir cinsle aidiyeti daha belirgin ve fonksiyonel olan tarafı esas alınır, diğer organları yok edilebilir. Cinsiyet problemi incelenirken önce biyolojik cinsiyeti sonra kişiliği esas alınır. Hünsâlık durumunda anatomik cinsiyetinin çift olması nedeniyle kişiliğine ve cinsiyet tercihinde tıbbi imkanların elverişliliğine göre bir müdahale söz konusu olabilir.²²⁰

İkinci kısım ise belli bir cins üzere normal olarak yaratıldığı halde kişilik bozukluğu yüzünden kendini öteki cinsle ait bulan ve gören kimsedir. Bu tip insanların sırf kendini öteki cinsle ait görüyor diye cinsiyetlerini değiştirmesi caiz değildir. Çünkü bunların anatomik olarak cinsiyetleri bellidir. Hünsâlarda olduğu

²¹⁷ Adnan Öztürel, "Transeksüalizm ile Hermafrodizimde Yasal, Tıpsal ve Adli Problemler (Kadınlaşan Erkekler, Erkekleşen Kadınlar, İki Cinsliler)", **Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi**, XXXVII, sayı 1-4, Ankara 1980, s.461.

²¹⁸ ez-Zâriyât 51/49.

²¹⁹ en-Nisâ 4/119.

²²⁰ Bkz. "Hünsâ" konusu.

gibi çift cinsiyetlik durumu söz konusu değildir. Bu hastalığa “transseksüellik” denilmektedir. Transseksüellik doğuştan değil, sonradan edinilen kişilikte saptır. Son dönemlerde bir çol batılı ve uzak doğu ülkelerinde cinsiyet değiştirme ameliyatı yapılmaktadır ve bu anormal durum giderek yaygınlık kazanmaktadır.²²¹

Eskiden günümüzdeki gibi tıp teknolojisi gelişmediği dolayısıyla cinsiyet değiştirme vakası da gündeme gelmediği için İslam hukuku kaynaklarında yeterli bilgiye rastlayamadık. Ancak, gerek Kur’ân-ı Kerim’den gerek Peygamber Efendimiz’e (a.s) isnad edilen rivâyetlerden yola çıkarak konumuza ışık tutacak genel prensipler ortaya konulmuştur. Birincisi, hilkatın değiştirilmesi meselesidir.

Hz. Peygamber’den (a.s) hilkatın değiştirilmesi hususunda birçok hadis rivâyet edilmiştir. Bunlardan bir tanesinde, Hz. Peygamber (a.s): "Allah, saç ekleyene de saçına saç ekletene de, dövme yapana da yaptırana da lanet etsin"²²² buyurmuştur. Yine Hz. Ebu Bekir'in kızı Hz. Esmâ kanalıyla yapılan bir diğer rivayette: "Ey Allah'ın Resulü, henüz yeni gelin bir kızım var. Kızamık çıkardı, bundan dolayı saçları döküldükçe döküldü. Ben, saçına saç ekleyeyim mi?" diye soran bir kadına Hz. Peygamber şöyle cevap vermiştir: "Allah, saç ekleyene de ekletene de lanet etsin."²²³ Peygamber Efendimizden sayılarını çoğaltabileceğimiz kadınlara ve erkeklere emreden bu ve benzeri birçok hadis rivâyet edilmiştir. Yukarıda bahsettiğimiz Nisâ sûresinin 119. âyetinde geçen şeytanın, “..muhakkak onlara emredeceğim de onlar da Allah’ın yarattığını değiştirecekler” ifadesi ve Hz.Peygamber’in (a.s) saçını bile değiştirmeme gibi titizliğinden hareketle İslâm’ın genel mefhumunun biyolojik olarak da cinsiyetin değiştirilmesi meselesine haydi haydi izin vermeyeceği âşikârdır. Bazı İslam alimlerine göre insan bedeni üzerinde yapılacak gayri meşru bir operasyon dini değiştirme çabalarıyla eş tutulmuştur.²²⁴

²²¹ Muhammed b. Muhammed eş-Şankitî, **Ahkâmu'l-Cerâheti't-Tıbbiyyeti ve'l-A'sâru'l-Muterattibetü Aleyha**, Mektebetü's-Sahâbe, Cidde 1994, s.199.

²²² Buhari, VII, 165 ("Libâs", 5936); Müslim, III, 1676 ("Libâs", 2122); Tirmizi, IV, 236 ("Libâs", 1759); ("Edeb", 2783); İbn Mâce, I, 639 ("Nikâh", 1988); Ahmed b. Hanbel, IV, 124 (2264).

²²³ Buhâri, Libâs, 83. 85; Müslim, Libâs 115, 116; İbn Mâce, Nikâh 52.

²²⁴ Vehbe Zuhayli, **Tefsirü'l-Münîr**, (çev.Hamdî Aslan), Risale Yayınları, İstanbul 1994, III, s.244.

İslâm, cinsiyetin değiştirilmesinden öte, erkekleri ve kadınları biri birine davranış ve tavırlarında, hatta giysilerinde bile benzemesine izin vermemiştir. Psikiyatride, erkeklerin kadın elbiselerine bürünme fantezilerine ve onu cinsel uyarılma için bir öge olarak kullanmalarına “transvestik fetişizm” denir.²²⁵

Bu doğrultuda, Hz. Peygamber (a.s), kadına benzerneye çalışan erkekleri ve erkeğe benzemeye çalışan kadınları lanetle anmış,²²⁶ ve bir defasında huzuruna getirilen ve kendini kadınlara benzeten (muhanne) bir şahsı Nakinam denen yere surgune göndermiştir²²⁷. Bu konuda rivâyet edilen diğer hadislerden bazıları da şu şekildedir: “Üç kişi vardır, kıyamet günü Allah onlara nazar etmez: Anne ve babasının hukukuna riâyet etmeyen kimse, erkekleşen kadın ve deyyus kimse.”²²⁸; “Allah'ın yaratışından nefret ederek kadınlara benzeyenlere Allah'ın öfkesi şiddetlidir.”²²⁹ Zikrettiğimiz hadis-i şeriflerdeki nehiy, kadının erkeğe, erkeğin de kadına benzemesinin en ileri derecesi olan ameliyat yoluyla cinsiyet değiştirmekten başlayıp, giyim-kuşam, süslenme, konuşma ve tavırlarla karşı cinse benzemeye kadar bütün davranışları içine alır.

Sonuç olarak İslâm, cinsiyet değiştirmeyi (transseksüelliği) fitrata aykırı bularak, kesinlikle yasaklamıştır. Meselenin bu denli hayatî aşamaya gelmesini önlemede başta anne-baba ve ailenin büyük fertleri olmak üzere okuldaki eğitimcilere, topluma büyük görevler düşmektedir. Çocukların, kendi cinsiyeti üzere kişilik oluşturması gerekir. Doğuştan diğer akranlarına göre zayıf yapılı doğan erkek çocukların küçükken, diğer arkadaşları tarafından zayıf kız çocuğu muamelesi görmesi ve bunun

²²⁵ <http://www.dpsikiyatri.com/hastaliklar1148.asp> (erişim 10.08.13).

²²⁶ Buhari, VII, 159 ("Libas", 5886); Dârimî, III, 1733 ("İstî'zân", 2691); Tirmizi, V, 106 ("Edeb", 2785); Taberânî, XI, 261 (11678); Ahmed b. Hanbel, II, 474 (1982).

²²⁷ Ebu Davud, II, 700 ("Edeb", 61).

²²⁸ Nesâî, Zekat 69

²²⁹ Ebü'l-Fazl Şehabeddin Ahmed İbn Hacer el-Askalanî, (ö.852/1449), **Fethü'l-Bari Bi-Şerhi Sahih'i'l-Buhari**, Dârü'r-Reyyan li't-Türas, Kahire 1987, IX, 334.

aile tarafından ihmal edilmesi o çocuğun ergenlik çağına geldiğinde bu tür kişisel problemlerle karşılaşma riskini artırmaktadır.

SONUÇ

İnsanı dünya ve ahiret mutluluğuna ulaştırmayı amaçlayan ve onun için yirmi üç sene içerisinde tedricen indirilen Allah'ın kitabı Kur'ânı Kerim'i ve yaşamıyla bizzat en güzel örnekler sunduğu Son Peygamber Hz.Muhammed'in (a.s) sünnetini reçete olarak sunan İslâm, insanın cinsel hayatını da meşrû yollarla devam ettirmek üzere düzenlemiştir, kurallar koymuştur. İslâm sahih nikahla meşru cinsel ilişki haricindeki her türlü ilişkiyi, ilişkiye götürecek unsurları da yasaklamıştır ve ahiret cezasının yanı sıra suçu caydırmak amacıyla bir takım cezalar öngörmüştür. İnsanlık tarihi boyunca dinin koyduğu kural ve sınırlara uyum gösterme açısından kişileri iki gruba ayırmak mümkündür. Bunlar meşruiyet çerçevesi içerisinde kalan normal kişiler ve haddi aşan, yani anormal kişiler ya da sapkınlardır. Bu ikinci gruba cinsel suçları irtikab eden kimseler de dahildirler.

Tezimizde, arasında nikah bağı olmayan kadın ve erkeğin meşru olmayan cinsel ilişkisi olarak tanımlanan zina suçu ve hükümleri haricindeki cinsel suçların önce tıbbî ve psikolojik analizini yaparak, sonra da İslâm hukukunu verdiği hükümleri farklı mezheplere göre tespit ederek değerlendirmeye çalıştık.

Sonuç olarak ifade etmek gerekirse, insanı zevklerinin peşinde koşmanın sınırı yoktur. İnsan nefisini ilahi nizam ile kontrol etmezse dünyevî anlamda herşeyden usanır. Günümüzde dekolte karşıt cinste beklenen etkiyi göstermemekte, çıplaklık vakay-ı âdiyeden kabul edilir hale gelmektedir. Dolayısıyla, kadın cazibesini kaybetmek gibi bir tehlikeyle karşı karşıya gelmektedir ki, toplumsal sapkınlık bu şekilde baş göstermiş olur.

En güzel kıvamda yaratılan insanın, doğuştan gelen, Yüce Yaratıcının yarattığı mükemmel ve pâk şeklinin korunmasının, yine Yüce Yaratıcının buyruklarına kayıtsız şartsız itaatle mümkün olduğu bir gerçektir. Dolayısıyla, insan tabiatının doğal istekleri meşruiyet sınırlarına riayet etmek suretiyle tatmin edilmelidir. Bu hem insanlığın muhafâzasını temin edecek hem de Yaratıcının rızasını sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

- ABDÜSSETTAR, **Mecelle şerhi teşrih**, Mihran Matbaası, İstanbul h.1296.
- ACLÛNÎ, Ebü'l-Fida İsmail b. Muhammed (ö. 1162/1749), **Keşfü'l-Hafa Ve Müzîlü'l-İlbas: Amma İştehere mine'l-Ehâdis ala Elsineti'n-Nas**, Mektebetü'l-Kudsî, Kâhire h.1351.
- AHMED B. HANBEL, Ebû Abdullah Ahmed b. Muhammed eş-Şeybani (ö.241/855), **el-Müsned**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 2001/1421.
- ÂMÎR, Abdülazîz Musa, **et-Ta'zir fi'ş-Şeriatü'l-İslâmiyye**, Dâru'l-Fikri'l-Arabi, Kahire 1969.
- Ana Britannica Ansklopedisi**, Ana yay, İstanbul 1988, VIII, 322.
- ASİMÎ, Abdurrahman b. Muhammed b. Kâsım (ö.1392), **Hâşiyetü'r-Ravzü'l-Mürbi' Şerhi Zadi'l-Müstekni'**, (y.y. : y.y), 1397.
- AYINTÂBÎ MEHMED EFENDÎ, Muhammed b. Hamza (ö.1111/1699), **Kuran-ı Kerim Meali ve Tefsiri**, (sadeleştiren Süleyman Fahir, yeniden hazırlayan Ahmed Davudoğlu. Hıdır b. Abdurrahman el-Ezdi ed-Dımaşki'nin et-Tıbyan fi tefsiri'l-Kur'an adlı arapça tefsirine dayanılarak yapılan bir çalışmadır). Sağlam Kitabevi, İstanbul 1980.
- AYNÎ, Ebû Muhammed Bedreddin Mahmûd b. Ahmed b. Musa Hanefi (ö. 855/1451), **el- Binâye fi Şerhi'l-Hidâye**, Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 2000/1420.
- BÂBERTÎ, Ekmeleddin Muhammed b. Muhammed b. Mahmûd b. Ahmed (ö.786/1384), **el-İnâye Şerhu'l-Hidâye**, Daru'l-Fikr, Beyrut (t.y).
- BERÂZÎ, Ebû Saîd Halef b. Ebü'l-Kâsım b. Süleyman (ö. 430/1039), **et-Tehzib fi İhtisari'l-Müdevvene**, Dâru'l-Buhûs li'd-Dirasati'l-İslâmiyye ve İhyai't-Türas, Dubai 2002/1423.
- Bestiality and Zoophilia Sexual Relation with Animals**, ed: Andrea M. Beetz and Anthony L Podbersce, Purdue University Press, İndiana 2005.
- BEYHAKÎ , Ebû Bekr Ahmed b. el-Hüseyn b. Ali (ö.458/1066), **es-Sünenü'l-Kübrâ**, Dâru'l-Kütübü'l-İlmiyye, Beyrut 2003/1424.
-, **Ma'rifeti's-Süneni ve'l-Âsâr**, Câmiatu'd-Dirasati'l-İslâmiyye, Karaçi 1991/1412.

BİLMEN, Ömer Nasuhi (ö. 1391/1971), **Kur'an-I Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri**, Bilmen yay, İstanbul 1964.

....., **Hukuk-ı İslamiyye ve Istilahat-ı Fıkhiyye Kamusu**, Bilmen Yayınevi, İstanbul 1985.

BUHÂRÎ, Burhanüddin (Burhanü's-şeria) Mahmûd b. Ahmed b. Abdilaziz (ö.616/1219), **el-Muhitü'l-Burhânî fî'l-fıkhi'n-Nu'manî**, Dâru'l-Kütüb'l-İlmiyye, Beyrut 1424/2004.

BUHÂRÎ, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâil b. İbrâhîm b. El-Muîra b. Berdizbe (ö. 256/870), **el-Câmi'u's-Sahîh**, Dâru Tavkî'n-Necât, Dımaşk 1422.

BUHUTÎ, Şeyh Mansur b. Yunus b. Selahiddin el-Hanbeli (ö.1051/1641), **Keşşafü'l-Kına' an Metni'l-İkna'**, Dâru'l-Kutub'l-İlmiyye, Beyrut (t.y.).

....., Şeyh Mansur b. Yunus b. Selahiddin Hanbeli (ö.1051/1641), **Şerhu Müntehe'l-İrâdât - Dekaike üli'n-Nühâ li-şerhi'l-Müntehâ**, Âlemü'l-Kütüb, Beyrut 1993/1414.

CESSÂS, Ebû Bekr Ahmed b. Alî Râzî (ö.370/981), **Ahkâmü'l-Kur'ân**, Dâru İhyai't-Türâsi'l-Arabi, Beyrut 1985.

CEZİRÎ, Abdurrahman b. Muhammed b. İyaz (ö.1360/1941), **Fıkh ale'l-Mezahibi'l-Erbaa**, Dâru'l-Kütüb'l-İlmiyye, Beyrut 2003/1424.

CÜVEYNÎ, İmâmü'l-Haremeyn Ebü'l-Meâlî Rüknuddîn Abdülmelik b. Abdullâh b. Yûsuf (ö.478/1085), **Nihayetü'l-Matlab fi Dirayeti'l-Mezheb**, Darü'l-Minhac, Beyrut 2007/1428.

DÂREKUTNÎ, Ebü'l-Hasan Ali b. Ömer b. Ahmed (ö.385/995), **Sünenü'd-Dârekutnî**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 1424/2004.

DÂRİMÎ, Ebû Muhammed Abdullah b. Abdurrahman b. Fazl (ö.255/868), **Sünen-i Dârimî**, Dâru'l-Muğnî, Riyad 2000/1412.

DEMİRÎ, Behrâm b. Abdillâh b. Abdilaziz (h.805), **eş-Şâmil fî Fıkhi İmam Mâlik**, Merkezu Necibeveyh li'l-Mahtutat ve Hıdmeti't-Türas, Kâhire 2008/1429.

DESUKÎ, Ebû Abdillâh Şemseddin Muhammed b. Ahmed b. Arafe (ö.1230/1815), **Hâşiyetü'd-Desuki ala Şerhi'l-Kebîr**, Dâru'l-Fıkr, (y.y; t.y.).

EBÛ CEYB, Sa'di, **el-Kamusü'l-Fıkh Lugaten ve Istilahen**. Dâru'l-Fıkr, Dımaşk 1988.

EBÛ DÂVÛD, es-Sicistânî, Süleyman b. Eş'as el-Ezdî, **es-Sünen**, Dâru'r-Risaleti'l-Âlemiyye, Beyrut 2009.

- EBÛ ZEHRA, Muhammed, **İslam Hukukunda Suç ve Cezalar**, (çev. İbrahim Tüfekçi) Kitabevi yay, İstanbul 1994, s. 102.
- ENSÂRÎ, Ebu Yahya Zeynüddin Zekeriyâ b. Muhammed b. Ahmed Zekeriyâ (ö.926/1520), **Esna'l-Metalib Şerhu Ravzi't-Talib**, Dâru'l-Kitâbi'l-İslâmî, Kâhire (t.y.).
- ENSÂRÎ, Ebu Yahya Zeynüddin Zekeriyâ b. Muhammed b. Ahmed Zekeriyâ (ö. 926/1520), **Fethü'l-Vehhab bi-Şerhi Menheci't-Tullab**, Dâru'l-Fikr, Beyrut 1994/1414.
- ERDOĞAN, Mehmet, **Fıkıh ve Hukuk Terimleri Sözlüğü**, 3.bask, Ensar neşriyat, İstanbul 2010.
- EZHERÎ, Salih b. Abdüssemi' Abi (h.1335), **es-Semerü'd-Dâni alâ Risaleti'l-Kayrevani**, el-Mektebetü's-Sakafiyye, Beyrut (t.y.).
- FİRUZABADÎ, Ebü't-Tahir Mecdüddin Muhammed b. Yakub b. Muhammed (ö. 817/1415), **el-Kamusü'l-Muhît**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 2005/1426.
- GAMRAVÎ, Muhammed ez-Zührî (ö.h. 1337), **es-Siracü'l-Vehhac Şerhi ala Metni'l-Minhâc**, Dâru'l-Ma'rife, Beyrut (t.y.).
- GİDDENS, Anthony, **Sosyoloji**, (yay haz.Cemal Güzel), Kırmızı yay, İstanbul 2012.
- HACCAVÎ, Ebü'n-Neca Şerefeddin Musa b. Ahmed b. Musa (ö.968/1560), **el-İkna' fî Fıkhi'l-İmami Ahmed b Hanbel**, Dâru'l-Ma'rife, Beyrut (t.y.).
- HARAŞÎ, Ebû Abdullah Muhammed b. Abdullah el-Maliki (ö.1101/1689), **Şerhu Muhtasari Hafîl**, Dâru'l-Fikr, Beyrut (t.y.).
- HIRAKÎ , Ebu'l-Kâsım Amr b. el-Hüseyn b. Abdillâh (ö.h.334), **Muhtasaru'l-Hırakî**, Daru's-Sahâbeti li't-Turasi, Tanta 1993.
- HISNÎ, Ebû Bekr Takıyyüddin b. Muhammed b. Abdülmü'min (ö.829/1426), **Kifâyetü'l-Ahyâr fî Halli Gâyeti'l-İhtisâr**, Dâru'l-Hayr, Dimeşk 1994.
- HİCAZÎ, Muhammed Mahmud, **Furkân Tefsiri**, (çev. Mehmet Keskin), İlim Yayınları, İstanbul (t.y.).
- İBN BELBAN, Ebü'l-Hasan Alaeddin Ali b. Balaban b. Abdullah, 739/1339, **el-İhsan fî Takribi Sahihi İbn Hibbani**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 1988/1408.
- İBN CÜZEY, Ebü'l-Kâsım Muhammed b. Ahmed b. Muhammed el-Kelbi (ö.741/1340), **el-Kavanînü'l-Fıkhiyye**, Dâru'l-Kalem, Beyrut (t.y.).

İBN FERHÛN, Ebü'l-Vefâ Burhaneddin İbrâhim b. Ali b. Muhammed (ö.799/1397), **Tebtıratü'l-Hükkâm fî Usulî'l-Akzıye ve Menahıcı'l-Ahkâm**, Mektebetü'l-Külliyati'l-Ezheriyye, Kâhire 1986/1406.

İBN HÂCER EL-ASKALANÎ, Ebü'l-Fazl Şehabeddin Ahmed (ö. 852/1449), **İthafü'l-Mehere bi'l-Fevaidi'l-Mübtekire min Etrafi'l-Aşere**, Mücemmaü'l-Melik Fehd li-Tıbaati'l-Mushafı'ş-Şerif, Medine 1994/1415.

....., Ebü'l-Fazl Şehabeddin Ahmed (ö.852/1449), **ed-Diraye fî Tahrici'l-Ehâdisi'l-Hidâye**, Dârü'l-Ma'rife, Beyrut (t.y.).

....., **Fethü'l-Bari Bi-Şerhi Sahihi'l-Buhari**, Dârü'r-Reyyan li't-Türas. Kahire 1987.

İBN HAZM, Ebü Muhammed b. Ali b. Ahmed b. Saïd Zahiri (ö.456/1064), **el-Muhallâ**, Dâru'l-Fıkr, Beyrut (t.y.).

İBN KUDÂME, Ebü Muhammed Muvaffakuddîn Abdullah b. Ahmed b. Muhammed b. Kudâme Cemmâîlî Makdisî (ö. 620/1223), **el-Kâfî fî fıkhî'l-İmâmi'l-mübeccel Ahmed b. Hanbel**, Dârü'l-Kütübî'l-İlmiyye, Beyrut 1994/1414.

....., **el-Mugnî**, Mektebetü'l-Kâhire, Kâhire 1968/1388.

İBN MÂCE, Ebü Abdillah Muhammed b. Yezîd er-Rab'î (ö. 273/886), **es-Sunen**, Dâru İhyai'l-Kutubî'l-Arabi, Mısır (t.y.).

İBN MUFLİH, Ebü İshak Burhaneddin İbrâhim b. Muhammed (ö.844/1479), **el-Mübdi' fi şerhi'l-Mukni'**, Dârü'l-Kütübî'l-İlmiyye, Beyrut 1997/1418.

İBN NÜCEYM, Zeynüddin Zeyn b. İbrâhim b. Muhammed Mısırî Hanefî (ö.970/1563), **el-Bahrü'r-Râik Şerhu Kenzi'd-Dekâik**, Dâru'l-Kitâbî'l-İslâmî, Kâhire (t.y.).

İBN RÜŞD, Ebü'l-Velid Muhammed b. Ahmed b. Ahmed el-Kurtubi (ö.520/1126), **el-Mukaddimâtü'l-Mümeħhedât**, Dârü'l-Garbi'l-İslâmî, Beyrut 1988/1408.

İbn Rüşd, Ebü'l-Velid Muhammed b. Ahmed b. Muhammed Kurtubi, (ö.595/1198), **Bidâyetü'l-Müctehid ve Nihayetü'l-Muktesıd**, Daru'l-Hadıs, Kâhire 1425/2004.

İBN SENÂN, Muhammed b. Ali, **el-Canibü't-Ta'ziri fî Cerimeti'z-Zinâ**, Dârü'l-Ma'had, Riyad 1982.

İBN TEYMİYYE, Ebü'l-Berekat Mecdüddin Abdüsselam b. Abdullah (ö. 652/1254), **el-Muharrer fi'l-fikhi ala Mezhebi'l-İmam Ahmed b. Hanbel**, Mektebetü'l-Meârif, Riyad 1984/1404.

....., **el-Fetavâü'l-Kubrâ**, Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 1987/1408.

İBN ABİDİN, Muhammed Emin b. Ömer b. Abdülazîz ed-Dımaşki (ö.1252/1836),
Reddü'l-Muhtâr ale'd-Dürri'l-Muhtâr: şerh-i Tenviri'l-Ebsar - Hâşiyetu İbn Abidin, Daru'l-Fıkr, Beyrut 1992/1412.

İBNÜ'L-MÜLAKKIN, Ebû Hafs Siraceddin Ömer b. Ali b. Ahmed (ö. 804/1401)
Tuhfetü'l-Muhtac ila Edilleti'l-Minhâc, Dâru Hira, Mekke 1986/1406.

İBNÜ'L-HÜMÂM, Kemâleddin Muhammed b. Abdülvahid b. Abdülhamid
(ö.861/1457), **Şerhu Fethi'l-Kadîr**, Dâru'l-Fıkr, Beyrut (t.y).

İSFEHANÎ, Ebü'l-Kâsım Hüseyin b. Muhammed b. Mufâddal Ragıb (ö.502/1108),
Müfredâtu Elfâzi'l-Kur'ân, Daru'l-Kalem, Dimaşk 2002.

KARADÂVÎ, Yûsuf, **el-Halâl ve'l-Harâm**, el-Mektebetü'l-İslâmî, Kahire 1978.

KARÂFÎ, Ebü'l-Abbas Şehabeddin Ahmed b. İdrîs b. Abdürrahim (ö.684/1285), **ez-Zehîre**, Dâru'l-Garbi'l-İslâmî, Beyrut 1994.

KARAMAN, Hayrettin, İbrahim Kâfi Dönmez ve diğeri, **Kur'ân Yolu : Türkçe Meal ve Tefsir**, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 2003.

KÂRÎ, Ebü'l-Hasan Nureddin Ali b. Sultan Muhammed Ali (ö.1014/1606), **el-Esrarü'l-Merfua fi'l-Ahbari'l-Mevzua**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut (t.y.).

KASÂNÎ , Ebû Bekr Alaeddin Ebû Bekr b. Mes'ud b. Ahmed el-Hanefi
(ö.587/1191), **Bedaiü's-Sanai' fî Tertibi's-Şerai'**, Dâru'l-Kütüb'l-İlmiyye,
Beyrut 1997/1418.

KAYREVÂNÎ, Ebû Muhammed Abdullah b. Abdurrahman (Ebî Zeyd) (ö.386/996)
er-Risâle, Dâru'l-Fıkr, Beyrut (t.y.).

KELVEZANÎ, Ebü'l-Hattab Mahfuz b. Ahmed b. Hasan el-Hanbeli (ö.510/1116), **el-Hidâye alâ Mezhebi İmam Ahmed**, Müessesetü Giras, Cidde 2004/1425.

KERMÎ, Mer'i b. Yusuf b. Ebi Bekr Ahmed el-Makdisî, **Delilü't-Tâlib li-Neyli'l-Metâlib**, Dâru Tayba, Riyad 2004/1425.

KEVSEC, İshak b. Mansur Ebû Yakub Mervezi (ö. 251), **Mesailü'l-İmam Ahmed ve İshak b. Raheveyh**, İmâdetü'l-Bahsi'l-İlmi, Medine 2002/1425.

KUR'ÂN-I KERÎM

KİTAB-I MUKADDES

- KURTUBÎ , Ebû Abdillâh Muhammed b. Ahmed el-Ensârî (ö. 671/1273), **el-Câmi' li Ahkâmi'l-Kur'ân** (I-XX), Dâru'l-Kutubi'l-Mısriyye, Kâhire 1384/1964.
- MAKDÎSÎ, Abdurrahman b. İbrahim b. Ahmed Bahâuddîn (ö.624/1227), **el-Udde şerhu'l-Umde**, Daru'l-Hadîs, Kâhire 2003/1424.
- MAKDÎSÎ, Ebû Abdillâh Şemseddin Muhammed b. Müflih b. Muhammed (ö.763/1362), **Kitâbü'l-Furu'** (Tashîhu'l-Furu' ile birlikte), Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 2003/1424.
- MAVERDÎ, Ebü'l-Hasan Ali b. Muhammed b. Habîb (ö.450/1058), **el-Havi'l-Kebîr hüve Şerhu Muhtasari'l-Müzenî**, Dâru'l-Kütüb'l-İlmiyye, Beyrut 1999/1419.
-, **Ahkamu's-Sultâniyye ve'l-Vilayatü'd-Diniyye**, Dâru'l-Kütüb'l-İlmiyye, Beyrut 1985.
- MEHAMİLÎ, Ebü'l-Hasan Ahmed b. Muhammed b. Ahmed (ö.h.415), **el-Lübab fi'l-Fıkhi's-Şafîi**, Daru'l-Buhari, Medine 1416.
- MELETÎ, Yusûf b. Musa b. Muhammed Ebü'l-Mehasin Cemaleddin (ö.h.803), **el-Mu'tasar mine'l-Muhtasar min Müşkili'l-Âsar**, Âlemü'l-Kütüb, Beyrut (t.y.).
- MERDÂVÎ , Ebü'l-Hasan Alaeddin Ali b. Süleyman b. Ahmed, **El-İnsâf Fî Ma'rifeti'r-Râcih Mine'l-Hilâf alâ Mezhebi'l-İmami'l-Mübeccel Ahmed B. Hanbel**, Dâru İhyâit-Türâsi'l-Arabi, Beyrût 1986.
- MERGÎNÂNÎ, Ebü'l-Hasan Burhaneddin Ali b. Ebî Bekr (ö.593/1197), **el-Hidâye Şerhu Bidâyeti'l-Mübtedî**, Dâru İhyâit-Turâsi'l-Arabî, Beyrut (t.y).
- MEVSİLÎ, Ebu'l-Fazl Mecdüddin Abdullâh b. Mahmûd b. Mevdud (ö. 683/1284), **el-İhtiyâr li-Ta'lili'l-Muhtâr**, Dâru'l-Hayr, Beyrut 1998/1419.
- MEVVÂK, Ebû Abdillâh Muhammed b. Yusuf b. Ebi'l-Kâsım el-Abderî el-Gırnatî, **et-Tâc ve'l-İklîl li Muhtasari'l-Halil**, Dâru'l-Kütüb'l-İlmiyye, Beyrut 1416/1994.
- MEYDÂNÎ, Abdülganî b. Talib b. Hammade ed-Dimaşki el-Hanefî (ö.1298/1881), **el-Lübab fi şerhi'l-Kitâb** (Kudurî'nin el-Muhtasar'ı ile birlikte), Dâru'l-Ma'rife, Beyrût 2010/1431.
- MEZENÎ, İsmâil b. Yahya b. İsmâil Ebû İbrahim (h.264), **Muhtasaru'l-Mezenî**, Dâru'l-Ma'rife, Beyrût 1990/1410.

- MİNĤÂCÎ, Şemseddin Muhammed b. Ahmed b. Abdülhak (ö.880/1475), **Cevâhirü'l-Ukûd ve Muînü'l-Kudât ve'l-Muvakkûn ve's-Şühûd**, Dârü'l-Kütübî'l-İlmiyye, Beyrut 1996/1417.
- MOLLA HÛSREV, Hüsrev Mehmed Efendi (ö.885/1481), **Düererü'l- Hükkâm fi Şerhi Gureri'l- Ahkâm**, Dâru İhyâ'î'l-Kutubî'l-Arabiyye, Kâhire (t.y.).
- MUSLİM b. Haccâc b. Muslim el-Kuşeyrî (ö. 261/874), **el-Câmi'us-Sâhîh**, Dar İhyâ'î't-Turasî'l-Arabî, Beyrut (t.y)
- MÛNEVVER, Ahmed Enis, **Cinsel Ahlak Ve Biyolojik Tehlike**, (çev. Kenan Dönmez), İz yay, İstanbul 1994.
- NESEÎ, Ebû Abdirrahmân Ahmed b. Şu'ayb b. Ali b. Sinân (ö. 303/915), **es-Sunen**, Mektebu'l-Matbuâtî'l-İslâmî, Haleb 1406/1986.
- NEVEVÎ, Ebû Zekeriyâ Muhyiddin Yahyâ b. Şeref (ö.676/1277), **Ravzatu't-Tâlibîn**, el-Mektebetü'l-İslâmî, Beyrut 1991/1412.
-, **el-Mecmu' Şerhi'l-Mühezzeb**, Dâru'l-Fıkr, Beyrut (t.y.).
- NİSABÛRÎ, Ebû Abdullah İbnü'l-Beyyi Muhammed Hakim (ö.405/1014), **el-Müstedrek 'ale's-Sahihayn**, Dârü'l-Kütübî'l-İlmiyye, Beyrut 1990/1411.
- RECRÂCÎ, Ebü'l-Hasan Ali b. Said, **Menâhicü't-Tahsil ve Netaicu Letaifi't-Te'vil fi Şerhi'l-Müdevvene ve Halli Müşkilatiha**, Dâru İbn Hazm, Beyrut 2007/1428.
- REMLÎ, Şemsüddin Muhammed b. Ebî Abbâs Ahmed b. Hamza Şehabeddin (ö.h.1004), **Gayetü'l-Beyân Şerhi Zübed İbn Reslan**, Dâru'l-Ma'rife, Beyrut (t.y.).
- RUAYNÎ, Ebû Abdullah Şemseddin Muhammed b. Muhammed b. Abdurrahman Hattab (ö.954/1547), **Mevahibü'l-Celil li-Şerhi Muhtasarı Halîl**, Dâru'l-Fıkr, Beyrut 1992/1412.
- SÂBIK, Seyyid, **Fıkhü's-Sunne**, Dârü'l-Kitâbi'l-Arab, Beyrut 1985.
- SABÛNÎ, Muhammed Ali, **Revaiü'l-Beyân Tefsîru Ayâti'l-Ahkâm**, Mektebetü'l-Gazzali, Dimaşk 1980.
- SAHNÛN b. Abdisselâm Sa'd et-Tennûhî (ö. 240/854) Dış kapakta yazar adı: Malik b.Enes (ö. 179/795), **el-Mudevvenetu'l-Kubrâ**, Daru'l-Kutubî'l-İlmiyye, Beyrut 1997.

- SA'LEBÎ, Ebû Muhammed Abdülvehhâb b. Alî b. Nasr Bağdâdî (ö.422/1031), **Kitâbü't-Telkîn fi'l-fıkhi'l-Maliki**, Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 2004/1424.
- SÂVÎ, Ahmed b. Muhammed Savi Maliki Halveti (ö.1241/1825), **Bulgatü's-salik li-Akrebi'l-mesalik ala Şerhi's-sagir**, Daru'l-Meârif, Kâhire (t.y.).
- SERAHSÎ, Şemsüleimme Muhammed b. Ahmed b. Sehl (ö.483/1090), **el-Mebsût**, Dâru'l-Ma'rife, Beyrût 1993/1414.
- ŞAFÎ, Muhammed b. İdrîs (204/819), **el-Umm** (I-XI), Daru'l-Ma'rife, Beyrut 1410/1990.
- ŞANKITÎ, Muhammed b. Muhammed, **Ahkâmu'l-Cerâheti't-Tıbbiyeti ve'l-A'sâru'l-Muterattibetü Aleyha**, Mektebetü's-Sahâbe, Cidde 1994.
- ŞEKERCİ, Osman, **İslam Ceza Hukukunda Ta'zir Suçları ve Cezaları**, Yeni Ufuklar Neşriyat, İstanbul 1996.
- ŞEVKÂNÎ, Ebû Abdullah Muhammed b. Ali b. Muhammed el-Havlânî (ö.1250/1834), **Neylü'l-Evtâr Şerhu Münteka'l-Ahbâr**, Dâru'l-Hadîs, Mısır 1993/1413.
- ŞEYBÂNÎ, Ebû Abdillâh Muhammed b. Hasen b. Ferkad (ö. 189/805), **el-Asl - el-Mebsût**, İdâratu'l-Kur'ân ve 'Ulûmi'l-İslâmî, Karaçi (t.y).
- ŞEYHİZADE, Abdurrahmân b. Muhammed b. Süleyman (ö.1078/1667), **Mecmaü'l-Enhur fi Şerhi Mülteka'l-Ebhur**, Daru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 1998.
- ŞÎRÂZÎ, Ebû İshak Cemaleddin İbrâhim b. Ali b. Yusuf (ö.476/1083), **el-Mühezzeb fi Fıkhi'l-İmâm eş-Şafî**, Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut (t.y.).
- ŞİRBİNÎ, Şemseddin Hatîb Muhammed b. Ahmed Kahiri Şafii (ö.977/1570), **Mugni'l-Muhtâc ila Ma'rifeti Meani Elfazi'l-Minhâc**, Daru'l-Kutubi'l-İlmiyye, Beyrut 1994/1415.
- TABERÂNÎ, Ebü'l-Kâsım Süleyman b. Ahmed b. Eyyub el-Lahmî (ö. 360/971) **el-Mu'cemu'l-Kebîr**, Mektebetü İbn Teymiye, Kahire (t.y).
- Taber's Cyclopedic Medical Dictionary**, ed. Donald Venes, F. A. Davis Company, Philadelphia 2009.
- TAHÂVÎ, Ebû Ca'fer Ahmed b. Muhammed b. Selâme Ezdî Hacrî Mısırî (ö.321/933), **Şerhu Müşkili'l-Âsar**, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 1994/1415.
- TAYÂLİSÎ, Ebû Davud Süleyman b. Davud b. Carud Farisi (ö. 204/819), **Müsnedu Ebî Davud et-Tayâlisî**, Dâru'l-Hicr, Mısır 1999/1419.

- TEKİN, Yaşar, **Şeriyeye Sicilleri Işığında Osmanlı Devletinde Ta'zir Suç Ve Cezaları**, (MÜİF SBE Temel İslam Bilimleri Anabilim Dalı İslam Hukuku Bölümü (yayınlanmamış yük.lis tezi), İstanbul 1995.
- TİRMİZÎ, Ebî İsâ b. Muhammed b. İsâ b. Sûre b. Mûsa, **el-Camiu'l-Kebîr - Sünenü't-Tirmizî**, Dâru'l-Garbi'l-İslâmî, Beyrut 1998.
- Türk Hukuk Lügati**, Türk Hukuk Kurumu tarafından hazırlanmıştır. Başbakanlık Basımevi, Ankara 1991.
- UDEH, Abdülkâdir (ö. 1954), **et-Teşrî'u'l-Cinâiyü'l-İslâmî Mukâranen bi'l-Kânûni'l-Vad'î**, Dâru'l-Kitâbi'l-'Arabî, Beyrut (t.y.).
- ÜNSAL, Ahmet, **Arap Geleneğindeki Boşanmaların İslam Hukukundaki İzleri** (yayınlanmamış yüksek lisans tezi) Ankara Üniversitesi SBE, Ankara, 1997.
- WEHR, Hans, **A Dictionary of Modern Written Arabic**, edit. J. Milton Cowam, New York 1976.
- YAZIR, Elmalılı Muhammed Hamdi (ö.1361/1942), **Hak Dîni Kur'ân Dili: Yeni Mealli Türkçe Tefsir**, Diyanet İşleri Reisliği, İstanbul 1935.
- YEMÂNÎ, Ebü'l-Hüseyn İbn Ebi'l-Hayr Yahyâ b. Ebi'l-Hayr b. Salim b. Es'ad el-İmrani (ö.558/1163), **el-Beyân fî mezhebi'l-İmam eş-Şâfiî**, Dâru'l-Minhac, Cidde 2000/1421.
- ZEBİDÎ, Ebû Bekr b. Ali b. Muhammed Haddâd (ö. 800/1397), **el-Cevheretü'n-Neyyire 'ala Muhtasari'l-Kudurî, el-Matba'atu'l-Hayriyye**, Mısır 1322.
- ZERKEŞÎ, Ebû Abdullah Şemseddin Muhammed b. Abdullah (ö.772/1370), **Şerhu'z-Zerkeşi alâ Muhtasari'l-Hıraki**, Mektebetü'l-Ubeykan, Riyad 1993/1413.
- ZEYLAÎ, Ebû Muhammed Cemaleddin Abdullah b. Yusuf b. Muhammed (ö. 762/1360), **Nasbü'r-Raye li-Ehâdisi'l-Hidâye**, Daru'l-Kıbleti li's-Sahâfeti'l-İslâmiyye, Cidde 1997/1418.
- ZEYLAÎ, Fahreddin Osman b. Ali b. Mihcen (ö. 743/1342) **Tebyinü'l-hakâik fî Şerhi Kenzi'd-Dekâik** (Hâşiyetü's-Şilbiyyi ile birlikte), Matbuatu'l-Kubrâ el-Amiriyye, Kâhire 1313.
- ZUHAYLÎ, Vehbe, **Tefsirü'l-Münîr**, (çev.Hamdi Aslan), Risale Yayınları, İstanbul 1994.
- ZÜRKÂNÎ, Ebû Abdullah Muhammed b. Abdülbaki b. Yûsuf (ö.1122/1710), **Şerhü'z-Zürkânî alâ Muhtasari Seyyid Halîl**, Dâru'l-Kütübî'l-İlmiyye, Beyrut 2002/1422.

Makaleler:

ÖZTÜREL, Adnan, “*Transeksüalizm ile Hermafrodizimde Yasal, Tıpsal ve Adli Problemler (Kadınlaşan Erkekler, Erkekleşen Kadınlar, İki Cinsliler)*”, **Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi**, XXXVII, sayı 1-4, Ankara 1980, s.461.

DÖNMEZER, Sulhi, *IX. Milletlerarası Ceza Hukuku Kongresi ve Cinsiyet Ahlâkına Karşı Suçlar*, **İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası**, XXX, İstanbul 1965.

DUMAN, Hilâl, *İslâm Hukukunda Hüsnâ (Çift Cinsiyetliler)* **Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi**, VI, sayı: 1, Sivas 2002, s. 295-318

ÖĞÜT, Salim, “*İstimnâ*” Maddesi, **Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi**, İslâm Araştırmaları Merkezi (İSAM), İstanbul 2000.

ÖZET

BAIMURZAEV, Chyngyz, İslam Hukukunda Zina Dışındaki Cinsel Suçların Hukuki Sonuçları, Yüksek Lisans Tezi, Danışman: Doç. Dr. Ahmet ÜNSAL, s.78

Bu çalışmada, arasında nikah bağı olmayan kadın ve erkeğin meşru olmayan cinsel ilişkisi olarak tanımlanan zina suçu ve hükümleri haricindeki cinsel suçların önce tıbbî ve psikolojik analizi yapılarak, sonra da İslâm hukukunun verdiği hükümler farklı mezheplere göre tespit ederek değerlendirmeye çalışılmıştır.

Tez, giriş kısmıyla beraber iki bölümden oluşmaktadır. Tezin giriş kısmı konunun önemi, sınırlandırılması, araştırmada kullanılan yöntem ve araştırmanın sunulmasını içermektedir.

Birinci bölümde, nikah bağı bulunan kimselerin yapmış olduğu suç mahiyetin taşıyan cinsel faaliyetler ele alınmıştır. Bunları, hayız ve lohusalık halinde cinsel ilişkide bulunmak, zihar yaptıktan sonra temas etmek, oruçluyken veya ihramda iken cinsel temas, hanımıyla yasak yoldan ilişki kurmak ve azl yapmak şeklinde sıralamak mümkündür.

İkincisi bölümde ise, aralarında nikah bağı olmayan kimselerin ve tek şahıs tarafından meydana gelen suç mahiyeti taşıyan cinsel faaliyetlerin İslam Hukukuna göre hukukî sonuçları değerlendirilmeye çalışılmıştır. Ayrıca, bu kategoriye giren bazı cinsel faaliyetlerin bir takım ortaya çıkış nedenleri de maddeler halinde sıralanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İslam Hukuku, Zina, Eşcinsellik, Hünsa, İstimna, Lezbiyenlik, Ölüsevicilik, Hayvansevicilik, Hadd Cezaları, Tazir Cezaları, Azl, Cinsel Suçlar.

ABSTRACT

Chyngyz BAIMURZAEV, "The Legal Consequences Of Sexual Crimes Outside Adultery In Islamic Law", Master's Thesis, Advisor: Assoc. Prof. Ahmet ÜNSAL, p.78

In this study, we examined the legal consequences of sexual crimes outside the sexual crime adultery. This term can be defined by Islamic Law as unlawful sexual relations between individuals who are not married to one another. Firstly we made a medical and psychological analysis on this subject. After this we made an evaluation of the Islamic commandments on this topic, based on several schools of thought within Islamic Law.

This study consists of an introduction and two chapters. In the introduction section we presented the study's subject, its importance, its limitation, the method we used and the presentation of the study.

In the first chapter, we gave information concerning unlawful sexual relations between individuals who are married to one another. Like: intercourse during menstruation and intercourse for forty days after childbirth, intercourse while fasting and intercourse while on pilgrimage, anal intercourse and *azl*.

In the second chapter, we evaluated the legal consequences of unlawful sexual relations between individuals who are not married to one another and on the legal consequences of individual unlawful sexual crimes. Also some sexual activities, that can be included to this category, are listed with their reasons of emergence.

Key words: Islamic law, Adultery, Homosexuality, Hermaphrodite, Masturbation, Lesbianism, Necrophilia, Zoophile, Hadd Punishments, Tazir Punishments, Azl, Sexual Offences.